

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Ikotity István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	21349
Napirend előtti felszólalók:	
Orbán Viktor miniszterelnök.....	21349
Vona Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	21355
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	21359
Harrach Péter , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	21361
Tóbiás József , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	21363
Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21366
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	21369
Dúró Dóra (Jobbik).....	21374
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	21375
Schmuck Erzsébet (LMP).....	21377
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	21379
Tóbiás József (MSZP).....	21381
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	21383
Szászfalvi László (KDNP).....	21385
Kis Miklós Zsolt , a Miniszterelnökség államtitkára.....	21387
Németh Zsolt (Fidesz).....	21389
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	21390
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	21392
Bejelentés mentelmi jog megsértése tárgyában	21392
Kérdések	
Bejelentés kérdés visszautasításáról	21392
Szabó Sándor (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért hagyta teljesen figyelmen kívül a KLIK a szegedi Fodor Kollégium igazgatóválasztásánál a tantestület egybehangzó véleményét? Mikor szüntetik meg a KLIK-et?” címmel.....	21392
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	21393
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Félidejében tart a földprivatizáció, ahol nemcsak a tőkés befektetők és politikusok családja tarol, hanem a baráti ügyvédi irodák is?” címmel.....	21394
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	21395
Sallai R. Benedek és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Az érettségire jelentkezés, felvételi eljárás kellős közepén miért léptettek érvénybe jogsértő, a fiatalokat hátrányosan érintő, igazságtalan intézkedéseket?” címmel.....	21396
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	21397
Riz Gábor (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Inkább luxus, mint az elvek! Mennyire tekinthető jogosnak az ózdi jobbikos polgármester havi egymilliós fizetése?” címmel.....	21398
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	21399
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „'A pofánkba hazudtak' - miért mondják ezt Önökről az orvosok?” címmel.....	21399
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	21400
Vágó Sebestyén (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nehezítik az ágazat és a pályakezdők helyzetét a szociális szférában?” címmel.....	21401
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	21402

Dr. Szél Bernadett és Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hány dolgozó elbocsátására készül a kormány?” címmel.....	21403
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	21403
Ágh Péter (Fidesz) - a honvédelmi miniszterhez - „Miért nem fontos az ellenzéknek a magyar emberek biztonsága?” címmel	21405
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár válasza	21405
Burány Sándor (MSZP) - az igazságügyi miniszterhez - „A kormányt nem zavarja a törvényalkotás zavara?” címmel.....	21406
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	21407
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ki gyógyítja be a gyógypedagógia sebeit?” címmel.....	21408
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	21408
Schmuck Erzsébet (LMP) - az igazságügyi miniszterhez - „Még mindig nem hajlandók belátni a magáncsőd kudarcát?” címmel	21409
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	21410
Demeter Márta (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Nem tesznek semmit a Honvéd Egységpénztár tagjainak megsegítéséért?” címmel	21411
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	21412
Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem áll ki a kormány a külföldön dolgozó magyarok érdekeiért?” címmel	21412
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter válasza.....	21413
Dr. Szél Bernadett és Sallai R. Benedek (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Az utcát fűtik-e majd a CSOK-os lakások?” címmel	21414
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	21415
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A gazdagoknak CSOK, a szegényeknek meg CSÁÓ? Avagy miért nem támogatja a kormány a már gyermekeiket nevelő családok lakhatását is?” címmel	21416
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	21417
Bana Tibor (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Ismét figyelmen kívül hagyják a Körmend, Szentgotthárd, Vasvár, Jánosháza és Óriszentpéter térségében élők érdekeit?” címmel	21418
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	21418
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Lesz-e megállapodás a halászokkal?” címmel.....	21419
Dr. Bitay Márton Őrs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	21420
Szavay István (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért kaphatnak magyarországi állami támogatást magyarellenességükről közismert ukrán egészségügyi dolgozók Kárpátalján?” címmel.....	21421
Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	21422
Ander Balázs (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Ellenséges törzsi terület, avagy 'no go' zóna hazai módra. Miért adja fel a kormány a vidéki települések egy részét?” címmel.....	21423
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	21423
Kepli Lajos (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért a DRV Zrt. dolgozói fizetik meg az árát a rossz gazdálkodásnak?” címmel	21424
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	21425

Dr. Staudt Gábor (Jobbik) - a legfőbb ügyészhez - „Hol tart, és mikorra várható a néhai Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara és a törvénysértően működő végrehajtók elszámoltatása?” címmel.....	21426
Dr. Belovics Ervin , a legfőbb ügyész helyettesének válasza	21426

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	21427
---	-------

Heringes Anita (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Ugye, Ön jó gazda?” címmel	21428
---	-------

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	21429
--	-------

Viszonzválasz:

Heringes Anita (MSZP)	21430
------------------------------------	-------

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	21430
---	-------

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	21430
--	-------

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Bármilyen megtörténhet?” címmel	21431
---	-------

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter válasza	21432
--	-------

Viszonzválasz:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	21432
---------------------------------------	-------

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	21433
---	-------

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	21433
---	-------

Dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Az új bérszámfejtési rendszer csődje miatt készetik le a dolgozók az adóbevallási határidőt is?” címmel	21434
--	-------

Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	21435
---	-------

Viszonzválasz:

Dr. Szél Bernadett (LMP)	21436
---------------------------------------	-------

Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	21436
--	-------

Becsó Zsolt (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Továbbra is törvénysértő állapot Salgótarjánban?” címmel	21436
--	-------

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	21437
---	-------

Viszonzválasz:

Becsó Zsolt (Fidesz)	21438
-----------------------------------	-------

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	21438
---	-------

Dr. Tóth Bertalan (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mit kíván tenni a Posta-csoport törvénysértő gyakorlatának megszüntetése érdekében?” címmel	21439
--	-------

Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	21440
---	-------

Viszonzválasz:

Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	21440
---------------------------------------	-------

Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	21441
--	-------

Szilágyi György (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Milyen tényleges megbízásokat lepleznek a korrupciógyanús számok?” címmel	21441
--	-------

Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	21442
---	-------

Viszonzválasz:

Szilágyi György (Jobbik).....	21443
--------------------------------------	-------

Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	21444
--	-------

Firtl Máttyás (KDNP) - a honvédelmi miniszterhez - „Mi a jelentősége az MH 2. Különleges Rendeltetésű Ezred megalakításának?” címmel	21444
---	-------

Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár válasza	21445
--	-------

Viszonzválasz:

Firtl Máttyás (KDNP).....	21446
----------------------------------	-------

Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	21446
--	-------

Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem áll ki a kormány a pedagógusok mellett?” címmel.....	21446
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	21447
Viszonzás:	
Ikotity István (LMP).....	21448
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	21449
Pócs János (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „A nóta a régi marad?” címmel	21449
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	21450
Viszonzás:	
Pócs János (Fidesz).....	21451
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	21451
Rig Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A 21. században elfogadhatatlan a mentősök illetményének kifizetési káosza.” címmel	21452
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	21452
Viszonzás:	
Rig Lajos (Jobbik)	21453
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	21454
Napirend utáni felszólalók:	
Varju László (független).....	21454
Sallai R. Benedek (LMP).....	21455
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	21457
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	21458
Kulcsár Gergely (Jobbik).....	21460
Farkas Gergely (Jobbik)	21462
Novák Előd (Jobbik)	21464
Kiss László (MSZP)	21466
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	21467
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	21469
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	21472
Az ülésnap bezárása	21472

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, KIS MIKLÓS ZSOLT államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának

3. ülésnapja

2016. február 22-én, hétfőn

(11.07 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: Földi László és Ikotity István)

ELNÖK: (A Jobbik- és az MSZP-frakció tagjai kockás inget viselnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 3. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Ikotity István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat. (Közbeszólás az MSZP soraiban: Hol?)

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük munkánkat, ezt követően a kérdésekre, majd az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Orbán Viktor miniszterelnök úr. Miniszterelnök úr, megadom a szót.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A hétvégén megtörtént európai uniós csúcstól arra a következtetésre jutottam, hogy az ott meghozott döntések fontossága okán nemcsak illendő, hanem helyes is lenne, ha a tisztelt Ház első kézből kaphatna tájékoztatást a miniszterelnöki csúcstól következményeiről. Ezek a következmények messze hatóak, ezért joggal tartanak számot széles körű érdeklődésre.

Ebben az összefüggésben a magyar nyilvánosság előtt ritkán beszélünk a britek kezdeményezéséről, de valójában a britek nem kevesebbet indítványoztak, mint hogy reformáljuk meg az Európai Uniót. Magyarországon csak a népszavazásról szoktak beszélni, hogy lesz-e, nem lesz-e, és ha igen, milyen kondíciók mellett, de valójában arról van szó, hogy a britek azt javasolták, hogy alaposan reformáljuk meg az Európai Uniót, ha lehet, akkor szerződés módosítás nélkül. Azért indítványozták ezt, mert az a tervük, hogy az Egyesült Királyság polgáraitól arra a kérdésre szeretnének majd választ kapni a valamikor ebben az évben esedékes népszavazáson, hogy a megreformált Európai Unióban kívánna-e bennmaradni a derék britek, vagy inkább elhagynák azt. Amiről tehát beszélünk, az nem egyszerűen egy népszavazást előkészítő, nem túl jelentős döntéssorozat, hanem az Európai Unió lényegét is reform alá vevő egyesült királyságbeli kezdeményezés. Ezeket a reformjavaslatokat a legutóbbi európai uniós csúcstalálkozó maraton tárgyalások után végül is az Unió elfogadta.

A britek érvelése szerint ez az előterjesztés, ezek a reformok azt a célt szolgálják, hogy az Európai Unió erősebb legyen. Ezt a britek szerint három módon kell elérni: versenyképesebbé kell tenni az Európai Uniót - ebben egyetérttünk, és ezért néhány dolgot meg is változtattunk -; kevesebb bürokráciára

és bürokratikus eljárásra van szükség - ebben is egyetértés volt -; és a britek azt is mondták, hogy a nemzeti parlamentek szerepét meg kell növelni - ez mondandóm elsődleges oka, mármint hogy itt a parlament előtt is beszélek erről -, tehát a reformok nemcsak a kormányokra, hanem a nemzeti parlamentekre is vonatkoznak. A nemzeti parlamentek szerepét meg kell növelni, és a brüsszeli lopakodó hatáskörelvonásnak - vagyis hogy anélkül, hogy módosítottuk volna az alapszerződést, és érdemben megállapodtunk volna bizonyos kérdésekről, ezek egyre inkább átkerülnek brüsszeli hatáskörbe -, ennek a gyakorlatnak - mondta az Egyesült Királyság - is véget kell vetni, és ezért meg kell erősíteni a nemzeti parlamentek szerepét. Ezt egy bonyolult eljárásrendben meg is fogjuk tenni, és a nemzeti parlamentek európai uniós jogalkotási szerepét meg fogjuk növelni. Érdekes módon ezek a kérdések váltották ki kisebb érdeklődést, pedig történelmi nézőpontból ezek a jelentősebbek.

Amiről a britek még javaslatot tettek, s amiről döntenünk kellett, az az, hogy tekintettel az Egyesült Királyság sajátos szociális rendszerére - amely valóban elüt minden más európai uniós tagállam rendszerétől nemcsak megoldásaiban, hanem alapjaiban is -, lehet-e az Egyesült Királyságban dolgozó, nem egyesült királyságbeli állampolgárokat megillető szociális ellátások rendszerén változtatni. Itt nagyon komoly veszélyek fenyegettek, és nagyon fontos európai uniós elveket és közép-európai, azon belül magyar érdekeket kellett megvédeni.

Végül is a kialakított megoldás azt jelenti, hogy sikerült a V4-országok közös fellépésének eredményeképpen megvédeni azt az elvet, hogy a szabad munkavállalás továbbra is az egész Európai Unió területén, annak minden polgárára kiterjed. Tehát nem lehetséges egyetlen európai uniós tagállamnak a jogát sem korlátozni a tekintetben, hogy egy másik országban munkát vállaljon.

Hasonlóképpen sikerült megvédeni azt az elvet is, hogy akármilyen bonyolult is az Egyesült Királyság szociális ellátórendszere, ha ott dolgozik valaki, mondjuk, egy magyar, járulékot fizet, és ez alapján kap szociális ellátást, ezt nem lehet érinteni sem. Tehát aki fizet valamilyen szociális ellátásért, vagy hozzájárul a közös kockázatviseléshez, annak jár továbbra is, ami eddig, mindenfajta korlátozás nélkül.

(11.10)

Az igazi vita azon volt, hogy vannak olyan juttatások is a nagy-britanniai rendszer sajátosságai miatt, amiért ugyan nem fizet a munkavállaló, mégis kap azonban szociális ellátást. A kérdés az volt, hogy mi legyen azokkal a szociális ellátásokkal, amelyeket harmadik országbelieknek adnak, és amiért ott, Nagy-Britanniában járulékot nem fizettek.

Itt is sikerült elérnünk azt, hogy ezeket a szociális juttatásokat sem lehet elvenni. Csak arra lesz lehetőség a jövőben, hogy megfelelő indoklással és

külön döntés után, ha valahol ezek miatt a szociális kiadások miatt zavarok keletkeznek, akkor ezek fölfüggesztését lehet kezdeményezni egy bizonyos időszakig, majd az időszak után vissza kell térni a korábbi szabályozáshoz, tehát még azokat a juttatásokat is sikerült megvédeni, amiért pedig egyébként járulékalapon nem fizettek az Egyesült Királyságban dolgozó munkavállalók.

És végezetül fontos eredmény, hogy sikerült a tárgyalások legelején kizárni, hogy bármilyen módosítás vonatkozzon az ingázókra. Tehát semmilyen módosítás nem vonatkozhat azokra a közép-európaiakra és magyarokra, akik nem letelepedés-szerűen élnek egy másik uniós országban, hanem reggel mennek, este jönnek, vagy hét elején mennek, hét végén jönnek.

Egy éles vita bontakozott ki, az a gyermekalapon nyújtandó szociális támogatás kérdésköre; ugyanis itt az a helyzet állt elő, hogy vannak olyan családok, ahol a családfő vagy mindkét családtag az Egyesült Királyságban dolgozik, ez alapján gyermektámogatást vesz igénybe, hiszen van a családnak gyermeke, de a gyermek nem az Egyesült Királyságban él, nem ott tartózkodik. És a kérdés az volt, hogy ebben az esetben mit tehetünk.

Hogy a nagyságrendet lehessen érzékeltetni, a 2014-es angol statisztikák szerint - aminek a pontosságáért persze mi nem vállalhatunk felelősséget - 55 ezer ember dolgozik ma Magyarországról az Egyesült Királyságban. A mi - ez most már a mi adatunk - tényfeltárásunk szerint körülbelül 220-224 olyan magyar ember van, ahol a családfő vagy a család mindkét felnőtt tagja kint dolgozik, a gyermek azonban Magyarországon van. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiban.)* Úgy látjuk most, hogy ez körülbelül ennyi.

Szívesen megvitátjuk, hogy ennyi-e vagy sem, és hogyan lehet ezt egyáltalán megállítani, csak jelezni szeretném, hogy amiről most beszélek, az nem a magyar munkavállalókat általában érinti Nagy-Britanniában, még csak nem is azokat a munkavállalókat, akik egyébként családotstul vannak kint. Amiről most beszélek, az azokat érinti *(Zaj az MSZP padsoraiban. - Az elnök csenget.)*, akik esetében kint vannak a dolgozók és itthon vannak a gyerekek. Egyébként ez nem Magyarország számára volt a legnagyobb kihívás, hiszen ugyanebből az élethelyzetből Lengyelországban több tízezret is regisztrálnak. A mi érintettségünk nagyjából a szlovákokéval esik egybe.

Itt azt az álláspontot fogadtuk el, hogy abban az esetben, ha a gyermek nem a munkavégzés helyén él, akkor a gyermekalapon járó szociális juttatást indexálni lehet, tehát azt módosítani lehet egy matematikai modell segítségével, amely a gyermekellátásért adandó szociális juttatást annak az országnak a létfenntartási költségéhez igazítja, ahol a gyermek tartózkodik. *(Korózs Lajos közbeszól.)*

Anélkül, hogy konkrét számokat említenék, a dolog úgy fest, hogy van olyan ország az Európai Unióban, ahol körülbelül a gyermekek után járó

helyi támogatás 7-10 font között van, miközben ez Nagy-Britanniában meghaladja a 100 fontot is. Ez az az érzékenység, amit a britek kezelni szerettek volna. *(Dr. Harangozó Tamás: Mesélj a fizetésekről is!)*

Itt abban értettünk egyet, hogy ezeket a juttatásokat elvenni nem lehet, a gyermektámogatás továbbra is jár a szülőknek. Ha Nagy-Britanniában vannak a gyermekek, akkor ugyanúgy jár, mint mindenki másnak, ha azonban a gyermek nem Nagy-Britanniában tartózkodik, akkor egy számítási módossal indexálni kell a tartózkodási hely létfenntartási költségei szerint. *(Dr. Harangozó Tamás: Elintézted?)* Ez egy fair megállapodás.

Van itt azonban két fontos dolog, amit megvédtünk, és ami a konkrétumoknál is fontosabb talán. Az első fontos dolog az, hogy az Európai Uniónak van egy elve, amit ha nem tartunk tiszteletben, akkor szétesik az egész Európai Unió. Ezt a brüsszeli bükkfanyelven a közösségi preferencia elvének nevezik, ami azt jelenti, hogy egyetlen uniós állam polgára sem járhat rosszabbul egy uniós tagállam területén, mint egy nem uniós tag állampolgára. Tehát egy unióon kívüli tagállam polgárára nem vonatkozhat kedvezőbb szabályozás, mint egy uniós tagállam polgárára. Ez olyan országok esetében bír jelentőséggel, aminek korábban birodalmaik, kiterjedt gyarmatbirodalmaik voltak.

És végezetül fontos tanulsága ennek a vitának az, hogy ezeket az eredményeket, amelyeket a tárgyalás során sikerült elérni, Magyarország egyedül nem lett volna képes elérni. Kétségtől jó tárgyalóink vannak Brüsszelben és nem szoktunk meghátrálni, de mégis azt kell mondanom, hogy nem lett volna elegendő a magyar virtus az eredmények eléréséhez. Az kellett, hogy Szlovákia, Csehország és Lengyelország kormánya végig közös álláspontot képviselve, közös nyilatkozatokat téve el tudja érni ezeket az eredményeket. Úgyhogy szeretnék köszönetet mondani Csehország, Szlovákia és Lengyelország kormányának, amiért végig kitartottak, és jó bajtársaknak bizonyultak. *(Taps a kormánypartí padsorokban.)*

A helyzet tehát most úgy fest, hogy az Egyesült Királyság polgárain a sor, az Európai Uniót annyiban megváltoztattuk és megreformáltuk, amennyiben ez szerződés módosítás nélkül lehetséges volt, és hogy ezek után a britek kívánnak-e az Európai Unió tagjai maradni vagy sem, ez kizárólag az ő döntésük, ezt nem kívánjuk befolyásolni. Természetesen anélkül, hogy befolyásolnánk a döntésüket, azt fontos elmondani, hogy Magyarország - legalábbis ami a patkónak ezt a részét illeti - megtiszteltetésnek érzi, hogy egy olyan nagy hagyományú országgal, mint Nagy-Britannia, egy közösségben lehetünk, örülnénk, ha egy közösségben is maradhatnánk.

(11.20)

Azt gondoljuk, a mi érdekeinknek is az felelne meg, ha Nagy-Britannia tagja maradna az Európai

Uniónak, de hogy mi felel meg a briteknek, azt nem a magyar parlamentben, hanem a Nagy-Britanniában, az Egyesült Királyságban megszervezésre kerülő népszavazás során (Dr. Harangozó Tamás: Népszavazáson!) maguknak a briteknek kell eldönteniük. (Dr. Harangozó Tamás: Micsoda liberalizmus! - Dr. Szakács László: Nagyon engedékeny vagy! - Közbeszólások. - Az elnök csenget.)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Természetesen számba vettük és hoztunk is néhány döntést az európai migrációs helyzetről. Erről szeretnék további tájékoztatást adni. Először is egyetértés volt és van Európában a tekintetben, hogy 2015 nehéz év volt nemcsak Magyarország, hanem az egész Európai Unió számára is. Milliós nagyságrendben, ellenőrzés nélkül, azonosítatlan és ismeretlen néptömegek jelentek meg a kontinens és Magyarország déli határainál. A magyar válasz 2015-ben világos és érthető volt: ellenőrzés, azonosítás, megállítás és visszafordítás, úgy, ahogyan a schengeni szerződés ezt előírja a számunkra. Ez ugyan költséges, nehéz, de sikeres és eredményes védekezési módszernek bizonyult eddig, és ezt fenn kívánjuk tartani a jövőben is.

Az európai uniós csúcson migrációs tekintetben a legfontosabb fejleménye az, hogy először fogadták el a magyar megközelítést egész Európára nézve. Kimondásra került, hogy a legfontosabb, első helyre sorolandó feladat, hogy a migránsokat meg kell állítani. Korábban mindenfajta más szempontokat ez elé soroltak, most először fordul elő, hogy ezt sorolták első helyre. Világossá tettük, hogy a külső határokat meg kell védeni - ez korábban is másodlagos volt más nemzetközi menekültügyi és humanitárius szempontokhoz képest -, és világossá tettük, hogy Schengent száz százalékban mindenkinek be kell tartania. Azt kell mondanom, hogy politikai értelemben most ott vagyunk, ahol az Európai Uniónak egy éve kellett volna lennie. Mindenesetre a balkáni útvonal országai, ideértve Ausztriát is, a józan ész útjára léptek.

Természetesen, miután Magyarország kapott hideget és meleget, de leginkább hideget azért a politikáért, amit egy évvel ezelőtt bevezettünk, és amit most már lassan mindenki átvész, sőt az egész Európai Unió elfogadta ezeket az elveket, de miután kapunk hideget és meleget, ezért természetesen senki sem borul a nyakunkba, és nem fejezi ki elismerését, hogy mi egy évvel hamarabb vezettük be ezeket az elveket, mint ők. Ugyan ez egy szép emberi gesztus lenne, mert az önismeret, az önértékelés, annak helyes aránya egy szép emberi erény, de a politikában talán indokolatlan volna ezt elvárni. Mindenesetre azt rögzítsük, hogy akárhogy is variálják, színezik, magyarazzák, valójában ma az Európai Unió azokat az elveket fogadta el és azokat a teendőket jelölte meg, amelyeket a magyar kormány eddig is képviselt. (Taps a kormánypártok padsoraiból. - Moraj az MSZP padsoraiból.)

Ebből az következik, hogy a déli határaink megvédése lehetségessé vált, sőt ha az osztrákok tartják a

szavukat, és a többi, a balkáni útvonalon elhelyezkedő ország is a szerint cselekszik, amit bejelentett, akkor Magyarország déli határainak megvédése könnyebbé válik majd a jövőben. Nem lesz könnyű, mert önök is láthatják a híreket, amelyek arról szólnak, hogy bizony, a fizikai akadályok megerősítésre szorulnak, az sem lehetetlen, hogy ki kell őket terjeszteni. Egyelőre erről a kormány döntést még nem hozott, de felkészült erre az eshetőségre is.

Itt is fontos jeleznem az önök számára, hogy bár Magyarország egyoldalúan meghozta a maga döntéseit 2015-ben, ezeknek a megvédése és általánossá tétele az Európai Unió belül sem lett volna lehetséges, ha korábban ezt nem sikerült volna közép-európai közös, V4-állásponttá tenni. Ebben a kérdésben a csehek, a szlovákok és a lengyelek végig kitartottak Magyarország mellett, hátszínre bízottak a számunkra, sőt, ha kellett, ide is érkeztek, nemzetközivé téve azokat az erőfeszítéseket, amelyeket Magyarország nemzeti alapon indított meg.

Eddig a jó hírek. A rossz hírek ahhoz kapcsolódnak, tisztelt hölgyeim és uraim, tisztelt képviselőtársaim, hogy a 2016-os évben egy nagyon komoly veszéllyel kell szembenéznünk. Miközben délen a helyzet talán javul, ha úgy tetszik, nyugaton a helyzet egyre nehezebb lesz. Ugyanis azt is eldöntötte az Európai Unió a múlt hét végén, hogy a március 17-18-án esedékes, migrációval, az egész menekültrendszer megreformálásával foglalkozó csúcstól előre hozza március 5-6-7. magasságába. Ez jól mutatja a helyzet komolyságát. Ez nemcsak a német tartományi választásokkal van összefüggésben, amit könnyű azonosítani, de ennél többről van szó.

Valóban sürgető a helyzet, és Magyarország a többi V4-es országgal óriási nyomás alatt van. A nyomás tárgya az, hogy sikerül-e a közép-európai országok torkán legyömöszölni, így a miénken is egy olyan új európai uniós menekültügyi migránsrendszer, amely immáron jogszerűen feljogosítaná az Európai Uniót arra, hogy azok az országok, akik befogadnak migránsokat, utána ezeket kötelező erővel szétosszák Európa más országai között; ideértve azokat is, akik nem fogadtak be, ezt nem akarják, tiltakoznak ellene, és nem akarnak ebben részt venni. Tehát a március elején sorra kerülő európai uniós csúcstól az, hogy a miniszterelnökök áldásukat adják-e egy olyan kötelező betelepítési kvótarendszerre, amely beépülve az európai uniós jogrendszerbe, folyamatosan, mintegy menekültügyi mechanizmusként állandóan beszállítaná ide, Magyarországra azokat a migránsokat, akiket egyébként mi nem akarunk beengedni, és a déli határainknál fel is tartóztattunk. Ez a tétje a következő heteknek.

Ettől a kérdéstől egy teljesen különböző kérdés az, hogy korábban egy egyedi döntést már hozott az Európai Unió 160 ezer migráns betelepítéséről. Ez két csoportra osztandó, 40 és 120, amelyet mi nem fogadtunk el, és amelyet per alá vontunk. Két ország, Szlovákia és Magyarország ezt az egyedi döntést sem fogadta el, hiába erőltetik, hogy hajtsuk ezeket végre,

ez egy komoly jogi vita, hogy perlés alatt végre kell-hajtanunk egy ilyen jogszabályt. Mi nem kívánjuk ezt végrehajtani, hanem meg akarjuk várni a bírói ítéletet, és azt akarjuk, hogy a bíróság mondja ki, hogy ezt a kötelezettséget jogszerűtlenül tették Magyarország nyakába. Hogy mi lesz a hadiszerecske az Európai Unió Bíróságán, azt majd meglátjuk. Mindenesetre a szlovákok és mi továbbra is kitartunk, és nem fogadjuk el a kötelező betelepítési kvóta egyedi döntését - a szlovákok nevében most nem tudok nyilatkozni, de a magyar kormány nevében igen -, és nem fogadjuk el azt sem, hogy ebből az egyedi döntésből pedig a későbbiekben egy általános szabályozási elvet és megoldást építsenek fel. Ez lesz a márciusi csúcs kérdése.

Nos, meggyőződésem, hogy ennek az európai uniós brüsszeli támadásnak a kivédése a legfontosabb feladat a következő hetekben és hónapokban. Szeretném tájékoztatni képviselőtársaimat arról, hogy ezt a helyzetet a szerdai ülésén értékeli a magyar kormány, és a szerdai ülésén alakítja ki a kormányzati álláspontot, hogy hogyan és miképpen kíséreljük meg visszaverni azt a brüsszeli kísérletet, hogy egy brüsszeli szabályrendszer segítségével folyamatosan, éveken keresztül, beláthatatlan nagyságrendben olyanokat költöztessenek, telepítsenek be Magyarországra, akikkel nem kívánunk együtt élni. Ha szerdán a kormány döntött, akkor a képviselőtársaimat és az ország közvéleményét is tájékoztatni fogom a döntésünkről. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel a miniszterelnök úr felszólalása a 20 perces meghaladta, így a képviselőcsoportoknak 8-8 perces felszólalási lehetőségük van. Kérdezem a képviselőcsoportokat, ki kíván ezzel élni. Egyelőre jelentkezőt nem látok. *(Nagy zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vona Gábor frakcióvezető úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. *(Zaj a kormánypartok padsoraiban.)*

VONA GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon szépen köszönöm a szót. Köszönjük miniszterelnök úrnak a beszámolót az európai uniós csúcsról.

(11.30)

Az első téma, amihez szeretnék hozzászólni, az Európai Unió jövője. Ugye, a miniszterelnök úr azt mondta, hogy ez volt az érdemibb döntő kérdés, bár kevesebb figyelmet kapott kérdés a múlt heti csúcsal kapcsolatban. Azt láthatjuk, hogy az Európai Unió vezetőinek túlnyomó többsége számára az Európai Unió jövője egyenlő az európai egyesült államokkal. És ezzel szemben van egy „nemzetek Európája” koncepció, amit a kormány, ön is, miniszterel-

nök úr, többször hangoztatott már. Szeretném felhívni a figyelmét egyébként arra, hogy sajnos a Fidesz európai parlamenti képviselőihez nem mindig jut el ez az információ, ők nagyon gyakran az európai egyesült államok koncepcióját támogatják ezen döntések során, pedig ez egy tévút, ebben szerintem a miniszterelnök úrral mi egyetértünk.

Az már egy sokkal nehezebb kérdés, hogy mit jelent maga a nemzetek Európája. Amíg csak negatíván annyit mondunk, hogy ez nemet mondás az európai egyesült államokra, addig abban mindannyian egyetértünk, vagy legalábbis sokat egyetértünk, de hogy pozitívan mit jelent a nemzetek Európája, az már, azt gondolom, komolyabb vitákat kellene hogy kiváltson, és erről nem folytatunk egyébként vitát. Tehát hogyan lehet például egyszerre a nemzetek Európája versenyképes, hogyan őrizheti meg az identitását, az európai vagy akár a nemzeti identitását, hogyan lehet biztonságos, hogyan lehet egységes, hogyan lehet jóléti társadalmakra épülő közösség - vagy ezek közül valamelyik szempontból le kell mondani? Ez a jövő nagy kérdése; félek attól, hogy egyszerre ez a sok szempont nem mind képviselhető. De az biztos - és a Jobbik álláspontja egyértelmű -, hogy a „nemzetek Európája” koncepció mellett kell letenni Magyarországon a garast, és az európai egyesült államokat mint egy eszeveszett és teljesen téves elképzelést el kell vetni magunktól.

A másik, ami ezzel kapcsolatban elmondható, az, hogy a V4-ek együttműködése nemcsak a jelenlegi helyzetben lehet fontos, hanem akár abban az esetben is, ha nem sikerül Európának megbirkózni ezzel a kérdéssel. Akár azt sem tartom kizártnak - most talán túl előre szaladok -, hogy a kelet-közép-európai országoknak, akár az Európai Unió szétesése kapcsán, a saját lábukra kell állni; ezen is érdemes volna lassan közösen elkezdenünk gondolkodni.

Ami a szociális kérdéssel kapcsolatban született döntés, és amiről a miniszterelnök úr is beszélt, hogy a keletről nyugatra vándorolt szülők keleten maradt gyermekei után keleti juttatások járjanak - ugye, nagyjából, leegyszerűsítve, ez a döntés született -, ebben van logika, de érdemes volna akkor az európai uniós viták során, amikor a szolidaritásról beszélünk, meg sok ilyen nagyszerű gondolatról, fölvetni azt is, hogy nem volna-e méltányos az is, hogy amikor nyugatról keletre jön egy multinacionális cég, akkor a nyugati béreket fizesse a keleti munkavállalóinak. Tehát ennek a kérdésnek is érdemes volna feszegetni ennek kapcsán.

És bár ez nem európai uniós kérdés, itt szeretném azért, miniszterelnök úr, jelezni, hogy a Jobbik számára továbbra is prioritást élvez az, hogy a Nyugat-Európába vándorolt magyar embereknek a szavazati lehetőségét könnyítsük meg. A határon túli testvéreinknek megadtuk a levélben történő szavazás lehetőségét; szeretném, miniszterelnök úr, ha hallhatnánk végre arról, hogy a kormánynak van-e szándéka arra, hogy a több százezer ember számára a választásokon megadja a szavazásnak a lehetőségét.

Jogilag megvan, de gyakorlatilag lényegében sokszor kizárt a szavazati lehetőség a számukra.

Rátérve a migráció kérdésére: volt egy záródokumentum, miniszterelnök úr, ami a hétvégén, az elmúlt 48 vagy 72 órában az egész országot lázba hozta, mindenki szövegértelmezési gyakorlatba kezdett, hogy hogyan viszonyul ez a döntés a korábbi döntésekhez, például a szeptember 22-ei belügyminiszterek döntéséhez. Azt azért nyugodtan kimondhatjuk, és lényegében az ön felszólalása is ezt elismerte, miniszterelnök úr, hogy a záródokumentumban sok minden benne lehet, és sok minden benne van most az Európai Unió vezetőinek a fejében, akár az is, hogy tényleg ránk kényszerítik azokat a kvótákat, amiket Magyarországon a társadalom többsége természetesen elutasít. Nemcsak ez a homályos záródokumentum volt számomra egy picit riasztó a hétvégén, hanem az önök nyilatkozatai is. A mostani hétfői felszólalásáig, miniszterelnök úr, nem igazán volt számunkra tiszta, hogy pontosan mit akar a kormány, de most megtudtuk, hogy még az ön számára sem az, szerdán a kormányülésen fognak erről dönteni.

Amit viszont kifejezetten kikérek magamnak, miniszterelnök úr, és a fideszes képviselőtársaimhoz is fordulok: a sajtóosztályuk folyamatosan hazudozik velünk kapcsolatban. Azt megengedték maguknak, hogy azt mondták: mi a kerítést sem támogattuk, a honvédségnek a határra vezénylését sem támogattuk. Önök nagyon jól tudják, hogy támogattuk, a kerítést mindig is támogattuk, sőt mi javasoltuk (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból, többek között Kósa Lajos: Ti is építettétek! - Az elnök csenget.*), és a honvédeknek a határra vezénylését is mi javasoltuk először. És azt, hogy önök ezt meg tudták tenni, tisztelt fideszes képviselőtársaim, egy kis szerénységet azért hadd kérjek önöktől, a mi támogatásunkkal tudták megtenni, mi adtuk a kétharmadhoz ezt a lehetőséget. Mi ezt örömmel adtuk, és a nemzet iránt érzett kötelezettségünknek tudtuk be - ezt ne-hogy már önök teljesen ellenkező irányba fordítsák meg a számunkra.

Szóval, van homályos zárónyilatkozat, van zavaros kormányzati kommunikáció, van hazudozás - jó lenne tisztán látni, hogy pontosan most mi is van. Pontosán az van, hogy az Európai Bírósághoz fordultunk, ezt a miniszterelnök úr elmondta; talán emlékszik rá, amikor a frakcióvezetőket összehívta, én elsőként mondtam azt, hogy a Jobbik mindenképpen támogatja azt, hogy az Európai Bírósághoz forduljunk. Az én tudomásom szerint nincs halasztó hatálya, tehát kíváncsi vagyok, hogy ebben milyen álláspontja van a miniszterelnök úrnak. Én úgy tudom, hogy az, hogy az Európai Bírósághoz fordultunk, sem ad nekünk lehetőséget arra, hogy a döntést elhalasztjuk, de ebben akkor kíváncsian várom az ön indoklását.

A másik: volt, miniszterelnök úr, egy világkvóta-javaslatuk önöknek még tavaly év végén, szeretném, ha ezzel kapcsolatban is egyértelműsíteni, hogy a

világkvótát is elutasítjuk, mert amit az európai kvóta javasol, az egy keresztre feszítése Magyarországnak, de amit ön javasolt az ENSZ gyűlésén, miniszterelnök úr, a világkvóta lényegében ugyanez, csak mondjuk, méreginjekcióval végezné ki Magyarországot, és nem pedig keresztre feszítéssel.

Az a legnagyobb probléma, hogy nem látjuk a B-tervet, és az, hogy a miniszterelnök úr azt mondja, hogy elutasítjuk a kvótát, ne haragudjon, nekünk nem biztosíték. Mondta már ön a magyar Országgyűlésben azt, hogy nem lesz addig román EU-csatlakozás, amíg a székely autonómiát nem kapja meg az ott élő magyar közösség - a székely autonómia nem lett meg, a román EU-csatlakozást mégis megszavazta a miniszterelnök úr. Volt már olyan a Magosz-közgyűlésen, hogy amíg ön a miniszterelnök, addig nem lesz külföldiek tulajdonában magyar föld - ön a miniszterelnök, és mégis kerülhet külföldiek tulajdonába magyar föld. (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból.*) Mondta már azt is, miniszterelnök úr, a TTIP-pel kapcsolatban, hogy nem fogunk semmiféle rossz döntést támogatni; szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy az amerikai nagykövet asszony mondta azt, hogy a magyar kormány lelkes támogatója a szabadkereskedelmi megállapodásnak, és megint hivatkozott a fideszes EP-képviselőkre, akik az Európai Parlamentben lelkesen támogatnak minden, TTIP-pel kapcsolatos kezdeményezést.

A Jobbiknak van egyébként javaslata, miniszterelnök úr, a jelenlegi helyzet kezelésére, amiket akár a szerdai kormányülésükön is érdemes lehet használni. Az egyik az - ezt már korábban is próbáltuk fölvetni, de sajnos önök lesöpörték az asztalról -, hogy ha már az Alaptörvény módosítását olyan gyakran megtecsszük, akkor módosítsuk a magyar Alaptörvényt úgy, hogy lehetővé váljon Magyarországon egy kvótáról tartandó népszavazás. Nagyon fontos az aláírásgyűjtés, a mieink is aláírták ezeket az íveket, de talán ha az Európai Unió nagyobb fokozatba kapcsol, nekünk is nagyobb fokozatba kellene kapcsolnunk. Tartsunk erről egy népszavazást, teremtsük meg ehhez az alkotmányos feltételeket, és mutassuk meg azt Európának, Brüsszelnek, mindenkinek, hogy a magyar társadalom elsőpró többsége nem kér ebből a kvótából.

A másik pedig, miniszterelnök úr, amit javasolni szeretnék, az inkább a március eleji, következő csúcsra az ön tárgyalási pozíciójához egy kis javító erő: nyugodtan hivatkozzon ránk, miniszterelnök úr (*Derűtség a kormánypartok soraiban.*), nyugodtan mondja azt Brüsszelben az ottani diplomatáknak, hogy abban az esetben, ha Magyarországra kívánják kényszeríteni a kvótát, akkor van itt egy olyan párt, ami ezt nem fogja engedni, ez Magyarország második legerősebb pártja, a legerősebb ellenzéki párt, az önök kihívója, és ha kell, akkor az embereket az utcára fogja vinni.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Schiffer András frakcióvezető úr, az LMP képviselőcsoportjából.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Természetesen az önmagában üdvözlendő, hogy a V4-ek között van egy szoros együttműködés. Mi évekkorábban is azt mondtuk, hogy Magyarországnak az alapvető nemzeti érdekeit nem a keleti nyitás és egyéb hasonló bohóckodások szolgálják, hanem ha van egy szoros együttműködés a kelet-közép-európai és a kelet-közép-európai és dél-európai országok között. Viszont, miniszterelnök úr, ami az állítólagos eredményeket illeti, előjáróban csak annyit, hogy aki Moszkván keresztül utazik Brüsszelbe, ne sok jóra számítsen (*Orbán Viktor: Miért?*); ezt nagyjából be is teljesítette (*Moraj a kormánypartok soraiban.*) ez a hétvége.

Miniszterelnök úr, szerintem érdemes természetesen azzal a kérdéssel is foglalkozni, amit ön itt a bevezetőjében említett, és ami kevesebb fényt kap, hogy a briteknek reformkövetelésük van az Európai Uniót illetően. Nagyon helyes, csak tudja, az a helyzet, hogy reformkövetelés és reformkövetelés között óriási különbség van. Mert mi is azt mondjuk nyíltan, nem egyszerűen az alapszerződés módosítása nélkül, hanem az alapszerződés módosításával kell alapvetően megváltoztatni az Európai Uniót, hogy a tőke Európája helyett az emberek Európájáról lehessen beszélni. Ehhez módosítani kell az alapszerződést.

Az LMP kezdeményezte már két évvel ezelőtt a saját pártcsaládjánál, hogy például a tőke szabad áramlása elve alól a termőföldet vegyük ki. Ehhez alapszerződés-módosítás kell, hogy valóban például a magyar termőföldet is, egyáltalán a helyi közösségek ellenőrzése alatt lévő termőföldet szerte a kontinensen meg lehessen védeni. (*Dr. Semjén Zsolt közbeszól.*) Ma az a helyzet, hogy az ön minden fogadkozása ellenére igenis jut külföldiek kezébe is termőföld Magyarországon, miniszterelnök-helyettes úr. (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból.*)

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Igen, az, amit Nagy-Britannia akar változtatni az Európai Unión, nem ugyanaz, mint ami (*Dr. Semjén Zsolt: Kettős állampolgár!*) a kelet-közép- és dél-európai országok érdeke. Amikor mi arról beszélünk, hogy meg kell változtatni az Európai Uniót, egy másik Európa kell, mi egy szociális Európáról beszélünk.

(11.40)

Amiről az ön barátja, David Cameron beszél, az pedig a londoni City Európája. Ők valóban változtatni akarnak az Európai Unió szerkezetén, hogy a City érdekeit ne korlátozzák különböző egységes európai pénzügyi szabályok. Meg kell nézni, hogy például a brit megállapodásnak egy ön által nem említett része mit tartalmaz.

Nagy-Britannia soha nem kerülhet olyan helyzetbe a jövőben, hogy az eurózóna bármelyik tagállamának pénzügyi segítséget kelljen nyújtani. Igen, a londoni City például hasznot húzott a görög adósság vagy más peremországok adósságállományának a megnövekedéséből, ugyanakkor nem kívánja vállalni a terheket. Egy másik Európára van szükség valóban, hiszen a kétbességes Európa, ahol a központ, így Nagy-Britannia országainak a nagy bankjai, nagy cégei húzzák a hasznot, az a kelet-európai és a dél-európai országok végzetes leszakadásához vezet.

Ami a brit szociális juttatásokat illeti, miniszterelnök úr, mi a biztosíték arra, hogy az, ami most hétvégén történt, nem válik precedenssé? Az ön másik jó barátja, az osztrák kancellár, Faymann kancellár elkezdte pedzegetni, hogy esetleg Ausztria is hasonló lépésekre szánja el magát. Számot vetett azzal, hogy ez például Nyugat-Magyarországon hány magyar családot érint? Hány olyan magyar család van, ahol kimennek ingázni, munkát keresni Ausztriába, mert itt, Magyarországon nem kapnak munkát, de a gyerek itt van Magyarországon?! Miniszterelnök úr, számot vetett azzal, hogy a hétvégi (*Zaj. - Az elnök csenget.*) brit uniós egyezség milyen precedenst teremthet az Európai Unión belül?

És még valami: ideje lenne végre azzal is foglalkozni, hogy Magyarországot miért sújtja egy kívándorlási válság. Ha valóban úgy van, ahogy ön állítja, hogy azok az emberek, akik kimennek munkát keresni Ausztriába, Németországba, vagy kitelepülnek Nagy-Britanniába, ők valójában jól érzik magukat, kalandvágyból mennek ki, akkor azt javaslom önnek, terjesszék elő a választójogi törvény módosítását, biztosítsa a levélben történő szavazás lehetőségét például a Nagy-Britanniában, Németországban élő honfitársainknak. Megígérem önnek, hogy ehhez a kétharmados többséget biztosítani fogjuk. Legyen bátor, miniszterelnök úr, engedje azt, hogy levélben is lehessen szavazniuk azoknak, akik Nagy-Britannia, Németország vagy Spanyolország különböző pontjain vállalnak munkát, vagy éppen ott kívánnak tartósan letelepülni.

Miniszterelnök úr, ami pedig a migrációs krízist illeti, mesélje már el azt is, hogy mit tartalmaz a záródokumentum h) pontja! Vessünk véget már a kettős beszédnek, hogy van, amit ön itt elmond, és megint másvalamit mond egy uniós csúcson, vagy másvalamit ír alá! Tegye világossá, hogy az, amit ön itt elmond egy szónoklatban, hogyan van fedésben például a záródokumentum h) pontjával!

És még valamit: ami migrációs ügyben történt a hétvégén, az ugyanannak a szerencsétlenkedésnek a folytatása, amiről az elmúlt egy év szólt. Ebben valamennyi európai állam- és kormányfőnek felelősége van, azoknak is, akik elindították az egyedüli lépések politikáját. Az egyedüli lépések politikája kizárja például azt, hogy legyen egy közös uniós határvédelem. Az Európai Uniót és így ebben Magyarországot is arra kéne képessé tenni, hogy világosan meg lehessen különböztetni a gazdasági bevándorlókat, azokat, akik

bűnelkövetési céllal jönnek az Unió területére azoktól, akik valóban menekültek, és abban kéne egyezsége jutni, hogy a menekülteket illetően az Európai Uniónak és nem utolsósorban például az Amerikai Egyesült Államoknak, illetve a különböző mediterrán országoknak milyen felelősségük van.

Én hiányolom azt, miniszterelnök úr, és Magyarország részéről sem történt felvetés, hogy például amikor a migrációs krízisről tárgyalnak az Unió vezetői, történetesen a fegyverkereskedelem korlátozásáról is essék szó. Amíg az Európai Unió nagy cégei, a nagy európai hadiipari cégek érdekeltek a különböző fegyveres konfliktusokban, itt gyakorlatilag szitával mérnek ki tengervízet minden egyes uniós csúcstalálkozón. Nem történt előrelépés a belbiztonsági együttműködés dolgában sem, és nem maradt idő, miniszterelnök úr, más fontos dolgokra, így például hogy az adóelkerülés ellen, nem utolsósorban az offshore paradicsomok felszámolása érdekében az Európai Unió milyen lépéseket tesz. Igen, az adóelkerülésről beszélek, például arról, hogy különböző zöldszervezetek kimutatták azt, hogy 2009 és 2014 között az IKEA 1 milliárd euró nagyságú összeget csalt el különböző uniós államokban. Az adóelkerülésről nem esik szó, és ez megint egy olyan terület, amelynek haszonélvezői különböző globális nagyvállalatok.

Összegezve ezt az uniós csúcst, azt lehet elmondani, hogy ha a biztonságról, az európai emberek biztonságáról van szó, ha az európai emberek jólétéről, szociális ellátásáról van szó, akkor nem működik az Európai Unió. Akkor, ha az európai bankok érdekeiről van szó, mint például a múlt nyári görög adósságválságnál, akkor rettenetesen hatékonyak az Európai Unió intézményei.

Miniszterelnök úr, ami a britekkel történt megállapodás szellemisége, az pontosan ellentmond annak, hogy a tőke Európája helyett egy emberek Európájáról tudjunk beszélni. Ez egy olyan út, ami nem oda vezet, hogy a magyar emberek belátható időn belül azonos bért tudnak keresni, mint a Nyugat-Európában dolgozó és ugyanolyan munkát végző emberek, ez pontosan szétfeszíti a szociális Európát.

Nekünk olyan irányba kell megváltoztatni az Európai Uniót, hogy a bérek és a szociális biztonság tekintetében a magyar embereknek itt, Magyarországon is ugyanaz járjon, mint a nyugat-európai embereknek. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harrach Péter frakcióvezető úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

HARRACH PÉTER, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Hallgatva a miniszterelnök úr napirend előtti felszólalását, úgy gondolom, két fontos témához kell most hozzászólnunk. Az egyik a migráció kérdése, a másik az Unió reformja.

De hallgatva ellenzéki képviselőtársaim hozzászólását, talán érdemes megfogalmazni azt az igényt, hogy fontos nemzeti ügyekben nemzeti egységre lenne szükség. Némi jelét itt-ott lehetett látni ezekben a hozzászólásokban annak, hogy kifelé a nemzeti ügyeket valamiképpen egységben kellene képviselni, de egészében véve mégiscsak hiányzott ez a szempont.

Arról is szólni kell, hogy mit jelent számunkra Európa, és mit jelent az Unió, függetlenül attól, hogy most mi történt. Az az Európa fontos számunkra, és szeretjük azt az Európát, amely bölcsője volt a nyugati kultúrának, ennek a kultúrának pedig legfontosabb eleme az emberi személy méltósága. Más kultúrában ilyen erővel ez nem jelenik meg. Ebből fakadnak az emberi jogok, még akkor is, ha a mai értelmezése ezeknek a jogoknak nem teljesen tiszta és értelmes, hiszen hiányzik belőle a felelősség szempontja, vagy ha valaki úgy fogalmaz, a kötelezettség szempontja, és ezért torzítottak az emberi jogok ebben az értelmezésben.

De mégiscsak ez a kultúra fejlesztette ki az emberi méltóság tiszteletét és emellett egy másikat, ami persze más kultúrákban is megjelenik, de nálunk fontos: a közösségek szerepe. Itt a nemzet közössége is fontos, nem csupán a kisebb család és egyéb közösségek. Amikor mi európai politikáról beszélünk, akkor nemcsak azt mondjuk, hogy szeretjük Európát, nemcsak azt mondjuk, hogy tudomásul vesszük, hogy ma az Európai Unió egy alkalmas eszköz az európai kultúra életben tartására, még akkor is, ha komoly hibák vannak és tévedések a vezetőknél, még akkor is, ha egy ideológia úgy eluralkodott, hogy képes gyengíteni, identitásában megroppantani ezt az Európát, de mégiscsak nincs más eszköz, mint az egységes Európának, a schumani gondolatnak a mai kifejezője az Unió.

Ezért fontos az a második kérdés, amit miniszterelnök úr felvetett és a britek képviseltek: az Unió reformja. Úgy gondolom, hogy az, ami egy éve Magyarországon és a magyar határokon történik, az a migrációs áradat védelmében is fontos szempont, ez a másik kérdés. Még egyszer szeretném hangsúlyozni azt, hogy mi nemcsak Európát, de a hazánkat is szeretjük, fontos számunkra éppen ezért a közép-kelet-európai régió, és az ezeket a közös érdekeket jól képviselő V4-ek együttműködése. Ez megmutatkozott most Brüsszelben is.

Kimondhatjuk azt, hogy a brüsszeli csúcs eredménye jó volt, még ha igen súlyos aggodalmak is merültek fel a folytatást illetően. Elhangzott az is, hogy Európa határait meg kell védeni, a schengeni megállapodást pedig be kell tartani.

(11.50)

Amikor ezt kimondták, akkor remény ébredt bennünk, hogy a veszély csökkenni fog, de az a szándék, hogy betelepítés legyen, ezt a reményt eltüntetted, hiszen mi egy éve küzdünk azért, hogy a migráns-

áradatot meg tudjuk állítani. Tudjuk, hogy ez egy széllel szembeni küzdelem, és ez azt jelenti, hogy nekünk sok tényleges küzdelmet kell felvállalnunk az Unióban is.

Ami Nagy-Britannia különleges státuszát illeti, azt is kimondták, hogy rá nem vonatkozik az Unió mind szorosabbra vonásának a követelménye. Kérdés, hogy ez egy olyan kivétel-e, ami erősíti a szabályt, vagy pedig eltávolodást jelent az európai egyesült államok gondolatától, amit természetesen mi sem képviselünk, viszont a nemzetek Európája fontos számunkra.

Az is jól hangzó megjegyzés volt, hogy egynél több fizetőeszköz van az Unióban. Ez számunkra is fontos, nemcsak az Egyesült Királyság számára.

Én is úgy gondolom, hogy a külföldiek foglalkoztatásával összefüggő juttatások esetében egy elérhető kompromisszumot sikerült megkötni, és ez megvédett minket a legnagyobb veszélytől, attól, hogy a munkaerő szabad áramlását korlátozzák, hiszen ez egy olyan érték, amihez mi is ragaszkodunk.

És én még egyszer szeretném kihangsúlyozni, és igazán nem a pártok közötti vita és ellentétek szítása vezet engem, amikor azt mondom, hogy ezekben a kérdésekben talán félre kellene tenni a belpolitikai pártérdekeket, és egyértelműen, talán a kérdéseket józanul és higgadtan megvitatva, egységesen képviselni az ország érdekeit. Látunk sok jó példát erre Európában, itt, a V4-ek között is. Talán érdemes lenne nekünk is nagyobb figyelmet fordítani erre. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tóbiás József frakcióvezető úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

TÓBIÁS JÓZSEF, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A miniszterelnök úr ebben a teremben is és a hétfői kormányzati kommunikációjában is győzelmi jelentésekről adott hírt. Elég szomorú vagyok, hogy önök ezt győzelemként élik meg.

Az első, amit fontos lenne leszögezni, miniszterelnök úr, én nem értem, milyen győzelem azt, hogy megőrizték azt az értéket, hogy a munkaerő szabad áramlása fennmaradjon, hiszen azt minden vezető elmondta előzetesen, hogy ez egy olyan alapérték, amely nem korlátozható, ugyanis akkor azt kellett volna halljuk, hogy van olyan ország, amely szeretné felmondani az alapszerződést, és kilépni az Európai Unióból. Teszem hozzá, ön annyira büszke az angol kormánnyal való együttműködésre vagy akár az angol néppel történt együttműködésre, akkor nem lenne baj, ha azt is kimondanánk, hogy legalább vannak olyan országok Európában, ahol még lehet népszavazást tartani, ahol mondjuk, adminisztratív eszközökkel nem korlátozzák azt, hogy a választóvéleményt mondjon *(Taps az MSZP padsoraiból. - Lázár János: Jól kell beadni...)* a saját életét megha-

tározó kérdésben. Látom, gondolkodik - most épp Magyarországról beszélek, mert ez az az ország, ahol nem lehet jelen pillanatban tartani.

De azért ne csak erről beszéljünk, hiszen Harrach képviselőtársam azt mondta, nagyon fontos dolgokról van szó. Hát akkor beszéljünk fontos dolgokról! Az történt, miniszterelnök úr, a hétfője után, hogy a magyar embereket lefokozták, és ön ehhez asszisztált. Ma kevesebb jog és kevesebb pénz illeti meg a magyar állampolgárokat Európában, mint mindeddig. Ezt sikerült elérnie, miniszterelnök úr!

Azt sikerült elérnie, amire ön olyan büszke, hogy az Európai Unió reformjának azt a részét, hogy egy ország nem közösen, hanem egyedül hogyan kívánja korlátozni a munkaerő-áramlást belül más országokból érkező munkavállalók szociális juttatásait, ez pedig az a politika, amelyet ön, tény és való, az elmúlt egy évben képvisel, hogy több nemzetállam, kevesebb integráció. Most, ha nem lenne kellően komoly a helyzet, akkor tudnék mondani egy utcai szlenget, de ettől megkímélem most önöket, csak azt mondom, hogy: na, most érkezett vissza a bumeráng.

Önök végig arról beszéltek, hogy nemzetállamok Európája, nem kell az integráció, és most ez köszönt vissza, mert az osztrák kancellár bejelentése, sőt a német kancellár bejelentése pontosan azt fogja jelezni, hogy a Magyarországról munkát vállalni akarók másodrendű állampolgárokká válnak Európában. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Így van!)*

Ez még egyet jelent, elnök úr: ez azt jelenti, hogy ön nem beszél ma ebben az ülésteremben arról, hogy milyen kockázatot hordoz az a bejelentés, amely Európában a hétfőjén több európai vezetőtől elhangzott, nemcsak tegnap, már az elmúlt hónapokban, ez pedig arról szól, hogyan is nézzen ki a kétsébséges Európa. Ez a döntés, ami most a hétfőjén megtörtént, magában hordozza, hogy lesz egy olyan kétsébséges Európa, amely a magyar nemzeti érdekekkel szögesen ellentétben áll. És ott arról döntünk, hogy nekünk, hogy 1989 után feladjuk-e azt az ideát, hogy bár Európának változnia kell, de teljes jogú tagjaiként akarunk ott lenni és európai polgárokként akarunk küzdeni, vagy elfogadjuk azt a status quót - úgy látom, miniszterelnök úr, az önök kormánya el akarja fogadni ezt a status quót. Én azt mondom innen, ellenzékben, hogy elfogadhatatlan, mert nemcsak az Európai Unió gyakorlata az, amely reformra szorul, de meg kell erősíteni olykor-olykor az európai értékeket is.

És ebben ma az a helyzet van, hogy nagyon keveset mond a kormány politikája arról, hogy melyek azok az európai értékek - és igaza van Harrach képviselőtársamnak, beszéljünk az alapítókról, beszéljünk a keresztény Európáról, ez mind rendben van. De beszéljünk már a nemzeti érdekekről, amelyek magyar emberek érdekei, amiért volt egy rendszerváltás Magyarországon 1989-ben! *(Zaj és közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból. - Dr. Semjén Zsolt jelzésére:)* Hát, erről majd lehet külön vitát folytatni, miniszterelnök-helyettes úr, hogy kívül

szemben lehetett (*Az elnök csenget.*), mert a miniszterelnök úr ezt nagyon világosan elmondta ebben a Házban, hogy kikkel szemben akart ő rendszerváltást - ezt most nem akarom megnyitni, ezt majd elteszszük egy másik alkalomra.

Inkább beszéljünk arról, hogy a menekültkérdésben hogy is áll ma Európa! (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Így van!*) Miniszterelnök úr, pont fordítva van, mint ahogy ön mondja: nem tart ott ma az EU, ahol ön elkezdte egy évvel ezelőtt. Én úgy látom, hogy pont ott tart Európa, ahol az ellenzék mondta egy évvel ezelőtt, hogy mit kellene csinálni. (*Moraj és derűtség a kormányzó pártok padsoraiból.*) Ez a különbség: ma beszélnek arról Európában, tisztelt képviselőtársaim, hogy hogyan kellene a jelenlegi hatályban lévő dublini rendeletet úgy mond hatályon kívül helyezni; ideiglenesen új szabályokat bevezetni; hogyan kellene a közös fellépést megszervezni.

Miniszterelnök úr, ön most a V4-ekről beszél. Nem beszél Ausztriáról, nem beszél Szlovéniáról, nem beszél Horvátországról, nem beszél Romániáról. Ön most ott tart, hogy éppen az erdélyi magyarság elé akar húzni kerítést. Ez az ön megoldása! (*Moraj a kormányzó pártok padsoraiból.*) Az osztrákok, a németek, a szlovénok pedig együtt akarnak működni, miniszterelnök úr! Ma egy német rendőr (*Felzúdulás, közbeszólások. - Az elnök csenget.*) pontosan tudja... Lehet, hogy önöket zavarja a valóság, elnök úr, az rendben van, de ezzel együtt ez egy igazságtartalom. Ez megtörtént. Ők megegyeztek.

Önök mit tettek az elmúlt egy évben? Önök kommunikálnak, PR-kormányzást folytatnak. Elmondják majd plakátokon, hogyan kívánják megvédeni a menekülteket. Miniszterelnök úr, miért nem beszélt e Ház falai között arról, hogy a hétvégén ötszáz menekült lépett be Magyarországra? Pedig önök állítólag itt kerítést húztak fel, és megvédenek mindent. (*Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: A zöldhátáron...*) Ötszáz ember itt van. Miniszterelnök úr, hogy kerültek ide? Ki felügyeli azt jelen pillanatban az Országgyűlésben, az Országgyűlésben ki felügyeli azt, hogy amit önök mondanak, az a valóságban az intézményeken keresztül végrehajtásra kerül-e? Senki nem beszél róla. Szükség van a Nemzetbiztonsági bizottság részéről egy olyan monitoringra, amely nyomon követi, hogy a kormány mondatai valójában megfelelőek-e a magyar emberek biztonsága szempontjából, tisztelt képviselőtársaim. (*Lázár János: Az megállítja őket, a monitoring! Sok monitoring, kevés bevándorló! A monitoring megfogja őket!*)

Végezetül egyetlen gondolatot engedjen meg nekem! Hogyha mindenben igaza lenne, akkor miért van az, hogy Martin Schulz azt mondta a hétvégén, hogy Magyarország egyedül maradt. (*Orbán Viktor: Nem ezt mondta...*) De! Miniszterelnök úr, akkor azonnal korrekciót kellene kérni, mert a.... (*Balla György: Mert szocialista és hazudik! - Derűtség a kormányzó pártok és szöványosan az LMP padsoraiból.*) Tisztelt Balla Képviselőtársam! Akik itt ha-

zudnak ebben a Házban (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*), azt már a nép elmondta múlt hét szombaton, azok meg önök, úgyszólván ezt szerintem vegyük le a napirendről! (*Taps az MSZP padsoraiból, közbeszólások ugyanonnan: Így van!*) Azok önök! Nem az a kérdés, hogy ki mondja. Beszélgessen Harrach képviselőtársával a kereszténységről, meg az emberiségről, jó? Mert ezek szerint ennyit az önök moráljáról, ennyit értenek hozzá! Ennyit!

Ha úgy van, hogy nincs igaza Martin Schulznak, akkor vélhetőleg a kormány korigálni fogja. Ezzel együtt az tény és való: Magyarország magára maradt. Miniszterelnök úr azt mondta ebben a Házban, elmúlt egy hete, hogy minden felelősséget vállal. (*Közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból.*)

(12.00)

Hát, ez ilyen szakma, ez így van! Csakhogy, ha ezt kimondja, miniszterelnök úr, akkor viszont azt mondom önnek itt, ezen a helyen, hogy vállalnia kell most, hogy ha Magyarország egyedül marad ebben a küzdelemben, és meg kell védeni a magyar emberek hétköznapi biztonságát is és az európai uniós értékek mentén a szabad áramlását, a szabad munkavállalását, és nem lehet másodrangú állampolgár, akkor ön nem mondhatja, hogy ez győzelmi jelentés, ami a hétvégén történt. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kósa Lajos frakcióvezető úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vona Gábor a mozgás szabadságát hangsúlyozta, nevezetesen azt, hogy az Európai Unió - nagyon helyesen - egyik legfontosabb értékének a magyar és nem magyar európai polgárok mozgásszabadságát tartja, és ezzel kapcsolatban felhívta a figyelmet arra, hogy a külföldi magyaroknak is kell biztosítani a szavazati jogot. Elkerülte a figyelmét az, hogy ez már régen megvalósult. (*Szávay István: Ne beszélj félre!*) Legelőször az egyik legfontosabb parlamenti döntést akkor hoztuk meg, amikor a kettős állampolgárságról szavaztunk. (*Közbekiáltás a Fidesz soraiból: Nem volt itt!*) Én értem, hogy Vona úr ezt folyamatosan hangsúlyozza, mert ő konkrétan ezt nem szavazta meg. (*Közbekiáltás a Fidesz soraiból: Így van! - Kontrát Károly: Juj!*)

Gyurcsány Ferencel került egyébként egy társaságba, azzal a különbséggel, hogy Gyurcsány Ferenc legalább becsületesen megmondta, hogy nem ért politikailag ezzel egyet, már az MSZP elnökeként se értett egyet. Az MSZP elnökeként vezényelte le a baloldallal együtt a valaha volt egyik legdurvább kirekesztő és ilyen brutálisan idegengyűlölő kampányt. Emlékszünk rá, volt itt mindenről szó: 23 millió ro-

mán elárasztja Magyarországot és a többi, és a többi. Vona Gábor egyszerűen csak arra hivatkozott, hogy a büfében volt és interjút adott egy újságírónak (*Száva-vay István: Hazudsz!*), ami ebből a szempontból még megalázóbb, hogy a büfében egy bármilyen újsággal kapcsolatos interjú fontosabb, mint a kettős állampolgárságról szóló szavazás. (*Közbekiáltások a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.*)

Ezzel kapcsolatban egyébként vissza-visszatér a rossz lelkiismeret, hiszen ne felejtjük el, hogy folyamatosan hangsúlyozzák azt, hogy ők mennyire együttműködnek egyébként azzal kapcsolatban, hogy a menekülthullámot, a migrációt megállítsuk. De akkor, amikor a magyar emberek legalapvetőbb biztonságát és nyugalalmát szeretnénk úgy biztosítani, ahogy egyébként szerte az Európai Unió országai-ban, az Alaptörvényt is módosítva, akkor az ellenzék és Vona Gábor is elzárkózik ettől olyan érvekre hivatkozva, amelyeket egyébként Németországtól kezdve Belgiumon át Franciaországig már régen megvitattak, és a legdemokratikusabb próbát is kiállták ezek a módosítások.

Ennek kapcsán azt kell mondjam, hogy az alaptörvény-módosítás megválaszolja, hogy valóban igaz-e ez az álláspont, amit a Jobbik képvisel (*Novák Előd: Térj a napirendre!*), mert ha igaz lenne, és a magyar emberek biztonságát tartanák fontosnak, akkor minden bizonnyal támogatnák azt az alaptörvény-módosítást, amit majd elő fogunk terjeszteni.

Schiffer képviselőtársam, tulajdonképpen nem cáfolva meg önmagát, továbbra is egy olyan nagy ívű hozzászólást ejtett meg, amiben az európai uniós együttműködéstől az IKEA adócsalásáig mindenről szó volt. (*Lukács Zoltán: Az osztályzatokat is vond be! Schiffer kettes alá...*) Én csak a következőkre szeretném felhívni a figyelmét a konkrét kérdés kapcsán. Azt mondta, hogy majd Ausztria is vérszemet kap, és az ingázók kapcsán ugyanolyan korlátozásokat vezet be, mint amit most az angolok állítólag bevezettek. Elkerülte a figyelmét az, hogy a miniszterelnök úr is hangsúlyozta, és a nyilatkozatban is benne van, hogy mindez a megállapodás az ingázók-ra nem vonatkozik. Tehát biztos, hogy Ausztria a megállapodás kapcsán nem tud vérszemet kapni, mert az ingázók ki vannak véve belőle. Kérem, tanulmányozza a szöveget, akkor ezeket a félreértéseket el lehet kerülni.

És valahányszor azt fogja mondani, kedves frakcióvezető-társam, hogy Magyarországot kivándorlási válság sújtja amiatt, mert magyar, ezért európai polgárok Európában vállalnak munkát, akkor mindig fel fogom hívni a figyelmét arra, hogy ön teljesen félre-érti az Európai Unió lényegét. Nem is értem, miért gondolja azt, hogy ön egyébként valamifajta széles körű perspektívát képvisel (*Derültség. - Lukács Zoltán: Biztos, mert hutu vagy tuszi!*), ugyanis aki Magyarországról Európában vállal munkát, az nem kivándorló, hanem él az európai polgárok jogaival. Ha valaki úgy dönt, hogy elmegy Németországba, Angliába vagy adott esetben Romániába - képzelje el,

sok magyar állampolgár dolgozik Erdélyben. (*Lukács Zoltán: Erre büszke lehetsz! - Dr. Varga László: És még ott is többet keresnek!*) -, ő nem kivándorol, hanem él az európai polgári jogaival.

És egyébként erre, hogy ki miért vállal munkát, és mondja azt, hogy kivándorlási hullám sújtja Magyarországot, hadd hívjam fel a figyelmét: a mostoha életkörülmények, a kilátástalan szocialista (*sic!*) viszonyok és a gazdasági depresszió miatt Németországból távoznak a legtöbben. Majdnem hárommillió német állampolgár dolgozik az Európai Unió területén, de nem Németországban, mert a kilátástalanság, a szociális rémület és nem tudom, micsoda, amit ilyenkor szoktak hangsúlyozni, ezt okozza. (*Közbekiáltások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.*)

Innen látszik, hogy - tényleg majd meg kell fejteni ezt a rejtélyt, hogy az LMP egyébként miért nem érti az európaiság egyik legfontosabb vívmányát (*Dr. Varga László: Ha így folytatod, kispados leszel előbb-utóbb!* - *Lukács Zoltán: Azért Tóni ennél jobb volt!*), hogy nem kell sem kivándorolni, sem elvándorolni (*Lukács Zoltán: Vissza Rogánt!*), ha valaki úgy dönt, hogy egyébként adott esetben akár csak Bécsben vállal munkát magyarként.

Elnök Úr! Tisztelt Ház! A szocialisták frakcióvezetője számonkérte rajtunk, hogy szemben más demokratikus országokkal, lásd Anglia, itt nem lehet népszavazást tartani. (*Közbekiáltások az ellenzék soraiból. - Gőgös Zoltán: Lehet?*) De, kedves képviselőtársam, ennyire nem lehet feledékeny! Az európai uniós tagságunkról nem népszavazás döntött? (*Felzúdulás az ellenzék padsoraiban. - Gőgös Zoltán: A mostról beszélünk!*) Már bocsássanak meg (*Az elnök csenget.*), volt egy ilyen népszavazás! (*Taps az MSZP padsoraiban.*) Nem is értem, önök átaludták ezt (*Lukács Zoltán: Cserét kérünk!*), vagy nem emlékeznek már azokra az épületes mondatokra (*Az elnök csenget.*), hogy „Szavazz az uniós tagságra! Neked is lehet kávéházad a Mariahilfer Strassén”? Mert egyébként az európaiság lényegét a szocialisták ebben ragadták meg. (*Derültség a Fidesz padsoraiban.*) A másik kulcsmozzanat az volt, hogy „Te is tanulhatsz rajz szakon a Sorbonne-on”. Hát, Kovács László, az akkori elnökük, ezzel kampányolta tele.

Mi nagyon udvariasan azt próbáltuk jelezni a magyar polgároknak, hogy szavazzatok az európai uniós tagság mellett, mert ez az egyetlen olyan intézményrendszer, amely biztosíthatja a magyar-magyar zavartalan kapcsolatokat. Ha nem lenne Unió, akkor igazából nem lenne az, hogy Miskolcra Kassára pont olyan nehéz eljutni egy magyarnak, pont annyi adminisztratív akadály van, mint átmenni Nyíregyházára. (*Dr. Varga László: Meg kell építeni az M30-ast hozzá!*) Ha nem lenne ez, akkor nem lehetett volna a kettős állampolgárság intézményét bevezetni, megszavazni, mert az európai uniós politikai keretrendszer nélkül ez Magyarország számára elérhetetlen. Ezt a napnál világosabban mindenkinek tudnia kell: az uniós tagság nemcsak elvont értékek mellett szolgál Magyarországot számára, hanem direkt

nemzetpolitikai érdekünk. *(Gúr Nándor: Nagyon gyenge!)* Éppen ezért remélem, Tóbiás József is viszsza tud majd emlékezni, hogy azon a népszavazáson, ami volt, ön hogyan szavazott.

Tehát Angliában tartanak népszavazást arról az európai uniós tagságról, amire a magyar nép egyszer már igent mondott *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, és mi továbbra is támogatjuk ezt az álláspontot. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Taps és közbeküldések az MSZP soraiban, köztük: Bravó, bravó! - Dr. Varga László: Jó volt a műfaj, stand up comedy!)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Minden frakciónak lehetősége volt az álláspontját kifejteni. Azt gondolom, most illő tisztelettel hallgassuk meg Orbán Viktor miniszterelnök úr viszonválasztát. Miniszterelnök úr, megadom a szót. *(Novák Előd: Mikor tapsoljuk? Azt még jelezze, elnök úr!)*

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kereszténydemokrata Néppártnak és a Fidesz parlamenti frakciójának köszönöm a támogató hozzászólásait. *(Lukács Zoltán: A Fidesz egy szót nem szólt az ügyben!)*

Ami a szocialisták tisztelt elnökének felszólalását illeti, ott kénytelen vagyok tenni néhány megjegyzést. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: El is várjuk!)*

(12.10)

Az első, hogy azt javaslom, hogy ezt az álláspontot, amit itt elmondott a brit népszavazással és az ahhoz kapcsolódó változtatásokkal kapcsolatban, legyen kedves, mondja el a Szocinternben is, mert azok aztán támogatják az egész csomagot úgy, ahogy van. *(Derűtség a kormánypárti padosorokban. - Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Azt javaslom, hogy képviselje ezt az álláspontot, amit itt elmondott, az Európai Szocialistákon belül is, majd el fogják önnek mondani, hogy hogyan kell értelmezni azt a megállapodást, és akkor szemben a magyar parlamenttel, nem lesznek olyan udvariasak a tárgyi tévedésekkel szemben, mint ahogy mi vagyunk. *(Derűtség kormánypárti padosorokban. - Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Ami azt a kérdést illeti, hogy önök milyen álláspontot foglaltak el korábban *(Gúr Nándor: Mit írtál alá?)* a menekültügy kérdésében, ott emlékeztetnem kell a magyar közvéleményt arra, hogy ha önök lettek volna kormányon az elmúlt másfél évben, akkor Magyarországon több százezer beazonosítatlan, ismeretlen *(Közbeszólások a kormánypárti padosorokból: Így van!)*, közvetlen veszélyt jelentő idegen tartózkodna. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)* És azt kell mondanom, hogy ha a szocialisták politikáját fogadta volna meg a magyar kormányzat, akkor

Magyarország ugyanolyan mértékig lenne kitéve a terrorveszélynek *(Gógös Zoltán: Még senki se maradt itt!)*, mint ahogy Párizs ki volt téve, és Magyarországon a nők ugyanúgy ki lennének téve a veszélynek, mint ahogy Köln városában ki voltak szilveszter éjszakáján. *(Közbeszólások a kormánypárti padosorokból: Így igaz! - Taps a kormánypártok soraiból.)* Azért nem jött be ez a baj Magyarországra, mert nem önök voltak kormányon. Ha önök lettek volna kormányon, ma a magyar embereknek, a magyar asszonyoknak *(Gógös Zoltán: Nem akar itt élni senki!)* és a mi lányainknak azzal a veszéllyel kellene együtt élnie itt, Magyarországon, amivel Nyugat-Európa számos országában. Ez csak azért nem következett be, mert önök nem voltak hatalmon. Azt kívánom a magyar polgároknak, ez még maradjon is így jó hosszú ideig. *(Taps a kormánypárti padosorokból. - Dr. Varga László: A főnök humora mindig jó!)*

Ami Tóbiás elnök úrnak a hozzászólását illeti, egy nagyon fontos részéhez szeretnék kapcsolódni, bár ez sem a migránskérdéshez, sem a brit népszavazáshoz nem köthető, de a jövő egyik fontos kérdése, ezért javaslom, hogy valamikor majd a tisztelt Ház kerítsen is erre sort. Ez ma még inkább egy szellemi természetű felhő, ami az égbolton kirajzolódik, de ennek lesznek majd konkrét jogszabályi előterjesztései is a jövőben. Arról beszélt az elnök úr, hogy vajon vannak-e olyan törekvések az Európai Unióban - ezt ő kétsébszerűsnek nevezi; most már nem így hívják, ennél a baj sokkal nagyobb -, hogy létrejön egy szakadás az Európai Unión belül, leginkább nem kétsébszerűs alapon, hanem ott, ahol az eurózónához tartozó országok vannak, és azon a határon, ahol mi vagyunk, a többiek, akik nem. Ez egy nagyon komoly kérdés, amit alaposan át kell gondolnunk. Én csak azt akarom mondani ezzel kapcsolatban, hogy ismét kérem, beszéljen a francia szocialista párt vezetőivel, akik az első számú képviselői ennek a koncepciónak, és ami nem volna jó Magyarország számára. Jelezni szeretném tehát, hogy ez a gondolat nem a keresztény hagyományainkat képviselő Európai Néppártból indul ki, hanem az önök pártcsaládjából, a szocialisták világából, és ezt el is kell hárítanunk. *(Közbeszólások a kormánypárti padosorokból: Így van! - Közbeszólások az MSZP soraiból. - Gür Nándor: Perifériára viszed az országot! - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! *(Gúr Nándor: Perifériára viszed az országot! - Az elnök csenget.)* Minden tisztelet mellett, Schiffer képviselőtársam, azt kell mondanom, hogy a politikai diszlexiával nem tudok mit kezdeni. *(Derűtség a kormánypárti padosorokban.)* Tehát a helyzet úgy fest, hogy a szövegeket el kell olvasni. Például a legutóbbi zárónyilatkozatot is, amit elfogadtunk, el kell olvasni, amely világosan azt mondja, hogy „földözve azokat az egyetértéseket, amelyeket decemberi csúcsunkon értünk el”, ahol Magyarország és Szlovákia bejelentette, hogy nem ért egyet.

Tehát magyarul, a mostani zárónyilatkozat azért utal vissza a decemberi közös nyilatkozatunkra,

mert ott jelentette be Szlovákia és Magyarország, hogy perre megyünk. Következésképpen az diszlexia, hogyha valaki nem tud egy szöveget magában sem értelmezni, és két szöveget egymás mellé tenni pedig képtelen. Ezen nem tudok segíteni. És azt javaslom, hogy mielőtt esetleg a tudással arányban nem álló bátorsággal nyilatkoznak ezekről a szövegekről (*Derűtség a kormánypárti padosorokban.*), próbálják megérteni, hogy mi van oda leírva.

Hasonlóképpen meg kell említenem, hogy egyébként ezeket a szövegeket 26 ország maradéktalanul elfogadja - pontosabban ebből le kell vonni azokat, amelyek nem részei a közös határvédelemnek -, és csak ketten vagyunk ebben a pillanatban, a szlovákok és mi, akik folyamatosan ellenezzük. De ezek a szövegek ebben a pillanatban csak arról szólnak, hogy mi van a már korábban jogszabályi formát öltött 120, illetve plusz 40, 160 ezres kvótával.

És itt van egy jogi vita, amit Vona képviselőtársunk pontosan idézett föl, hiszen mi egy eljárást indítottunk meg a bíróság előtt, és fölvetődik az a kérdés, hogy egyébként ennek van-e halasztó hatálya, hiszen egy olyan jogszabályt fogadtak el, amely ránk nézve is kötelező.

Számok szerepelnek benne, de mi azt nem hajtuk végre, mert szerintünk a jogi vita rendezése előtt ezt nem érdemes végrehajtani. Segíti a magyar álláspontot az, hogy bár 160 ezer ember szétosztásáról van szó, ez idáig mindösszesen Görögországból kétszázötven-egynéhány, Olaszországból kétszázhatvan-egynéhány embert sikerült szétosztani. Ez messze van még a 160 ezertől. Tehát azt tanácsoljuk a szétosztáspárti európai uniós országoknak, hogy ha már csak az ezer van hátra, amit nekünk szántak, majd akkor térjünk vissza a kérdésre (*Derűtség a kormánypárti padosorokban.*), addig ne.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ha pedig valaki esetleg nem hinne a mindenkori magyar kormányban ebben a kérdésben, akkor higgyen Martin Schulznak, aki épp a mai napon azt nyilatkozta vagy tegnap, idézem őt: „Magyarország egész biztosan nem vesz részt” - tehát Magyarország egészen biztosan nem vesz részt - „menekültkontingensek befogadásában, de más közép- és kelet-európai államokban van hajlandóság az együttműködésre.” Ez megfelel a valóságnak. Van, aki igen, van, aki nem, mi a nemet mondó országok közé tartozunk, és ezt a magyar parlament szocialista képviselőin túl vagy helyett Schulz, szocialista párthoz tartozó parlamenti elnök úr jól érzékeli.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A szabadkereskedelmi egyezmények kérdésére azért nem térek vissza - ez egy teljesen rosszízú vita -, hiszen minden szabadkereskedelmi egyezményt a magyar parlamentnek ratifikálnia kell, ide fog kerülni. Nyugalom, önöknek lesz módjuk elmondani a véleményüket! Sőt nemcsak elmondani a véleményüket, hanem szavazni is fognak ezekről a szabadkereskedelmi egyezményekről. Tehát semmiről nem kétek még le, hiszen ezeket a vitákat itt le fogjuk folytatni.

Azt a problémát most nem idézem ide, mert szabad az idő, hogy szerintem stratégiai tévedés a keleti és a déli nyitást szembeállítani a közép-európai együttműködéssel.

Amiben viszont egyetértek Schiffer képviselőtársammal, az az, hogy az európai alapszerződés módosítása időszerű lenne. Most megoldották a szerződést módosítani nem akaró országok - és rajtunk kívül szinte csak ilyen van az Unióban -, hogy az Egyesült Királyság által javasolt reformokat az alapszerződés módosítása nélkül hajtsák végre. Ezt megoldották. Nem mondom, nyikorog ez a jogi építmény, de megoldották. Én is osztom az ön álláspontját, szerintem jobb lenne, ha hozzányúlnánk az alapszerződéshez, de ahhoz, hogy az alapszerződésről szóló vita meginduljon, ahhoz sajnos Magyarország - tudom, hogy ezt ön felrója nekem, de - nem elegendő súlyt képviselő ország az Európai Unióban, hogy egymagában ezt el tudja érni, mert ahhoz kell egy bizonyos szavazati arány, amivel mi nem rendelkezünk.

Ami a külföldön dolgozó magyarokat illeti, ott szeretném világossá tenni: úgy, ahogy eddig, a magyarok ezután is szabadon vállalhatnak munkát Európa minden országában, ideértve az Egyesült Királyságot is.

És vissza kell utasítanom ismételt azokat a megjegyzéseket, amelyeket nem lehet másképpen értelmezni, csak úgy, hogy önök rendszeresen megtámadják a külföldön munkát vállaló embereket. (*Moraj az MSZP soraiban.*) Különböző emberek különböző okokból döntenek emellett, de elvitatni a jogukat, hogy így döntsenek, szerintem nem helyes. (*Gúr Nándor: Egymillió új munkahely...*) És arra törekedni, hogy bárki itthon tartsa őket, ha ők menni akarnak, az sem helyes. És önök ezt teszik, folyamatosan negatív színben tüntetik fel azokat a magyarokat, akik úgy döntöttek, hogy valamilyen okból megpróbálkoznak a külföldi munkavállalással. Miért kell ezeket az embereket bántani? Miért nem ismerjük inkább el őket? (*Gúr Nándor: Nem őket bántjuk!*) Miért nem mondjuk azt, hogy kicsoda bátorság kell ehhez? (*Lukács Zoltán: Ez politikai diszlexia!*)

Gondoljon bele, nem olyan egyszerű dolog ez, felkerekedni Magyarországról, elmenni Londonba, és ott munkát vállalni! Vagy akár csak Németországba! Nem beszélve a magyar külföldnyelv-beszélési problémákról, amelyek velünk élnek nem tudom, hány évtized óta. Szóval, ezeket az embereket inkább elismeréssel kellene emlegetni, és azt kellene mondani, hogy nagyra becsüljük őket, hogy van bennük bátorság, elszántság meg kraft. Arról már nem is beszélve, hogy egyébként pedig lassacskán több mint kétmilliárd euró értékben hazaküldik a jövedelmüknek egy tekintélyes részét Magyarországra. És önök támadják ezeket az embereket? Szeretném világossá tenni, hogy a kormány, a Fidesz és a Kereszténydemokrata Néppárt elismeréssel adózik azoknak az embereknek, akik kockázatot vállalva Magyarországon kívül is megpróbálnak tenni a családjuk boldo-

gulusa érdekében, és támogatjuk őket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

Vona képviselő úrnak azt szeretném, hogyha megengedi, képviselőtársam, válaszolni, ha az Egyesült Királyság reformtörekvéseit azon a szemüvegen keresztül nézzük, amit ön most föltett, vagyis hogy az egyesült európai államok felé vagy attól inkább el, attól távolodó irányt jelent-e ez, akkor az utóbbit kell megjelölnöm. Tehát a britek egyértelművé tették, hogy az ever closer union nevű klauzula, ami az egyre közelebbi uniós együttműködés, annak az újraértelmezését vagy pontos meghatározását kérik, mert az Unió szerződéseiben ez egy körülhatárolatlan terminológia.

(12.20)

És ők azt javasolták, hogy tegyük világossá, ez semmilyen jogi kötelező erőt nem jelent; sokkal inkább az európai kultúrhagyományak és az európai politikai hagyományak a része. Tehát ha abból a szempontból próbálom lefesteni a mostani helyzetet, hogy közelebb kerültünk-e az európai egyesült államokhoz vagy távolabb kerültünk tőle, akkor a brit reformokkal távolabb kerültünk tőle. Ha a kérdést úgy tesszük föl, hogy a most, majd márciusban megvitandó új menekültügyi és migrációs szabályozás, amit elő fognak majd terjeszteni, az közelebb visz-e bennünket az európai egyesült államokhoz vagy eltávolít, akkor azt kell mondanom, hogy amit le fognak tenni javaslatot az asztalra, az közelebb fog hozzá vinni. Tehát elvi okunk is van arra, hogy ne támogassuk, túl azon, hogy konkrétan káros lenne Magyarország számára.

A külföldön élő magyarok választójogát semmilyen sérelem nem érheti. *(Gúr Nándor: Szavazhat levélben?)* Minden külföldön tartózkodó magyar állampolgár a pontosan lefektetett szabályok szerint élhet a szavazati jogával. Ami pedig a határvédelmet illeti, szeretném világossá tenni, hogy voltak olyan javaslatok és döntéseink a határvédelem esetében, amelyet a Jobbik támogatott, ezt a támogatást köszönjük. És voltak olyan javaslatok, különösen a hadsereg bevethetősége ügyében, amelyet a Jobbik nem támogatott. Ezt sajnálatosnak tartjuk, és arra kérjük önöket, hogy vizsgálják felül az álláspontjukat. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Nagy taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A frakciók képviselőinek napirend előtti felszólalásával folytatjuk munkánkat.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport: „Ne tegyék kockára a gyerekek jövőjét!” címmel. Arra kérem képviselő asszonyt, legyen türelemmel, amíg halaszthatatlan közügyek intézésére való tekintettel képviselőtársaink egy része elhagyja az üléstermet. Kérem képviselőtársaimat, ezt csendben

tegyék! *(Néhány képviselő elhagyja az üléstermet.)* Öné a szó, képviselő asszony. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A pedagógusok melletti szolidaritását kívánja kifejezni a Jobbik-frakció az öltözékével is a mai parlamenti ülésnapon. Egyúttal arra intenénk a kormányt, hogy ne tegyék kockára a gyermekek jövőjét, és ezért is indítjuk el 2016-ban a valódi nemzeti konzultációt többek között az oktatás kérdéseiben is, hogy egy érdemi, szakmai egyeztető fórumot hívjunk életre. A kormányzat magatartása ugyanis nem ezt teszi, megoldás helyett sokkal inkább félreviszik a vitát, a saját hibáikat igyekeznek eltussolni, és a tanárokat illetik megbélyegző kijelentésekkel. Hogy megoldási javaslatuk nincsen, azt legjobban mutatja, hogy Lázár János a tárgyalások kapcsán arról beszél, hogy az állami fenntartás megkérdőjelezhetetlen, az nem képezheti vita tárgyát. Ez egy 20. századi hozzáállás, így nem lehet érdemi tárgyalásokat folytatni, hogyha úgy ülnek le, hogy eleve kijelölik azokat a témákat, amelyek tabukérdésnek számítanak, így nem lehet eredményre jutni. Ha előre megírják az ítéletet, akkor nyilvánvalóan nem fognak részt venni a szakma érdemi képviselői ezeken a tárgyalásokon. Persze lehet azt mondani, hogy esetleg Habony Árpád segítségét fogják majd kérni a közvetítésben, neki úgyszólván nagy rutinja van ebben, ugyanakkor szerintem nem fog eredményre vezetni.

Folyamatosan arról beszélnek, mintha pedagógusok azért vonulnának utcára, mert nekik bármiféle bérkövetelésük lenne. A kormány által életre hívott Nemzeti Pedagógus Kar elnöke is kijelentette, hogy nem, a pedagógusoknak nincsen bérkövetelése. Arra kéri önöket, hogy az önök által hozott törvényeket vegyék figyelembe például a létszámok megállapításánál. A 22 kötelező óraszámot vegyék figyelembe, amikor a tanárok iskolai létszámát megállapítják, és ne az esetlegesen lehetséges 26 órát. Igyekeznek pártpolitikai síkra terelni a kérdéseket azzal, hogy a tiltakozásban részt vevők különböző pártkötődéseit igyekeznek előhozni. Ez az SZDSZ módszere volt 2009-ben, tisztelt államtitkár úr, amikor tönkretették az egészségügyet, tönkretették az oktatást, és már nem tudtak eredményeket felmutatni, ezért egy nem létező szélsőjobbaldali veszéllyel kezdtek el riogatni. Szerencsére azóta az SZDSZ már a történelem szemétdombján van, oda is való. A saját hibáik eltussolását pedig azzal igyekeznek ellensúlyozni, hogy azt mondogatják, hogy minden rendben van, pénz az persze van, a magyar reformok működnek. Hát lehet, államtitkár úr, hogy önök ezt így gondolják, hogy a magyar reformok működnek, de az iskolabuszok nem működnek, a fűtés az iskolákban nem működik, kréta pedig nincsen. Lehet, hogy ezt a rengeteg pénzt önök elkockázzák Andy Vajna egyik kaszinójában, mert hogy az iskolákba nem jut, az is teljesen biztos.

2003-ban a GDP 5,69 százalékát költötte a magyar állam oktatásra. 2013-ban a GDP 3,93 százalékát költötte a magyar állam oktatásra. Ez a számsor önmagában elég lenne ahhoz, hogy Balog Zoltán miniszter úr elgondolkodjon a lemondásán, pláne, hogyha ehhez hozzávesszük, hogy az egészségügyben is hasonló adatokat láthatunk. És nemcsak Balog Zoltánnak kellene lemondania, hanem a KLIK-et nemhogy tabutémának kellene tekinteni, hanem meg kellene szüntetni, mert teljesen világos önökön kívül ebben az országban már mindenkinek, hogy ez ebben a formában működésképtelen, fenntarthatatlan, rossz döntés volt a létrehozása.

2014-ben az évzáró alkalmával lehetőségem volt látogatást tenni a Teleki Blanka Gimnáziumban, de nem kérdeztem meg Pukli Istvánt, hogy ő melyik pártra szavazott. Nem kérdeztem meg, hogy mivel szimpatizál, s egyáltalán semmiféle pártpolitikai kérdésekről nem kérdeztem. Azóta bizottsági elnökként feladatomban tartom, hogy folyamatosan látogassak intézményeket. Körülbelül 40 oktatási intézményt látogattam meg az elmúlt két évben és körülbelül ugyanennyi kulturális intézményt is. Soha egyetlen intézményvezetőtől, egyetlen pedagógustól, egyetlen kulturális szférában dolgozó embertől nem kérdeztem meg azt, hogy melyik pártra szavazott, és nem is ezt tartom feladatomban, országgyűlési képviselőként sem, bizottsági elnökként sem, hogy ezt tegyem. Államtitkár úr, önöknek sem ezzel kéne foglalkozni, mert vannak jobbikos, vannak fideszes, vannak MSZP-s intézményvezetők, de magyar oktatási rendszer csak egyetlenegy van, ennek a jobbá tételén kéne dolgozniuk önöknek is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ön azzal kezdte, hogy a szolidaritását akarja kifejezni a pedagógusokkal kapcsolatban. Tisztelt Képviselő Asszony! Itt ül ön is 5-6 éve a parlamentben; amikor a pedagógus-béremelésről volt szó, miért nem tudott a pedagógusokkal együtt gondolkodni és megszavazni a költségvetési törvényben olyan sorokat, amely a pedagógusok számára nagyobb bért jelentett? Mondjuk, 2012-ről 2013-ra azt a 32 milliárd forintot miért nem szavazta meg? *(Sneider Tamás: Többet kellett volna adni, és megszavaztuk volna!)* 2013-ról '14-re azt a 120 milliárd forintot, amit pluszbérmegként biztosítottunk, azt miért nem szavazta meg? 2014-ről '15-re azt a 38 milliárd forintot miért nem szavazta meg? És tavaly tavasszal, amikor további 34 milliárd forintot a költségvetési törvényben megszavaztunk a pedagógusok bértömegére, azt sem szavazta meg. *(Dúró Dóra:*

Nézzél ide, Bence! Ide nézzél, úgy folytasd!) Egyszerű persze szavakban szépen beszélni arról, hogy valaki szolidáris a pedagógusokkal, de amikor esetleg ezeket az itteni konkrét törvényjavaslatokat kellett volna támogatni, amikor a pedagógus-többletbérek a fedezetét kellett volna támogatni, akkor nem volt ennyire szolidáris a Jobbik sem a pedagógusokkal. Mi bért emeltünk, és persze minden pedagógussal szolidárisak vagyunk. Mi másért kínáltunk volna először életpályát Magyarországon az összes hivatás közül pontosan a pedagógusoknak? Mi másért indult volna először az a teljesítménynövekedéssel párhuzamos béremelés pont az oktatás területén, pont a pedagógusok területén, ha nem azért, mert úgy gondoljuk, hogy valóban először a pedagógusoknak kellett többet nyújtanunk abból a többlet teljesítményből, amit a magyar adófizetők meg a magyar vállalkozások a mindennapi munkájukból adóként, közteherként befizettek ide, a költségvetésbe? Rájuk bízta a magyar emberek a gyermekeiket, éppen ezért a tanárok felé volt a legnagyobb bizalma a kormánzatnak 2012-13-ban, amikor elindította a pedagógus-életpályát. És mindemellett a családok számára ingyenes tankönyvellátást biztosítottunk felmenő rendszerben, az első négy évfolyam számára az idei évben már ingyenes lesz a tankönyvcsomag. De ugyanígy fontos a gyermekékeztetés területén az a forrástöbblet, amit biztosítottunk, és ugyanígy fontos a visszajelzés a ma 18 évesek meg tavaly 18 évesek részéről, akik pályát választanak, és most már másfélszer annyian választják a pedagóguspályát, mint ahányan választották ezelőtt öt esztendővel, 2010-ben.

(12.30)

Az akkori 980-nal szemben 1480-an jelentkeztek pedagógusnak, és megszűnt az az időszak, amikor azt mondtuk, hogy már nem lesz tanár, hogyha így haladunk tovább, mert végre elkezdett emelkedni a pedagóguspályára jelentkezők aránya.

Ami az állami fenntartást és a Jobbik által szokatlan XIX. század, XX. század, XXI. század pártja felosztást illeti, a saját programjukat olvassák, lehet, hogy azt még a XX. században írták, csak a XXI. században tették föl a honlapjukra *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Dúró Dóra: Nem ész nélkül!)*, az ugyanúgy ezt az irányt, az állami fenntartás irányát, a fokozott központosítást jelentette. Nézzek vissza! Nézzenek vissza, a saját programjukban főt van az interneten, elolvasható, abban szerepel ugyanúgy az állami felelősségvállalás a tankönyvkiadásban, mint a központosítás a köznevelés rendszerében. Úgy látszik, a Jobbik egyszerre két században is tud működni, ez az időutazás szempontjából, azt hiszem, egy érdemi fizikai előrelépés a párt részéről. *(Közbeszólások a Jobbik soraiban.)*

Arról viszont ön sohasem beszél - könnyű azt mondani, kimegy és azt mondja, a KLIK-et meg kell szüntetni, de egy szót nem beszél sem ön, sem más arról -, hogy mi lenne utána, mert arra vonatkozó

elképzelésük természetesen nincsen. *(Dúró Dóra: Ez nem igaz!)* Akkor hogy számolják föl azokat a társadalmi különbségeket, amelyek léteztek a KLIK létrehozatala előtt is? *(Dúró Dóra: A programunkban benne van, azt is nézd meg!)* Az a 2,5 év *(Az elnök csenget.)*, az a 2,5 év, ami egy 6-7 éves gyermeknél megvolt egy jobban szituált tankerületben és egy rosszabb helyzetű tankerületben, két és fél évnyi fejlődésbeli különbséggel érkezett oda... - önök hogyan másként tudnák ezt csökkenteni, hogyan másként tudnák az esélyeket jobban kiegyenlíteni, a különböző élethelyzetű, különböző lakóhelyű fiatalok, gyermekek között? *(Gógös Zoltán: Nem így! - Zaj a Jobbik soraiban.)* 25 éven keresztül vagy 20 éven keresztül az önkormányzati rendszer ezt megpróbálta megtenni.

Csökkent a különbség? Nem csökkent, hanem nőtt a különbség a Magyarország különböző helyein élő és iskolába kerülő gyermekek között. Egy állami intézményfenntartás valódi lehetőséget jelent sok-sok száz vagy akár ezer iskolának, ahol sok és egyre több a hátrányos helyzetű gyermek, hogy az ő esélyeik is meglegyenek arra, hogy tanuljanak, tudást szerezzenek és munkát tudjanak vállalni. *(Zaj az ellenzéki padosorokban.)*

Tisztelt Képviselő Asszony! Ha a köznevelési ke-rekasztal kapcsán, mondjuk, a munkaadók véleményét meghallgatta volna, hogy nekik milyen véleményük van, hogy igenis van sok terület, ahol erősíteni kellene azon a tudáson, azon az alapvető tudáson, amit a fiataloknak meg kell szerezni, mert felcsúszik az, amit az alsó tagozatban kell tanulniuk a felső tagozatba, a felső tagozatról a szakközépiskolába, és nem tanulnak meg bizonyos dolgokat a gyermekek nagyon sok nehéz helyzetű területen, és ezt a munkaadók igazolták vissza. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Ezért volt szükség 2010-ben egy mélyreható változtatásra a köznevelés rendszerében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „A kormány elpazarolja fejlődésünk forrásait” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mai hozzászólásommal is szeretném az LMP szolidaritását kifejezni azokkal a tanárokkal és diákokkal, akik a magyar közoktatás tarthatatlan helyzetére hívták fel a figyelmet az elmúlt hetekben, hónapokban. Azt gondolom, hogy az, ami most az oktatásban ilyen elemi erővel tört a felszínre, egyenes következménye a kormány jövőt feléző politikájának.

Minden józan gondolkodású ember beláthatja, hogy ha egy kis ország ki akar törni a perifériális helyzetéből, akkor az oktatásba kell fektetnie. Min-

den ország, amelyik az elmúlt fél évszázadban jelentős felzárkóztatást, felzárkózást hajtott végre, egy dolgot biztosan megtett: radikálisan emelte az oktatásra fordított kiadásait. A magyar kormány ezt nem hajlandó belátni, azt gondolja, a nemzet felemelkedésének, az ország hosszú távú fejlődésének záloga nem az oktatás, a minél több képzett, tanult ember. A kormány jövőképe - ha egyáltalán lehet ilyenről beszélni - egy olyan országról szól, ahol alacsonyan képzett és rosszul fizetett munkaerővel versenyez, összeszerelő üzemekkel kapcsolódik be a nemzetközi munkamegosztásba. Ebben az országban nem lehet a szorgalom és tehetség révén előre jutni, családot alapítani, sikeres kisvállalkozásokat működtetni. Nem csoda, hogy rengetegen választják a kíván-dorlást.

A kormány állításaival szemben mindez nyomon követhető a költségvetésben is, amelyben évről évre csökkent az oktatási és egészségügyi kiadások aránya. Az OECD legutóbbi adatai szerint Magyarországon az oktatási intézmények egy tanulóra jutó éves kiadása az általános iskolától a felsőfokú oktatásig az OECD-átlag fele. 2010-12 közt reálértéken 13 százalékkal csökkentek az oktatási intézményre fordított kiadások, mindeközben elképesztő pénzek mentek el jómódúak támogatására, főleg kiadásokra, presztízsbetűzésekre.

Az adózók felső 10 százalékának 2010 óta 2500 milliárd forintot adott az egykulcsos adórendszer, ez önmagában másfélszerese a költségvetés teljes oktatási kiadásainak.

Öt év alatt 1500 milliárd forint ment el cégvásárlásokra és feltőkésítésre, és újabb 1000 milliárd forintot terveznek 2017-ig, miközben ezek a bevásárlások hatalmas veszteségeket okoztak. A MOL-részvények, amiket 500 milliárdért vettek meg, ma a felét sem érik, az E-ON-gázüzletág megvásárlása 280-300 milliárdért, amely elemzők szerint teljes egészében veszteség. Veszítettünk a megvett vagy bedőlt állami bankok feltőkésítésén is.

A sort folytathatnám az urizálásra, az elit paszsióira költött százmilliárdokkal, mint a növekvő stadionkiadások, a Miniszterelnökség Várba költözése, a Magyar Művészeti Akadémiába öntött közpénzmilliárdok vagy a kormány szócsovéként működő állami média kistafirozása. Belekezdtek az országot megnyomorító több ezer milliárdos Paks II.-projektbe is.

A Magyar Nemzeti Bank ellenőrizetlen pénzköltései révén százmilliárdoktól esik el a költségvetés, mindeközben az állami vezetők bérplafonját megemelik 2-ről 5 millióra. Több mint hároméves oktatási pénzt, 4500 milliárdot, mondhatom, szórtak el így, csak ezeken a módokon, és ebben a paksi hitel nincs is benne.

Az ország fejlődését segíthették volna az uniós források is, ha megfelelően költötték volna el. A mai vezetés az EU-s támogatásokat nem fejlesztési forrásnak tekinti, hanem zsákmánynak, amit kénye-kedve szerint osztogathat. Rossz projektekre, túl-

árazva mennek el a pénzek, ráadásul azok nagy részét a gazdasági hátország teszi zsebre; vagy ahogy az önök által a frakció megbecsült tagjának nevezett Farkas Flórián esete mutatja, aki 1,2 milliárd forintot tüntetett el nyomtalanul, a legnyomorultabbaktól ellopva a közpénzt.

Ezért sem jut hát több az oktatásra, az egészségügyre, mert a kormány a forrásokat saját szórakoztatására és a közönség érdekeivel köszönőviszonyban sem lévő presztízsbetűzésekre költi.

Ma olyan kormányunk van, amely nem arra költi a pénzt, amire kellene, hanem rövid távú érdekeire és sokszor csak a magánérdekeket szolgáló passziókra. Amíg ezen nem változtatunk, amíg vagy a kormány politikája, vagy maga a kormány meg nem változik, addig Magyarország jövője kudarcra van ítélve. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ahogy az előző napirend előtti felszólalásban is évről évre lebontottam önnek, hogy mennyivel költöttünk többet a pedagógusok bérére, a pedagógusok fizetésére, azt nem kívánom megismételni *(Gúr Nándor: Pedig jó lenne!)*, csupán összességében mondom el, hogy 230 milliárd forint környékén van az az összeg, amivel most többet költünk a pedagógusok fizetésére, mint amennyit költöttünk 2010-ben vagy '12-ben.

Az kétségtelen, hogy 2008-2010 között egy csökkenő értékű GDP mellett még a csökkenő GDP-hez képest is egyre kisebb arányban költött az akkori kormányzat az oktatásra, a köznevelésre *(Schmuck Erzsébet dr. Schiffer Andrással beszélget.)* - ezt nyilván ön hallaná, ha éppen nem beszélgetne a frakcióvezető úrral, de úgy látszik, nem kíváncsi a válaszra, hogyha fölmondta már a leckét.

Tehát abban az időszakban egyre kisebb GDP mellett csökkent duplán - így elmondhatjuk - a köznevelésre fordított összeg, de mi, miután láttuk, hogy van végre a gazdasági fordulat nyomán, a magyar reformok működése nyomán van többletforrás a költségvetésben, amit tudunk költeni béremelésre, amely nemcsak egyévi, egyszeri kiadás - hiszen ön összehasonlít egy egyszeri MOL-részvény-vásárlást vagy egy egyszeri építkezést egy olyan döntéssel, amelyik évről évre beépül, mondjuk, a pedagógusok esetében a fizetésükbe -, nos tehát, ha már van olyan, ami tartósan fenntartható döntés és béremelés, akkor ezt a pedagógusoknál kezdtük el életpályaszinten először, és így emelkedett évről évre úgy a pedagógusok fizetése, hogy most átlagban egy pedagógus 40 százalékkal többet keres, mint keresett ezelőtt 3-4 vagy 5 esztendővel.

(12.40)

Az idei év szeptember 1-jén is tovább fog növekedni a pedagógusok bére, és a jövő év szeptember 1-jén is növekedni fog a pedagógusok bére, erre mi törvényi garanciát vállaltunk.

Úgyhogy azok a források, amelyek talán az egyik legfontosabb helyre, a pedagógusok bérére fordítódnak, ezért is billent meg kicsit az arány a köznevelési költségvetésen belül, hiszen most 90 százalékban bérekre költünk, mindemellett természetesen a többi kiadást is arányosan növelni kell majd a következő hónapokban, években, hogy más célokra is több pénz jusson. De a pedagógusok bérére ez a kormányzat nagyobb mértékben indított bérnövelési programot, mint bármelyik kormányzat korábban.

Nyilvánvalóan érzékeny pillanat volt az a pedagógusok számára is, amikor a 13. havi fizetésüket elvették. *(Gúr Nándor: Elvették tőlük a pótlékokat!)* De ezekkel az intézkedésekkel, amit a kormány a pedagógus-életpálya kapcsán vitt végig, ezt is és még ennél jóval többet tudtunk visszaadni a pedagógusoknak azért, hogy jobban megbecsültnék érezzék magukat, és ahogy már korábban is utaltam rá, ha megnézi a felvételi jelentkezéseket, a pedagóguspálya sokkal vonzóbb, legalább másfélszer vonzóbb, mint ezelőtt pár évvel, amikor még jóval kevesebben jelentkeztek.

Azok, amik a követelésekben megfogalmazódnak, lehet, hogy nem bérkövetelések, de nyilván mindegyik tartalmaz olyan elemet, ami indirekt módon béremelkedést jelent, akár ez pótlékokban nyilvánul meg - hiszen többféle pótlék visszaállítását kérik -, akár órakedvezményekben, akár óraszámcsökkentésben, és magának a Nemzeti Pedagógus Karnak az elnöke is elmondta, hogy ők 8 százalékos bérhátrányt éreznek most azért, mert a szeptemberi pedagógus-életpályán belüli béremelések mellett ők fontosnak tartanak a januári, a minimálbér emelésével egyenlő arányú pedagógusbér-emelést, hogy ne csak egyszer, szeptemberben, hanem kétszer egy évben emelkedjen meg a bérük. *(Bangóné Borbély Ildikó: De nem ez a bajuk, Bence!)*

Nyilvánvalóan, ha a kormánynak lehetősége lenne, ugyanúgy a köznevelésben dolgozóknak, mint az egészségügyben dolgozóknak, nagyobb mértékű béremelést is tenne *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem a béremelés a bajuk! - Az elnök csenget)*, csak van egy határ, amire azt mondjunk, hogy hitelből nem fogunk béreket emelni, mert láttuk az előző kormányzás időszakában, Medgyessy Péter vagy Gyurcsány Ferenc időszakában, hogy hova vezetett az, amikor hitelből vállaltak ilyesfajta hosszú távú elkötelezettségeket. *(Gógös Zoltán: Az orvosok is másfél milliót keresnek, tudjuk!)*

És azt is láttuk, hogy amikor bár az előző kormányzat törvényben előírta, hogy mit kell kifizetni adott esetben az orvosoknak vagy mit kell kifizetni a pedagógusoknak, de ennek a fedezetét az önkormányzatoknak nem biztosította, az önkormányzat-

nak kötelezővé tette az intézményfenntartást, de nem finanszírozta százszázalékosan a működési költségeit, akkor bocsátottak ki kötvényeket az önkormányzatok, akkor vettek fel hitelt az önkormányzatok, és ezt valamikor előbb-utóbb valakinek ki kellett fizetni. *(Bangóné Borbély Ildikó: Ki vette fel? A fideszes önkormányzatok, ugye?)* És mivel Margaret Thatcher is megmondta, hogy ő még nem látott olyan szocialista kormányt, amely kifizette volna azokat a hiteleket, amiket felvett; a szocialisták nem mások Nagy-Britanniában és nem mások Magyarországon *(Németh Szilárd István közbeszól.)* - ebben a tekintetben nem mások -, itt sem a szocialisták fizették ki azokat a hiteleket, amiket felvettek vagy felvetettek az önkormányzatokkal, és 1300 milliárdos nagyságrendben végül a Fidesz-KDNP fizette ki utólag, a megelőző évekre is a pedagógusok béérének a hiányzó részét vagy az orvosok béérének a hiányzó részét, amit az akkori kormány nem biztosított az önkormányzatok számára. Ezért azt hiszem, hogy nemcsak 2010 utánra, hanem 2010 előttre is visszanezhet, tisztelt képviselő asszony: az akkori béremelkedések fedezetét is a Fidesz-KDNP utólag fizette meg az önkormányzatoknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, vegyék figyelembe, hogy nem párbeszédre van szó. Államtitkár úr meghallgatta a képviselő asszony felszólalását. Azt gondolom, hogy őt is illik meghallgatni a válaszára kapcsán. *(Gúr Nándor: Többet vártunk volna! - Lukács Zoltán: Az ember csak segíteni szeretne, tényleg!)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a napirend előtti felszólalásokat. Megadom a szót Szászfalvi László képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport: „Nem hagyjuk leszakadni a vidéket” címmel. *(Jelzésre:)* Bocsánat! *(Szászfalvi László felé:)* Elnézését kérem, képviselő úr! Én hibáztam.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Tóbiás József képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Megadom a szót, frakcióvezető úr.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Szívesen átadom Szászfalvi képviselő úrnak, ha el akarja mondani, én szívesen meghallgatom, ellentétben néhány képviselőtársammal.

Jelen pillanatban az a tény, hogy a kormány nem kormányoz, hanem PR- és kirakatkormányzást folytat, több plakátot helyez ki, mint amennyi kormányzati intézkedést egy nap meghozna azért, hogy az emberek biztonságban tudhassák saját magukat. Azt látjuk, hogy az állam olyan helyekről vonult ki, amely az elmúlt negyedszázadban világossá vált, hogy itt nagyon komoly feladata van, működtetnie kell az egészségügyi intézményrendszert, a szociális

ellátórendszert, az oktatást és a közigazgatást. Ma ezek mindegyike romokban áll, ez a tény.

Most belemehetünk abba, hogy a közigazgatásban tudják-e az ott dolgozók, hogy hogyan fogják számfejtetni a fizetésüket, vagy egyáltalán megkapják-e, vagy az egészségügyben hogyan tanítanak, vagy hogyan tudnak oktatni, vagy akár hogyan tudnak gyógyítani orvosok. Az oktatásról most ne is beszéljünk, mert az úgy, ahogy van, ma az utcán zajlik, annak a változásának a kikövetelése. A szociális ellátórendszerrel nincs mit beszélni, mert önök teljesen szétszakították a szociális hálót.

Az emberek egyébként már nemcsak a hétköznapok biztonságát hiányolják, hanem féltik, hogy az a rendszer, amit önök létrehozta, az a gyermekeink jövőjét lehetetleníti el. A pedagógusok tiltakozására az eddig adott válaszuk mi volt? Az, hogy átrepítették a területért felelős államtitkár asszonyt egy másik kormányzati beosztásba, Palkovics úr személyében pedig pont egy olyan államtitkár van, aki eddig a saját területén óriási károkat okozott.

Önök nem akarnak változtatni. És itt álljunk meg egy szóra, államtitkár úr! Ön arról beszél és a miniszterelnök is, hogy az oktatás területén a tanárok igenis ne álljanak elő bérköveteléssel, ne helyezték nyomás alá a kormányt. Ön most erről beszél. De akkor az olimpia nyomásáról lehet beszélni. A Nemzeti Bank alapítványainak a nyomásáról lehet beszélni. A földeladás nyomásáról lehet beszélni. A trafikeladás nyomásáról lehet beszélni. Hát vegyék már tudomásul, hogy költsenek magukra kevesebbet, és adják oda az embereknek a pénzt, és akkor meg van oldva ez a probléma! Mert az, ami ma zajlik az utcán, nem más, mint hogy pontosan értik az emberek, hogy csak nyomásra hajlandó ez a kormány változtatni.

Megmozdult a társadalom. Nem lehet nem tudomást venni erről. A KLIK az elmúlt egy hónapban hétmilliárd adósságot halmozott fel, a közműcégekkel azért tárgyal, hogy éppen még fél év haladékot adjanak nekik, hogy a gyermekeink, mondjuk, világtással és fűtéssel legyenek képesek iskolába járni. És ehhez képest mit csinál a KLIK? A legsötétebb idők tempójában elkezdte fenyegetni a Teleki Blanka Gimnázium igazgatóját. Az arroganciájuk minden képzeletet felülmúl. A tömeg azonban kiáll az igazgató mellett és a tantestület mellett, azért is, hogy egy ízléstelen, érzéketlen megjegyzésnek közösségformáló erejeként tanúbizonyságot tegyenek: diák, szülő, tanár egyöntetűen kockás inget hord ma Magyarországon.

Az önök reakciója viszont abszolút nevetség tárgyává teszi önöket. Közel egytucatnyi rendőrt vezényelnek oda erre a tüntetésre? Egy iskolához? Hát tényleg ennyire félnek önök, tisztelt államtitkár úr? Van egy generáció, aki az elmúlt napokban tanulja meg, hogy igenis ők is diktálhatják tanáraikkal, szüleikkel közösen a jövőt, hogy igenis őrültük van a politika, és nem fordítva, ahogy önök gondolják. És

egyre többen tesznek azért, hogy Magyarország egy jobb, biztonságosabb Magyarország legyen.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A helyzet az, hogy hiába fenyegetik a tanárokat, hiába fenyegetik szüleiket, diákokat. Nemhogy a diákok, tanárok, szülők, de még egy kockás fülű nyúl sem lenne képes önkéntől megijedni. Elég volt, mondta a társadalom, ébresztő, mondja a társadalom, önöknek, hogy üljenek le tárgyalni akár önökkel, akár önök nélkül is egy új oktatási rendszer kialakításában.

Sajnálom, hogy az ülésteremből távozott a házelnök, merthogy meg kell hagyni, ő is beállt a megfélemlítésnek ebbe az antidemokratikus csapatába, de meg kell hagyni, nem először tette ezt. Salgótarjában úgy fogalmazott, hogy: „Ha a gyermekeink, unokáink számára élhető jövőt szeretnének, nem szabad hibát elkövetniük az időközi választáson. Olyan polgármestert kell választani, aki képes felelősséggel gazdálkodni, és megtalálni a partneri viszonyt a kormányzattal.” Ez nem egyszerűen nyomásgyakorlás és a közhatalommal való visszaélés, ez a választópolgároknak, helyi közösségeknek a megszarolása, megfenyegetése, államtitkár úr! Önök visszaélnék a hatalmukkal, de meggyőződés, hogy a tarjániak csattanós választ fognak adni erre. Azért, mert már kilátszik, amiről eddig csak a politika üléstermében beszélgettünk, ma már az utcán van az önök kormányzásának a mérlege. Köszönöm, elnök úr, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

(12.50)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! A szocialista politikusok az utóbbi hetekben rászoktak, hogy itt a parlamentben az utcára vonult emberek nevében beszélnek. Én meghallgattam több szónoklatot, amik elhangzottak, a Magyar Szocialista Párt nevét nem nagyon láttam. *(Gógös Zoltán: Ott voltunk! - Közbeszólások az MSZP soraiban.)* Végignéztam a tömegképeken, önt láttam természetesen, hogy igyekezett minél több interjút adni a tüntető tömegben *(Bangóné Borbély Ildikó: És te hol voltál, államtitkár úr?)*, de én szocialista pártlogókat maximum az ön dzsekijén láttam, de máshol nem.

Úgyhogy ön ne beszéljen azon tömegek nevében, akik a Magyar Szocialista Párt nevét még csak ki se ejtik, pontosan azért, mert emlékeznek arra az időszakra *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)*, 2002 és 2010 között, emlékeznek a pedagógusok arra az időszakra, amikor szocialista kormányzás volt, emlékeznek arra, amikor az önkormányzathoz bejártak évről évre tárgyalni *(Tóbiás József: Mi köze a kettő-*

nek egymáshoz? - Gógös Zoltán: 50 százalékos béremelés, ugye? - Az elnök csenget.), és elmondta az önkormányzat, hogy mennyire finanszírozták alul az iskolákat, hogy mennyi pénzt vontak ki a köznevelés rendszeréből, emlékeznek arra, amikor 2008-ban a szocialisták elvették egyhavi bérüket *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)*; erre mind emlékeznek, és egy pillanatig egyetlen pedagógus még véletlenül sem mondott olyan szónoklatot, hogy a Magyar Szocialista Párt őket bármiben is képviselné, vagy bármilyen más esetben is ők a szocialistákat támogatnák.

Úgyhogy, ha majd lesznek ilyenek, akkor szólaljon fel azok nevében, tisztelt képviselő úr *(Tóbiás József: Ül le! - Közbeszólások az MSZP soraiban.)*, de én pillanatnyilag bármifajta, a Szocialista Párt felé irányuló, még csak szimpátiát sem láttam a megszólalók között. *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)* Úgyhogy én azt kérem, hogy ne beszéljen azok nevében, akik nem kérték meg erre, hogy beszéljen *(Tóbiás József közbeszól.)*, mert egy kicsit tolakodásnak éreznék nagyon sokan.

Ami pedig a tüntetéseken a rendőrök jelenlétét illeti, tisztelt képviselő úr, ez megint egy olyan téma, amit én szocialistaként biztosan nem vetnék föl a parlamentben, mert egyértelmű reakciót fog szülni nem egy párt részéről itt, az Országgyűlés falain belül, mert amit önök műveltek tíz évvel ezelőtt békés megemlékezőkkel kapcsolatban *(Dr. Harangozó Tamás: Válaszoljál! - Gógös Zoltán: Láttuk a béke menetben! Égett az egész város! - Zaj. - Az elnök csenget.)*, az sokáig bevésődött a magyar emberek emlékezetébe, amikor a rendőrséget felhasználták politikai célokra és politikai irányítás alá vették, azt sokáig nem felejtik el az emberek. És lehet itt hangzatos szlogeneket mondani, hogy most hány rendőrautó van, meg hány nincs, békésen lezajlott a megemlékezés, ezt biztosították a rendőrök, nyilván ők sem tudták, hogy mennyien fognak odaérkezni, úgy látszik, több emberrel számoltak a szervezők, kevesebben érkeztek, ezért voltak ott annyian a rendőrök, amennyien, de békésen, szabályosan, törvényesen lezajlott. *(Dr. Harangozó Tamás: Nem szégyelled magad?)* Önöknek szerintem itt a legjobb, ha hallgatnak a tömegrendezvényekkel kapcsolatos kérdésekben, mert mindnyájan emlékszünk arra, hogy hogyan kellett megízlelnünk a könnygáz szagát, vagy miként vezényeltek lovasrohamot a békés megemlékezőkre. *(Közbeszólások az MSZP soraiban: Akik tankkal mentek, ugye? - Közbeszólások az MSZP soraiban.)*

Ami pedig a fenyegetést illeti, tisztelt képviselő úr, fontos leszögezni, hogy az első pillanat óta, miközben névtelen, ilyesfajta híresztelések elindultak pár héttel ezelőtt, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ azon nyomban közleményt adott ki, amelyben elmondta, hogy semmi ilyesfajta nyomásgyakorlást nem végez sem arra, hogy valaki valamit tegyen, sem arra, hogy ne tegyen. Az első pillanatban kiadták ezt a közleményt, és ezt azóta sokszor meg is erősítette mind a KLIK, mind pedig az EMMI, hogy sem-

mifajta ilyen nyomásgyakorlás nem fogadható el. *(Dr. Harangozó Tamás: Akkor miért csináljátok?)* És hogy senkinek se legyen kétsége, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ az egész levelezést kitette a honlapjára, mindenki elolvashatja, semmifajta titkolnivalója nincsen, bárki a múlt hét óta, ha fölmege, letölti, kinyomtatja, megnézi előlről, megnézi hátulról, láthatja, hogy mi volt az, amit önök fenyegetésnek kívánnak beállítani, mintha kormányzati nyomásgyakorlás történt volna, holott erre sem szándék, sem akarat, sem semmilyen bizonyíték nincsen. Az ellenzék ezt elmondogatja, próbál ilyen hangulatot kelteni, de ha ilyen lenne, akkor nyilván nem hozott volna nyilvánosságra minden dokumentumot, hiszen akkor lenne titkolnivalója. Nincs titkolnivalója a KLIK-nek, a kormánynak ilyen szándéka nincsen, semmifajta fenyegetési szándéka, ez jól látszódott az elmúlt hetek eseményeiben is.

Amire szándékunk van, az a tárgyalás *(Bangóné Borbély Ildikó: Kivel?)*, hogy tárgyalásokon próbáljunk megoldást találni több kérdésre, és ebben azért vannak sikerek, hiszen hat munkacsoportból öt megkezdte a munkáját a köznevelési kerekasztal holnapi ülését előkészítendő, így a tartalomfejlesztési kérdésekkel foglalkozó, a gyermek-tanuló életutakkal foglalkozó, a pedagógusszakmai stratégiával foglalkozó, a pedagógushivatással foglalkozó, valamint a fenntartói, illetőleg a köznevelés-irányítási kérdésekkel foglalkozó munkacsoportok, mert magát a megoldást nyilvánvalóan itt fogjuk megtalálni, közösen mindenkivel, aki jelen van akár pedagógusoldaltól, akár pedagóguskarként, akár szakszervezetként - ha a nagyobb szervezetek sem bojkottálják, hanem eljönnek -, valamint az érdekképviseleti szervezetekkel, de ugyanúgy szülőkkel, diákokkal, munkaadókkal, a Magyar Tudományos Akadémiával közösen keressük itt a megoldásokat, és lesz olyan, ami már szeptember 1-jétől fog hatályba lépni, lesz olyan, ami január 1-jétől, és lesz az, ami azután fog hatályba lépni, de maga a megoldás a tárgyalóasztalnál születik.

Aki felelős politikát folytat, mindenkit arra kér, hogy a legjobb tudása szerint vegyen részt ezeken a tárgyalásokon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportja részéről: „Nem hagyjuk leszakadni a vidéket” címmel. Megadom a szót képviselő úrnak.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években a kormány számtalan intézkedést és erőfeszítést tett a vidék megsegítéséért, annak érdekében, hogy az előző évtizedek óriási lemaradását be tudjuk pótolni. Elkészült a nemzeti vidékfejlesztési stratégia, amely

a vidéki Magyarország megújítását tűzte ki céljául. Ezen túlmenően számos hazai, illetve uniós forrás lett elkülönítve a vidéki Magyarország felemelésére és élhetőbbé tételére.

Az agrártámogatások, a vidékfejlesztési támogatások, a környezetvédelmi és energiahatékonysági programok és pályázatok lehetőségével nagyon sokan éltek. Megindult az infrastruktúra felújítása, fejlesztése, egészségügyi, oktatási, valamint szociális alap-infrastruktúrák felújítása, az önkormányzatok adóssághozzájárulása, illetve működési és fejlesztési tevékenységük számos pályázati rendszere, támogatási rendszere mind-mind azt a célt szolgálta, hogy a vidék újra éljen. Tisztelt Országgyűlés! Természetesen ezek az erőfeszítések nem elegendőek, sőt, még óriási feladatok állnak előttünk a céljaink elérése érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! A vidék felemelkedésére a 2014-2020 közötti uniós programozási időszakban számos pályázati lehetőség nyílik meg a következő időszakban. Ilyen a területi operatív program, a TOP, a KEHOP, a környezetvédelmi és energetikai pályázatok, a vidékfejlesztési programok, gazdaságfejlesztési programok, az emberi erőforrás operatív program. Meggyőződésem, hogy csak komplex eszközökkel lehet a vidéket felemelni és revitalizálni, azaz minden forrás olyan felhasználására szükség van, amelyek együttes hatásának, egymás kiegészítő hatásának a következménye lehet a cél, a céljaink megvalósulása.

Tisztelt Országgyűlés! Ezekben a hetekben elindult a 2014-2020-as ciklus vidékfejlesztési programja, amelyre 1300 milliárd forrás lett elkülönítve. A kormány szándéka az, hogy ezekre a forrásokra már ebben az esztendőben ki legyenek írva a pályázatok. Az elkülönített forrás a vidékfejlesztés számos szegmensét érinti: gazdálkodók kis méretű terménytárolók építésére, mezőgazdasági kisüzemek fejlesztésére például több mint 30 milliárd, az állattenyésztők az állattartó telepeik korszerűsítésére több mint 70 milliárd forint támogatást nyerhetnek, a kertészeti ágazatra 75 milliárd forint áll rendelkezésre, a kistélepülések önkormányzatai számára mintegy 76 milliárd forint áll rendelkezésre, emellett a LEADER helyi akciócsoportok számos felhívásra nyújthatják be támogatási kérelmüket mintegy 60 milliárd forint értékben, illetve a fiatal gazdálkodók is kiemelt célcsoportjai a vidékfejlesztési politikának, az idei évben az új mezőgazdasági vállalkozások indulására, beruházásaik megvalósítására 76,5 milliárd forintot biztosít a vidékfejlesztési program.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek a források új lehetőséget és új perspektívát jelentenek a vidéki Magyarország számára, számos hátrányos helyzetű térség számára, így a választókerületem számára is, a belső-somogyi, illetve a dél-somogyi térségek számára.

Tisztelt Országgyűlés! Közös a felelősségünk és közös a feladatunk, hogy ennek a ciklusnak a fejlesztési lehetőségeit minél hatékonyabban használjuk fel

a vidéki Magyarország felemelkedéséért. Nem hagyhatjuk leszakadni a vidéket, sőt, ennél nagyobb a feladat: fel kell zárkóztatnunk a magyar vidéket, különösen a hátrányos helyzetű térségeket. Ehhez összefogásra és együttműködésre van szükség, illetve arra, hogy minden lehetséges szereplő tegyen meg mindent annak érdekében, hogy hatékonyan tudjuk a következő négy-öt esztendőben felhasználni a rendelkezésre álló forrásokat.

*(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk álló éveket tehát feltétlenül ki kell használnunk annak érdekében, hogy a kitűzött nemzeti céljainkat meg tudjuk valósítani. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(13.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Üdvözlöm önöket, folytatjuk munkánkat. Kis Miklós államtitkár úr reagál a kormány nevében, parancsoljon!

KIS MIKLÓS ZSOLT, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egyetérték, nagy a felelőssége a magyar kormánynak abban, hogy egy valóban jó és hatékony vidékfejlesztési program készüljön el, és azon program végrehajtása során olyan pályázatok is jelenjenek meg, amelyek segítségével a vidék gazdasága és a települési önkormányzatok is sikeresen tudnak abban részt venni. Nem véletlen, hogy olyan vidékfejlesztési program készült el és vált valóra, amelyet az Európai Bizottsággal elfogadtatva nekünk meggyőződésünk, hogy jó alapot nyújt a kormány vidékfejlesztési céljainak megvalósításához.

Mi a legfontosabb célja ennek? Olyan vidékfejlesztés, amelyben kiemelten fókuszálunk a munkahelyteremtésre, emellett párhuzamosan a vidéki gazdasági szereplők versenyképességének javítására úgy, hogy ráadásul a kis- és közepes vállalkozásokat kiemelten kezeljük, és ezen túlmenően a vidéki térségeink közösségének és a települési önkormányzatoknak is fejlesztési elképzeléseket, illetve forrásokat biztosítson. Tehát egy nagyon komplex programot kellett ehhez kidolgozni, nyilván egyeztetve, a többi képviselő úr által említett operatív programokkal együttműködve és azokkal összhangban.

A vidékfejlesztési programot 2015 augusztusában elfogadta az Európai Bizottság, azóta csak néhány hónap telt el ugyan, de már 19 felhíváson túl vagyunk, és a forrásainknak majdnem a felét, több mint 600 milliárd forintot meg is hirdettünk, részben az agrárvállalkozások számára, részben pedig a települések számára. A képviselő úr hangsúlyozta a hátrányos helyzetben lévő településeket. Valóban, ez

a programból is kitűnik, hiszen minden olyan... - az önkormányzatok számára itt felhívásban vagy akár a vállalkozások számára is a hátrányos helyzetű településeket a pontozási szempontrendszerben kiemelten kezeljük.

Az is nagyon fontos, hogy az önkormányzatok, amennyiben nonprofit jellegű gazdasági szervezettel vagy akár szociális szövetkezettel bírnak, akkor már ezen keresztül is tudnak nemcsak önkormányzati, hanem gazdaságfejlesztési pályázatokon is indulni. E tekintetben például több mint 150 milliárd forintos kerettel az élelmiszeripar fejlesztésére hirdettünk meg fejlesztési forrásokat, kertészeti beruházásokat is meghirdettünk már több mint 60 milliárd forint értékben üvegházak, fóliaházak létrehozására, ami persze nyilván elsősorban a vidéki agrárvállalkozások számára fontos, de még egyszer hangsúlyoznám, hogy a kistelepülések önkormányzatai is, amennyiben teljesítik a feltételeket, ezekhez a forrásokhoz hozzá tudnak jutni.

Ezen túlmenően, amit most említettem volt, nemrég megjelent az a pályázati felhívásunk is, amely kapcsán elsősorban a kistelepülések önkormányzatai, közösségei, társulásai, egyházai fognak tudni majd pályázni, elsősorban például a településképet meghatározó épületek fejlesztésére, korszerűsítésére, a közösségi terek létrehozására, de a 2 ezer lakóegység alatti települések szennyvízkezelésére is külön forrásokat biztosítottunk, összességében - amiket említettem volt - közel 40 milliárd forint értékben.

Folytatjuk azokat a programokat is, amelyeket korábban nemzeti költségvetésből biztosított a kormányzat a vidéki kistelepülések, a tanyás települések számára, hiszen a tanyaprogram nagyon fontos elemeit mind átemeltük a vidékfejlesztési programba, és például a külterületi dűlőutak karbantartására is több mint 10 milliárdos forráskeretet biztosítottunk. Ezen túlmenően olyan pályázati felhívásaink is meg fognak jelenni, amelyek a helyi piac építésére, a helyi termelők segítésére önkormányzati beruházással tudnak majd a településen segíteni, illetve a közétkeztetés fejlesztésére is. Összességében ez is jóval meghaladja a több mint 10 milliárd forintot. Folytatva tehát a falugondnoki, tanyagondnoki, helyi alapszolgáltatások fejlesztését, ezen a pályázati felhíváson is több mint 8 milliárd forint áll majd rendelkezésre mindazok számára, akik valamilyen alapszolgáltatást az önkormányzat mellett végeznek.

Ezeket a felhívásokat tehát a következő hetekben, hónapokban lehet majd látni, azokat, amelyeket még eddig nem hirdettünk meg. Az látható, hogy az éves fejlesztési keret egy nagyon dinamikus ütemtervet ír elő, és azt is mutatja, hogy minden egyes pályázati felhívást, amit még eddig nem jelentettünk meg, még a 2016-os esztendőben meg kívánunk hirdetni. Tettük egyébként ezt a pályázati rendszert úgy, hogy a 2007-13 közötti időszakot sikeresen zártuk, a rendelkezésre álló forrásokat felhasználtuk, és egy olyan programot dolgoztunk ki, amely azt is szembe-

síti az előző időszakokkal, hogy azt a forráskoncentrációt, ami 2007-13 között megvalósult, és részben talán a vidékfejlesztés volt ennek a kára, ezt a forráskoncentrációt mi megtörtük; és nem az a célunk, hogy a rendelkezésre álló források döntő többségével csak egy szűk réteg tudjon rendelkezni.

Éppen ezért olyan korlátozásokat vezettünk be az egyes pályázati felhívásokban, amelyekkel, azt gondolom, a kis- és közepes vállalkozások nagyon sikeresek lehetnek, és a települési önkormányzatok közül is minél többet támogatásban fogunk tudni részesíteni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Németh Zsolt képviselő úr, Fidesz: „Az Unió és Nagy-Britannia alkuja” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Lezajlott már egy vita néhány perccel ezelőtt arról, hogy mit jelent a Brexit Magyarország számára, és némileg lehangolóan találom azt, hogy az ellenzék valami okból egyelőre nem támogatja a kompromisszumot, amit az Európai Tanács 28 állam- és kormányfője elfogadhatónak tartott. Ezért tartom fontosnak, hogy tisztázzuk, mit ér nekünk a brit európai uniós tagság, és mi indokolja azt, hogy azt a súlyos felelőtlenséget elkerüljük, ami az ellenzék álláspontjában tükröződik.

Először is a munkavállalók tízezreinek a munkahelyéről beszélünk, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim. Amennyiben Nagy-Britannia kilép az Európai Unióból, akkor a magyar munkavállalók tízezreinek munkahelye kerülhet rendkívül súlyos veszélybe. Azt gondolom, hogy ezt nem teheti meg sem Magyarország, sem pedig semelyik közép-európai kibocsátó ország.

Másodszorban: úgy gondolom, hogy az Európai Unió egységéért valóban kell aggódni, az Európai Unió belső egyensúlyáért kell aggódni, a kétszeregyes Európa kockázatát minél inkább el kell kerülni, de azt gondolom, hogy az érvelésük fordítva állja meg a helyét. Éppen hogy a brit kilépés eredményezné a kétszeregyes Európa fölerősödésének veszélyét, éppen hogy a brit kilépés eredményezné azt, hogy Európa egy elkerülhetetlen kettészakadás útján indulna el. Ha önök valóban el akarják kerülni az Európai Unió egységének a megbomlását, akkor igenis azt a kompromisszumot kell támogatni, ami lehetővé teszi a briteknek az Unióban való maradását.

Harmadszorban, úgy gondolom, hogy az európai gazdaság sem viselné el a britek távozását. Ha egy kétütemű motorhoz hasonlítjuk az Európai Uniót, akkor jelenleg ma Németország jelenti ennek a motornak az egyikét, a másik motort pedig éppen hogy az Egyesült Királyság. Ha az Európai Unióból Nagy-Britannia távozna, ez rendkívül súlyos gazdasági és szociális következményekkel járna az egész Európai

Unióra nézve; a finanszírozásának fenntarthatósága kerülne veszélybe.

Negyedsorban pedig, tisztelt képviselőtársaim, úgy gondolom, hogy az a közép-európai vízió, amit az elmúlt időszakban megfogalmaztak a közép-európai országok az Európai Unióról, a szuverenitásról, a nemzeti parlamentek szerepéről, a mindig szorosabb Európai Unió kritikája vonatkozásában, a bizonyos nemzetek Európájáról, mindezekben a kérdésekben nekünk, közép-európai országoknak ma az egyik legfontosabb szövetségünk éppen az Egyesült Királyság. Azt gondolom, hogy ez a vízió, az Európai Uniónak ez a víziója is súlyos veszélybe kerülne abban az esetben, ha a britek kilépnének.

Sajnálatos módon akkor, amikor brit sikerről és brit áttörésről beszélünk, akkor nem kalkuláljuk azt, hogy egy rendkívül nehéz, több hónapos, négy hónapos időszak áll előttünk június 23-áig, amikor is a britek dönteni fognak. Az igazi kérdés, tisztelt Ház, az, hogy elegendő lesz-e ez a kompromisszum ahhoz, hogy Nagy-Britanniában győzhessen az igen, és bent maradjon Nagy-Britannia az Európai Unióban.

(13.10)

Azt gondolom, hogy érdekelték vagyunk David Cameron sikerében, érdekelték vagyunk Nagy-Britanniának az Európai Unióban való bennmaradásában. Ezt ne kiabáljuk el, ugyanakkor pedig gondoljuk végig, hogy mivel segíthetjük Nagy-Britanniának és az Európai Uniónak, a közép-európai Európa-vízióknak, a magyar munkavállalóknak, az európai gazdaságnak a sikerét. Azzal segíthetjük legjobban, ha Magyarország egységesen képes arra, hogy támogassa azt a kompromisszumot, amit egyébként 28 állam- és kormányfő tudott támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szijjártó Péter miniszter úr, a kormány nevében, tessék!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a felszólalását, köszönöm azt, hogy Nagy-Britannia esetében a távlati kérdésekről, az Európai Unió távlati kérdéseiről is van módunk szót ejteni.

Abban szerintem nincs vita sem itt a Házban, sem az elemzők, az értékelők és az európai politikusok között, hogy az Európai Unió az elmúlt időszakban jelentős mértékben veszített a versenyképességéből. Ennek nagyon sok összetevője és sok oka van, amelyekben valószínűleg már nem értenék egyet, de a tételmondat valószínűleg megállja a helyét minden vitában. Tehát az Európai Unió sokat veszített a versenyképességéből.

Látjuk, hogy zajlik egy globális verseny, egy olyan globális verseny, amelyben regionális kereskedelmi és gazdasági integrációk versenyeznek egy-

mással. Az Európai Unió is benevezett ebbe a versenybe, amikor is az Egyesült Államokkal megkezdte a tárgyalásait a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerségről. Ezek a tárgyalások sajnos - a mi ízlésünkhöz képest legalábbis - rendkívül lassan haladtak és haladnak, ezért törvényszerű volt, hogy az Egyesült Államok tekintete más irányba fordul, vagy legalábbis erősebben szegeződik a világ más térségére. Így az Egyesült Államok a közelmúltban - mondjuk úgy - összehozta a Csendes-óceáni Partnerséget, amelyet a TPP betűszóval illetnek. Ez egy olyan kereskedelmi, gazdasági integráció, amely a világ gazdasági teljesítményének 40 százalékát és a világkereskedelem majd' egyharmadát fogja össze. Sajnos, e tekintetben Európa lemaradt és a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerség egyelőre még nagyon messze van attól a ponttól is, hogy egyáltalán sommás véleményt mondjunk arról, hogy akkor az abban a formájában jó lesz-e vagy nem lesz jó Európának, jó lesz-e vagy nem lesz jó Magyarországnak.

A mértéktartás híve vagyok. Tehát mindaddig, amíg ilyen fázisban vannak a tárgyalások, szerintem az a helyes, ha azt az álláspontot foglaljuk el, hogy mivel Magyarországnak egy nyitott gazdasága van, ezért nyilvánvalóan érdekünk, hogy minél kevesebb akadálya legyen a nemzetközi kereskedelemnek. Ugyanakkor vannak olyan vörös vonalaink, amelyeket semmiképpen sem szeretnénk, ha átlépne a TPP-megállapodás, de egyelőre még nem tartunk ott, hogy világosan láthatnánk, a tárgyalási pozíciónk hogyan alakul.

Ugyanakkor azt is látjuk, hogy a világkereskedelem és a világgazdaság más nagy szereplői, Kína, Oroszország és az arab országok is folyamatosan építik a maguk regionális együttműködéseit, és éppen ezért tartjuk fontosnak, hogy az Európai Unió is képes legyen a jelenlegi problémákból kilépve kicsit a tágabb horizontra tekinteni. Ebből a szempontból viszont mindenképpen értelmezendő Nagy-Britannia, az Egyesült Királyság jövőjének kérdése az európai uniós tagság tekintetében. Ugyanis azt gondolom, hogy abban sem nagyon alakul ki vita közöttünk, hogy vajon akkor most az Egyesült Királyság esetleges távozása az Európai Unióból gyengítené az Európai Uniót mind politikailag, mind pedig gazdaságilag. Szerintem a válasz egyértelmű, hogy igen, tehát az Európai Unió gyengébb lenne mind politikailag, mind gazdaságilag akkor, ha az Egyesült Királyság polgárai végül nem azt a döntést hoznák, hogy maradnak az Európai Unióban.

Ezért szerintem nagyon fontos leszögeznünk, hogy közös érdekünk, hogy Nagy-Britannia, az Egyesült Királyság az Európai Unió tagja maradjon. Mert az is fontos a szűken vett gazdasági és politikai szegmensen túl, hogy azok a gondolatok, amelyeket a britek képviselnek Európa jövőjéről, legyenek képviselve az Európai Unióban is. Hiszen jól látszik, hogy azok a kompromisszumok, amelyeket elértünk, nagymértékben széles körű támogatást és konszen-

zust élveztek, és így a magyar kormány is támogattott több olyan felvetést, amelyet a britek tettek meg ezen vita során; tehát például hogy a nemzeti parlament szerepe legyen erősebb. Ezt abszolút mértékben támogattuk, vagy például, hogy a nemzeti gazdaságpolitikák, a több versenyképességet és a kevesebb bürokráciát célozzák meg, ezt is támogattuk. Mint ahogyan természetesen egyetértünk azzal, hogy az erős Európai Uniót erős tagállamokra lehet alapozni. Tehát elutasítjuk azt a megközelítést, hogy legyenek minél gyengébbek a tagországok, hogy majd minél erősebb lehessen az Európai Unió. Szerintünk ez pont fordítva van: minél erősebbek az európai uniós országok, annál erősebb lesz az Európai Unió. Ebben számítunk az Egyesült Királyságra, és reméljük, hogy a brit polgárok bölcs döntést fognak hozni.

Egyebekben pedig a felszólalással egyetérttek, és köszönöm, hogy felvetette ezt a témát. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a mai napon **napi-rend utáni felszólalás**ra jelentkeztek a következő képviselők: Varju László, független; Sallai R. Benedek, LMP; Lukács László György, Jobbik; Kulcsár Gergely, Jobbik; Teleki László, MSZP; Farkas Gergely, Jobbik; Novák Előd, Jobbik; Kiss László, MSZP; Staudt Gábor, Jobbik, képviselő urak.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy Gógös Zoltán, MSZP, országgyűlési képviselő úr korábban **bejelentett mentelmi jog megsértése tárgyában** indult ügyével kapcsolatosan mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló indítvány érkezett 11.BPK.1734/2015/5. számon a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróságtól. Az Országgyűlés elnöke ezt megvizsgálásra kiadta a mentelmi bizottságnak.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 13 óra 16 perckor elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati hárszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt jogkörével élve Magyar Zoltán képviselő úr K/8721. számon a nemzeti fejlesztési miniszterhez benyújtott írásbeli **kérdését visszautasította**, mivel az indítvány nem tartozik a miniszter úr feladatkörébe.

Most tehát rátérünk a kérdésekre. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért hagyta teljesen figyelmen kívül a KLIK a szegedi Fodor Kolléium igazgatóválasztásánál a tantestület egybehangzó véleményét? Mikor szüntetik meg a KLIK-et?”** címmel? Képviselő úr, parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ha közoktatás, akkor KLIK, ha KLIK, akkor megint egy botrányos ügy. Az utóbbi időszakban öt szegedi kollégiumból négyben

történt igazgatói pályázat. Abból az egyik a szegedi Fodor Kollégium volt, ahol elég botrányosra sikeredett a kiírás. Az igazgatói székre ketten pályáztak, a korábbi igazgatónő, aki 13 éve szakmailag kiválóan vezette az intézményt és egy volt fideszes polgármesterjelölt, aki a legutóbbi önkormányzati választásokon alulmaradt a megmérettetésben. Ilyenkor az igazgatóválasztás során meg kell kérdezni a diákönkormányzatot, a nevelőtestületet, az alkalmazotti tanácsot. Mindegyik egyhangúlag a korábbi igazgatónőt támogatta volna az igazgatói székbe. Ennek ellenére a tankerületi igazgató a volt fideszes polgármesterjelöltet nevezte ki március 1-jével az intézmény vezetésére úgy, hogy egyébként semmiféle indoklást erre nem adott, merthogy egyébként a KLIK szabályzatában erre nem is kötelezhető.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor értik már meg végre, hogy pontosan az ilyen és ehhez hasonló ügyek miatt van elege az embereknek, a pedagógusoknak, a tanároknak a KLIK-ből, az önök oktatási rendszeréből? Nem elég ugyanis, hogy túlterheltek a diákok, a pedagógusok, nem elég, hogy elvették a döntési kompetenciájukat, hogy nincs megfelelő eszköz az iskolákban, akkor még például ebben az esetben az alapvető demokratikus jogszabályoktól is megfosztják őket, hogy történetesen egybehangzó véleményüket teljes egészében figyelmen kívül hagyják.

Éppen ezért kérdőzöm az államtitkár urat: ön szerint normális-e az, hogy ha valaki egyetlen szavazatot sem kap a tantestülettől egy igazgatói választás során, mégis ő lehet az intézmény vezetője, csak azért, mert esetleg fideszes polgármesterjelölt volt? Ön szerint elfogadható-e az, hogy semmiféle indoklása nincs az igazgatói kinevezési döntésnek? Illetve van, mondhatjuk, hogy: csak. Végül az egésznek a rákfenéje a KLIK. Mikor fogják végre felszámolni ezt az antidemokratikus és túlbürokratizált förmedvényt, a KLIK-et, mert ennél a gigaintézménynél, azt gondolom, minden jobb lenne. Várom válaszát. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból, köztük: Úgy van! - Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon! *(Bangóné Borbély Ildikó egy kerékpárcsengővel csenget. - Gúr Nándor: El kéne tolni azt a biciklit! - Derűltég az MSZP padsoraiból.)*

(13.20)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház!...

ELNÖK: Állj! Kérek szépen mindenkit, hogy a Házsabályt maradéktalanul és minden esetben tartsa be. Köszönöm.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. *(Gúr Nándor: El lehet tolni a biciklit!)* Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön, azt hiszem, úgy tudom, rutinos, önkormányzati ügyekben jártas politikus. Talán volt szerencséje élete során beletekinteni az önkormányzatokra vonatkozó akár oktatásirányítási, akár más jogszabályok részleteibe, és tudja, hogy ilyen szempontból magának az eljárásnak a menetében annyi különbség van a korábbi és a mostani, tehát a KLIK előtti és a KLIK utáni menetrendben lényegileg, nagy vonalait tekintve, hogy ugyanúgy egyfajta véleményezési eljárás folyik végig, majd a korábbiakban az önkormányzat rendelkezett egy döntési jogkörrel, és most ezt a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ járási tankerülete gyakorolja. Tehát magának a szisztémának a változásáról nem beszélhetünk.

Ha ön azt mondja, hogy antidemokratikus, ami most van, akkor lényegében azt mondja az elmúlt 25 év gyakorlatáról, az önkormányzati fenntartás időszakáról is - emlékszünk, akkortájt is, amikor adott esetben diákok vagy tanárok tiltakoztak egy-egy iskolaigazgatónak a kinevezése ellen, akit nem támogattak helyben, akár fekete ingben, akár más módon. Tehát a rendszerben csak annyi változott, hogy nem az önkormányzat az, aki ezeknek a jogosítványoknak a címzettje, hanem a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ ezeknek a jogosítványoknak a címzettje.

De azt hiszem, hogy minden kérdést érdemes megvitatni, így a köznevelési kerekasztalnak február 18-án alakult meg az úgynevezett fenntartói munkacsoportja, amely pontosan ilyen és hasonló kérdésekkel foglalkozik, hogy miként lehet ezeket a jogosítványokat gyakorolni, miként kell áttekinteni az erre vonatkozó szabályokat. Azok a szervezetek, amelyek meghívást kaptak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* és részt is vesznek a kerekasztal munkájában, ebben is részt vehetnek február 18-a óta. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Félidejében tart a földprivatizáció, ahol nemcsak a tőkés befektetők és politikusok családja tarol, hanem a baráti, ügyvédi irodák is”.** Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Az állami földek privatizációjának éppen a félidejénél tartunk mind területben, mind időben, és lesújtóak a tapasztalatok.

Azt kell mondanom, hogy a Jobbiknak minden aggálya beigazolódott, és nem csupán az történik, hogy az állam megszabadul az egyik utolsó nemzeti vagyontól, és ezzel önök ugyanazt a politikát folytatják, amit egyébként az elődeik az elmúlt 25 évben,

ennél önök még tovább is mentek. És amit folyamatosan kommunikálnak, hogy itt majd a kis és közepes családi gazdaságok jutnak állami földekhez, ennek éppen az ellenkezője zajlik a valóságban. A mi számításaink szerint körülbelül minden ötödik nyertes volt csak az, aki ebből a kategóriából került ki. Az összes többi terület, tehát mintegy 80 százaléka az eladott állami földeknek, politikához köthető személyekhez, tőkés befektetőkhez és bizony külföldiekhez került.

De nemcsak az eladás tényével van problémánk, és nemcsak a végeredménye elfogadhatatlan a privatizációnak, hanem bizony a végrehajtás körül is sok minden bűzlik. Egy példát kiragadva: illő lenne végre megtudnunk azt, hogy ki az a szerencsés 32 ügyvédi iroda, amely kizárólagos lehetőséget kapott a földek átírására. Ezzel önök egyébként minimum 1,5 milliárd forinttal dobták meg ezt a 32 ügyvédi irodát. Több, a témában jártas jogással beszéltem az elmúlt napokban, és egyértelműen kijelenthetem, hogy pofonegyszerű ügyletekről van szó, semmiféle földöntúli jogászai képesség nem kellene ahhoz, hogy ezeket a jogügyleteket végrehajthassák, nem kötelezhetne volna tehát senki önöket arra, hogy ilyen extra elvárásokat támasszanak a jogászokkal szemben. Bűzlik egyébként az is, hogy semmiféle információt nem adtak ki arról, hogy ki ez a szerencsés 32 ember.

Összefoglalva tehát két kérdésre szeretnék választ kapni: arra, hogy hogyan lehet az, hogy csak az ötöde lett valóban helyben élő családi gazdálkodó a földek megvásárlóinak, és az ügyvédi irodákkal kapcsolatban pedig, államtitkár úr, neveket akarunk hallani. Várom az érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bitay Márton Örs államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ön nyitott ajtókat dönget, mert ha vette volna egyszer a fáradságot, és megnézte volna az NFA honlapját, akkor ott látná az összes szerződést, a szerződések végén pedig rajta van az ügyvédeknek a neve, akik ellenjegyzik, tehát semmilyen titkosítással kapcsolatban vagy ilyen titkosítást gerjesztő dologgal nem tudok önnel egyetérteni.

„A 80 százalékat nem családi gazdaságok vitték el”, de nagyon jól fogalmazott, mert azt mondta, hogy „a mi számaink szerint”, ezt pedig ismerjük, hogy a Jobbik számai a valósággal köszönőviszonyban sincsenek. Két adatot emelnék ki önnek. Ha a 80 százalékat vitték volna el nagyüzemek, akkor, legyen kedves, mondja meg nekem azt, hogy az eddig eladott 130 ezer hektárból miként fordulhat elő, hogy mindösszesen 10 ezer hektár az, ami 150 hektárnál nagyobb birtoktestben került értékesítésre. Mert akkor egyébként itt egy antagonisztikus ellentét lenne, hiszen ha a 80 százalékat nagyüze-

mek vitték el, akkor nyilván ennek vissza kellene köszönnie a számadatokban is. De hát az a helyzet, hogy 150 hektár fölötti birtoktestből mindösszesen 10 ezer hektár ment el, az összes többi mind kisebb. Egyébként csak zárójelben jegyzem meg, de nem akarom túl sok számmal megzavarni, hogy a területeknek a 70 százaléka 50 hektár alatti birtoktestekben ment el.

Ami pedig az ügyvédi munkákat illeti: az első és legfontosabb, amit szeretnék leszögezni, lehet, hogy önnek egyszerű, én örülök, ha ilyen stabil szakmai lábakon áll, de itt állami visszavásárlási jogot kell szerződésben garantálni, bejegyzett jelzálogjogot kell az ingatlan-nyilvántartásban garantálni, illetőleg be kell jegyezni az elidegenítési és a terhelési tilalmat, amit egyébként mind az állam érdeke szempontjából kell képviselni, mert különben ez az ingatlan-nyilvántartásban nem fog feltüntetésre kerülni. Egyébként szintén még egy szám: az 5900 eladott ilyen birtoktestből 3200 darab tízmillió alatti, tehát a fél százalék plusz áfás ügyvédi díj - fél százalék plusz áfás! - minimum 50 ezer forintról indulva azt jelenti, hogy majdnem 60 százalékaért 50 ezer forint ügyvédi eljárási díjat fizettek. Én azt szeretném kérni öntől, hogy akkor reklamáljon, ha tud ennél jobb, a fél százalék plusz áfás ingatlan-adásvételi szerződésnél jobb javaslatot hozni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Dr. Szél Bernadett: Nem kéne privatizálni!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Ikotity István képviselő urak, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Az érettségire jelentés, felvételi eljárás kellős közepén miért léptettek érvénybe jogsértő, a fiatalokat hátrányosan érintő, igazságtalan intézkedéseket?”** Ikotity képviselő úré a szó, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az ideai felvételi eljárást jogsértések, a felvételiző fiatalokat érintő hátrányok is beárnyékolják. Igazságtalan és tisztességtelen, hogy a felvételi hajrában léptetnek életbe módosításokat. Ilyen változtatást tapasztalhattak az agrárképzési területre jelentkezők is, megvariálták a választható érettségi tárgyak körét. Akik éveken át két tárgyra koncentráltak, egyszerre konkrétan, mondjuk, a biológiára és a kémiára, fakultáción és különórakon is részt vettek, azok most rosszabbul jártak, hiszen elveszítik előnyüket; elég lesz egyetlenegy szabadon választott tárgyat választani, és ebből érettségizni a felvételihez. A másik oldalról: aki a két tárgy miatt nem akart erre a területre felvételizni, annak lehet, hogy már késő ez a módosítás.

Tisztelt Államtitkár Úr! Egy másik téma: miért történhet ez a hirtelen és idő utáni változtatás a felvételi eljárás kellős közepén? Miért kellett most januárban belenyúlni a felvételikbe? Miért nem tették ezt meg legkésőbb a tanév előtt, tehát nyáron?

Változtatásokat vezettek be a két tan nyelvű, nemzetiségi nyelven oktató iskolákba járókat érintően is. A jelentkezés előtt három héttel zártak ki több száz diákot az érettségiből, felvételiből. Eddig minden tanulót megilletett a jog, hogy idegen, illetve nemzetiségi nyelven tehessen érettségi vizsgát, most viszont azonnali hatállyal, az érettségire jelentkezés kellős közepén azoktól, akik ilyen iskolába jártak, de ilyen oktatásban nem vettek részt, elvették a lehetőséget, pedig lehet, hogy bár a két tanítási nyelvű oktatásban nem vettek részt, de mégis le tudnának érettségizni nemzetiségi nyelven, hiszen például előkészítő osztályokba jártak.

Tisztelt Államtitkár Úr! A jogsértés kapcsán az oktatási biztos is kéri a választát: miért zárnak ki több száz diákot *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* abból az érettségifajtaból, amire évek óta készülnek? *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amit itt konkrét példaként mondott, képviselő úr: nem több száz diákról van szó, hanem összesen a mi számításaink szerint 27 diák lehetne bármilyen módon érintett ebben a kérdésben. Ennek az iskolának, ahova ez a 27 diák jár, a vezetőivel a minisztérium és az Oktatási Hivatal is egyeztetett, és így jutottak egy közös módra. A tanulók jelentkezése azóta meg is történt egyébként az érettségi vizsgákra, azon 27 tanuló esetében is, aki érintett lett volna.

Itt egy önök által kicsit felfűjt problémáról van szó ismételt, hiszen arról van szó, hogy január 22-én helyeztük hatályon kívül az érettségi vizsgaszabályzat 53. § (7) bekezdését.

(13.30)

Ennek az a lényege, hogy mostantól az tehet le olyan érettségi vizsgát, ami két tanítási nyelvű vagy nemzetiségi, aki korábban ilyen iskolába, ilyen osztályba, ilyen órákra járt. Nyilvánvalóan ez egy kockázat volt sokak számára, akik nem két tanítási nyelvű rendszerben tanultak, hogy ha ilyen vizsgát tesznek, ez a számukra plusznehézséget jelenthetett, vagy nem teljesen arra készültek, vagy ha nem két tanítási nyelvűbe jártak és mégis olyan rendszerű érettségit tesznek, akkor ez szintén nekik jelenthetett bizonytalan kimenetelt. Éppen ezért, hogy megnyugtató legyen a felkészülés mindenki számára, aki természetesen két tanítási nyelvű vagy nemzetiségi középiskolába jár, ilyen tagozaton, ilyen órákon vesz részt, az részt vehet ilyen érettségire továbbra is. Ebben semifajta változás nem történt. Akik nem jártak ilyenre, és ilyenre mentek volna, pontosan azért, hogy ne legyen bizonytalan kimenetele ezeknek a vizsgáknak,

nagyobb biztonságban legyenek, az ő esetükben történt változás, de természetesen ők is leérettségiznek azokon az osztályokon, azokon a tagozatokon, ahova jártak, tehát ahova éveken keresztül mentek.

A másik, amit említett az elején, tisztelt képviselő úr, változásként, ez pedig sokak számára nyilván inkább könnyebbséget jelent *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, mint ahogyan ön elmondja most, hogy ez milyen nehézséget jelent, hiszen adott esetben kevesebb teherrel tudnak felvételizni, érettségizni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Riz Gábor képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Inkább luxus, mint az elvek! Mennyire tekinthető jogosnak az ózdi jobbikos polgármester havi egymillió fizetése?”** címmel. A képviselő urat illeti a szó.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Gondolom, abban mindannyian egyet tudunk érteni, hogy mindenkit annyi bér illet meg, amennyi munkát elvégez. Abban is egyetértünk, hogy aki többet dolgozik, az magasabb fizetésben részesüljön. Abban már valószínűleg újra nincs vita közöttünk, hogy aki adófizetők pénzét maximalizálja a saját hasznára, azt nem hagyhatjuk szó nélkül. A Jobbik az a párt, amelyik előszeretettel hangoztatja prominensei révén, hogy politikusbűnözés az, ha valaki állást halmoz. Az elmúlt években többször tettek kísérletet arra, hogy jogszabályalkotás keretein belül be tudják hozni ezt a módosító javaslatukat.

No, Ózdon mi történik eközben? Történik az, hogy az ózdi polgármester - jobbikos polgármester - nem több, hanem hovatovább öt helyről vesz fel egy időben fizetést. Ebből összesen kettő illeti meg polgármesteri bérként, alapbér, illetve a hozzá kapcsolódó illetménye. Az összes többi már egy pluszjövedelem. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: A megyei közgyűlés után nem jár?)* Úgy gondoljuk, hogy nem arányos az a bér, az a juttatás, amelyet a munkavégzésével kapcsolatban felvesz. Megtehetette volna polgármester úr azt is, hogy jótékonykodik, és egy részét felajánlja hasznos célra, de ő ehelyett a pénzt egy Fiat Barchetta sportkocsiba fektette. *(Derűltég a Jobbik soraiból.)*

Tisztelt Ház! Úgy gondoljuk, hogy Kovács Béla után - az ő szavaikkal élve - ez egy újabb korrupciós ügy. Véleményem szerint a Magyar Államkincstárnak javasolniuk kellene, vizsgáljuk ki az önkormányzat gazdálkodását, továbbá azt a szükséges szervnél kezdeményezni, hogy az önkormányzat kifizetéseit jogszerűen folytatja-e. Ennek kapcsán felmerül néhány kérdés. Törvényes, törvénytelen vagy egyáltalán etikus-e ennyi helyről ennyi pénzt felvenni? Akkor még szeretném hozzátenni azt is, amiről a jobbikos képviselőtársaim nem tudnak, hogy az önkormányzat hozott egy döntést arról, hogy Janiczak

Dávid polgármester úr képviselje a felügyelőbizottság elnökeként Ózd városát abban a Zöld Völgy Nonprofit Kft.-ben, ahonnan további 200 ezer forint apanázs járt volna (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ennél nincs lejjebb!*), ha nincsenek (*Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) észnél azok a polgármesterek, akik a társulást alkotják. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csepreghy Nándor államtitkár úr a Miniszterelnökségről válaszol. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdést. Egyetértek azzal, hogy mindenki annyit bért érdemel, amennyi munkát elvégez. Kár, hogy a polgármester urat nem lehet kérdéssel illetni itt a parlamentben, mert meg tudná magyarázni azt, hogy a Jobbik saját szabályainak hogyan felel meg az az elvárás, amely szerint minden politikus csak egyetlen munka után vehetne fel bért. Most ez az öt tétel, amit itt látunk, a polgármesteri fizetés 621 500 forintért, a közbeszerzési bizottság tiszteletdíja 96 625 forintért, a költségtérítés 89 745 forintért, az Ózdi Kommunikációs Nonprofit Kft. felügyelőbizottsági elnöki pozíciója 40 ezer forintért és a megyei közgyűlés tagságából fakadó 124 453 forintos illetmény szembemegy a Jobbik saját maga által vállalt elvárásaival. Mi azt gondoljuk, hogy ezek közül a tételek közül kettő lenne olyan, ami megilletné polgármester urat, egyrészt a fizetése, másrészt az ahhoz kapcsolódó költségtérítés. Azt semmiképpen sem tudjuk magyarázni, az a feladat, ami neki polgármesterként feladata és a munkaköri leírásából fakad, amely szerint a közbeszerzési bizottság munkáját neki felügyelni kell polgármesterként, azért miért és hogyan kaphat plusz ezen kívüli juttatást.

Azt gondolom, hogy minél több jobbikos van meghatározó vezető pozícióban, polgármesterként, EP parlamenti képviselőként vagy országgyűlési képviselőként, annál több magyaráznivaló ügye van a Jobbiknak. (*Taps a kormánypárti padsorokból. - Moraj a Jobbik soraiból. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Izzadságszagú!*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A pofánkba hazudtak' - miért mondják ezt önökről az orvosok?**” címmel. Tukacs képviselő urat illeti a szó. Tessék!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Önök a tavalyi év közepén, aztán decemberben, amikor az orvosoknál már elszakadt a cérna, bérfejlesztést ígérték, fizetésemelést: 247 ezer nettó minimálbért a szakorvosoknak és 43 ezer szakdolgozónak pedig béremelést. Ebből

kihátráltak, magyarul hazudtak. Úgy fogalmazta az egyik orvos egy internetes portálon, hogy „a pofánkba hazudtak”.

Államtitkár úr, mindent megőriz az internet, követhető, hogy megígérték ezt a bérfejlesztést. Kiderült azonban, hogy csak nagyon kevesek számára elérhető. A Fidesz nagyon egyszerűen oldotta meg a problémát, amikor kiderült, hogy nem kapnak fizetésemelést az orvosok és a szakdolgozók, egész egyszerűen ezt az ígéretet levette a honlapjáról. Biztosan Orwell klasszikusát, az 1984-et gondolták valamiféle segédanyagként használni a munkájukhoz. Ugyanakkor nem mindig működik olajozottan a rendszer, mert én decemberben az EMMI ügyfélszolgálatánál érdeklődtem a fizetésemelés mibenlétéről, a múlt pénteki napon meg is érkezett a válasz hallatlan gyorsasággal, amiben az EMMI ügyfélszolgálat - nevetséges! - megismétli a bérfejlesztésre tett kormányzati ígéretet akkor, amikor önök ezt már letagadták.

Államtitkár úr, nem kértek bocsánatot ezektől az emberektől, akiket átverték. Kérdezem, hogy miért nem akarják ezt megtenni. Miért kell sumákolni? Államtitkár úr, mikor látják már be, hogy tisztességes fizetésemelés kell, mert a kórházakban a felmondásaikat helyezik letétbe az orvosok, és el fognak menni? A betegekkel játszanak, a gyógyulásukkal játszanak, az életükkel játszanak!

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem, hogy a kommunikációt mint tűzoltási módot mikor akarják szabadalmaztatni, mert a katasztrófavédelem nagyon örülne egy ilyen eszköznek. Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem emlékszem pontosan, de szerintem ön is ott volt a Népjóléti bizottságnak múlt nyáron azon az ülésén, amelyen Balog Zoltán miniszter úr először beszélt erről az egész béremelési kérdéstről, hogy az elmúlt évben, az év második felében, az idei évben pedig teljes évben tudjuk az orvosoknak a korábban befagyasztott bérelemeit kiengedni, és ugyanazt az emelést a mozgóbér-emelésekre is ki tudjuk terjeszteni, mint ami volt korábban, 2012-13-ban az alabér tekintetében. Amennyit emeltünk 2012-13-ban az alabérben, az akkor 75 milliárd forint volt, most a tavalyi évben egy ilyen 5-6 milliárd forint közötti összeget biztosítottunk erre rendeleti szinten, idén pedig már törvény alapján garantáltan először az egész évre is jár, nemcsak a második felére, hanem az egész évre is jár ez a többlet. Aki betegágy mellett dolgozik, mert ügyel, mert túlmunkája van, mert több időt van bent, az erre a részre is megemelt többletet kap. Ezt ott világosan kifejtette Balog miniszter úr a parlamenti bizottságnak az ülésén, úgyhogy

szerintem akkor ön is hiteles tájékoztatást kapott, és azóta is ezt vitte a kormányzat. Azt hittem, hogy ott volt az egészségügygel foglalkozó bizottság ülésén a miniszteri meghallgatáson, de ezek szerint jelzi, hogy nem volt ott, amikor a miniszter évente egyszer beszámol; akkor csak az utólagos beszámolókból értesülhetett róla.

A szakorvosok esetében pedig, ahogy itt a parlamentben és máshol is már sokszor elmondtuk, azért hoztuk ezeket az intézkedéseket a rezidensek és a fiatal szakorvosok esetében, mert ők a leginkább mobilak, ők azok, akik leginkább olyan helyzetben vannak, hogy könnyen tudnak máshol munkát vállalni, és ezért felmenő rendszerben, a rezidenseknél, majd most a fiatal szakorvosoknál vezettünk be, a rezidenseknél 100, 150, 200 ezer forintos ösztöndíjat, a fiatal szakorvosoknál pedig a szakvizsgát követő öt évig, ha magyar közfinanszírozott egészségügyi intézményben vannak, akkor ezt a 151 ezer forintos kiegészítést, pontosan azért, hogy a szakvizsga után is itt maradjanak Magyarországon, és a rezidensek számára ezt a pluszt pedig már nem is a kórház garantálja, hanem a központi költségvetésből garantáljuk. Ezt mondtuk korábban, ezt mondjuk most is. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

(13.40)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Vágó Sebestyén képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miert nehezítik az ágazat és a pályakezdeők helyzetét a szociális szférában?”** Képviselő úr, tessék!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A tavalyi jogszabályváltozások következtében a családsegítő és gyermekjóléti szolgálatok gyökeres változáson mentek keresztül. A kapkodás és az előkészítés hiánya már most nehézségeket okoz az ágazatnak, ám ezeken kívül vannak rendeleti változások, amelyek a szakma jelzései alapján a rendszer működtetésében problémákat fognak okozni.

Korábban a munkáltatónak lehetősége volt arra, hogy a jogszabályi előírás követelményeitől eltekintve megfelelő végzettség nélkül vegyen fel munkatársakat, tulajdonképpen megelőlegezve, vagy más kifejezéssel élve: türelmi időt adva alkalmazottjának a megfelelő végzettség megszerzésére. Január 1-jétől ezt a jogositványát teljesen elveszítette, a jelenlegi rendszerben lévő munkatársak számára pedig 2016. december 31-éig türelmi időt állapított meg. A rendszer garanciális elemeket is tartalmazott egyébként, ugyanis a határidő letelte után, szemben a megfelelő oklevéllel rendelkező közalkalmazottakkal, a munkáltatónak lehetősége volt, hasonló feltételekkel,

mint próbaidős munkavállaló esetén, az alkalmazott elbocsátására.

Tudjuk, hogy a szociális szféra nem egy vonzó életpálya a pályakezde fiatalok és a pályát módosítók számára. Ez érthető, ugyanis pótlékokkal együtt ma Magyarországon az ágazat bérei az oktatás területeivel szemben átlagban több mint 38 százalékos, az egészségügyi ágazattal szemben pedig több mint 23 százalékos lemaradásban vannak. Ennek következtében az országot járva a gyermekjóléti központoknál betöltetlen státuszokat találtam, illetve az önközhöz is eljuttatott jelzések alapján december 31. után a rendszernek valószínűleg több dolgozójától is meg kell válnia, ami megoldhatatlan problémákat jelenthet a szolgáltatás működtetésével kapcsolatban.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tényleg a pálya, illetve az ország elhagyására akarják kényszeríteni a jelen körülmények ellenére is szakmai elhivatottsággal rendelkező leendő és jelenlegi munkatársakat? Vagy felülbírálják korábbi döntésüket, és visszavezetik a végzettség megszerzésének megelőlegzését? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padosoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr ismét.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön is tudja, tisztelt képviselő úr, hogy a kormányzat kétszer döntött arról az elmúlt években, hogy a szociális szférában dolgozók jövedelmét megemeli. Egyszer egy ágazati bérpótlékot fogadtunk el 2014-ben, és utána egy ágazati bérkiegészítésről döntöttünk. Az első egy általános bérfejlesztés volt, a második pedig kifejezetten a képesítéssel rendelkezőknek segített.

Ha ezeket összeadom, összeszámítom és egyes egyedi példákra vetítem, hogy egy fiatal pályakezde, szakmai végzettséggel rendelkező szociális dolgozó mennyivel keres éppen ezért többet a két bérfejlesztés után - náluk nyilván a második volt az, ami érdemibb, nagyobb mértékű emelés volt -, akkor egy főiskolai diplomával rendelkező pályakezde havi bruttó bére most 43 690 forinttal magasabb, mint mondjuk, három évvel ezelőtt; egy egyetemi végzettséggel rendelkező fiatal pedig 52 046 forinttal keres többet, mint ezen két pótlék bevezetése előtt.

Tehát igyekeztünk minden fiatal számára vonzóbbá tenni a szociális pályát, pontosabban: akiknek van ehhez készsége, van ehhez affinitása, akik szívesen mennének erre a pályára, azok ne anyagi okokból döntenek úgy, hogy fiatalként nem ezt választják. Szeretnénk őket is ösztönözni, meg nyilván a pályán lévőknek is maradásra bírni. Ahogy ön mondta: leginkább a pedagógus-életpálya miatt, mert az oktatási intézmények szívják el adott esetben a szociális dolgozókat olyan intézményekből, ahol vegyes feladat volt korábban, ott most azt láttuk, hogy folyamatosan mentek át az iskolákba, ezért kellett itt is,

meg egyéb okokból is nyilván, hogy ők is többet keressenek, bérfejlesztést végrehajtani.

Abban viszont önnek igaza van, hogy valóban átstrukturáltuk az eddigi családsegítő és gyermekjóléti szolgáltatások rendszerét. Integrált szervezeti egységek gondoskodnak most már a családsegítésről és a gyermekjóléti szolgáltatások együttes biztosításáról, ez pedig lefedi a teljes országot. Bízunk benne, hogy ezáltal minden településen, minden járásban közvetlenebbül tudunk segíteni a rászorulóknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Hány dolgozó elbocsátására készül a kormány?”** címmel. Tessék, parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mint azt a múlt heti kormányinfón megtudhattuk, szerdán fog dönteni a kormány az önök által bürokráciacsökkentésnek hívott projekt következő lépéséről, amelynek keretében 73 minisztériumi háttérintézményt és költségvetési szervet szüntetnek meg vagy olvasztanak be minisztériumokba. Mi úgy látjuk, hogy a megszüntetésre ítélt intézmények kiválasztásánál nem nézték, hogy az adott intézmény érdemi munkát végez, és nem vizsgálták azt sem, hogy a kiszemelt intézmények által ellátott feladatot milyen formában, milyen intézményi struktúrában lenne legjobb ellátni. Önök, bonyolult szakmai szempontok mérlegelése helyett, a fűnyírólvet választották.

Önök láthatóan nem vették a fáradságot, hogy végiggondolják például azt, hogy az EMMI hogy fog majd közegészségügyi és járványügyi hatósági feladatokat ellátni, de az is kérdéses, hogy központi szerv híján ki dönt majd például az országos infrastruktúra-fejlesztési ügyekben, ha beszántják, tesszem azt, a Közlekedési Hatóságot.

Az átalakításoknak láthatóan semmilyen szakmai indoka nincsen; nem látni azt sem, hogy mitől lesz jobb vagy éppen hatékonyabb az állam működése. Intézmények fűnyírólvszerű megszüntetéséről és több ezer dolgozó várható elbocsátásáról beszélünk most.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, válaszoljon arra a kérdésre, hogy hány embert fognak az utcára tenni, honnan, és pontosan milyen szempontokat mérlegeltek, amikor ezt az álláspontjukat kialakították.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csepreghy államtitkár úré a szó. Tessék!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Úgy látom, hogy a szerdai kormányülést felesleges megtartani, mert ön már meg-

hozott egy olyan döntést, amit a kormány még nem hozott meg, hiszen pont azért tárgyalja a kormány e hét szerdán ennek a 73 háttérintézménynek a sorsát, mert még nyitott kérdésekről beszélünk. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszólása.)*

Azonban az LMP kérdése alkalmat ad arra, hogy beszéljek az államreformról, egy olyan intézkedésről, amelynek 1990 óta, 25 év alatt számtalan kormány nekikezdett. Azonban mit láttunk a korábbi átalakításoknál? Kisebb minisztériumok, nagyobb háttérintézmények. Konkrétan nem a háttérintézményeknek van vezető minisztériuma, hanem fordítottan működik a rendszer. *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem kellett volna 34 ezer embert felvenni...)*

Ha komolyan vesszük azt, hogy az állam versenyképessége nagyban meghatározza az ország versenyképességét, akkor olcsóbb, hatékonyabb és sokkal gyorsabb államra van szükség. A mostani intézményrendszeri átalakítás azt a célt szolgálja, hogy egy nagyon világos intézményi struktúra jöjjön létre: a minisztériumban hozzák a stratégiai döntéseket, a kormányhivatalokban, a járási hivatalokban pedig ezeknek a végrehajtásával foglalkoznak.

Ott, ahol indokolt, és meg kell tartani a háttérintézményeket, ott az illetékes minisztereknek minden minisztérium esetében van lehetősége a következő kormányülésen és az azt követő kormányüléseken pedig tematikusan bemutatni ezeket az érveket.

Az intézményrendszeri átalakítás azonban nem a teljes köre az államreformnak. Ez egyrészt szól egy intézményrendszeri átalakításról és az ehhez kapcsolódó humánpolitikai kérdésekről; szól a vonatkozó szabályok módosításáról - ezért terjesztett a kormány 2015-ben 110 törvénymódosítást a parlament elé, amiből 108-at a parlament elfogadott -; és szól természetesen egy jelentős díjtételcsökkenésről is, hiszen ha az állam olcsóbb és kisebb, akkor ez természetesen a hétköznapi emberek mindennapi életében is meg kell jelenjen.

Ennek köszönhető például az, hogy 2016. január 1-jétől 10 milliárd forint értékben különböző illetékeket eltörölt a kormány. De ugyanennek a díjtételcsökkenésnek a párhuzamába állítható az az intézkedés, amely szerint most már, hogy ha az állam vagy bármelyik állami szervezet kicsúszik a rendelkezésre álló határidőből, akkor neki vissza kell fizetnie minden illetéket az állampolgárok számára. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Az ország versenyképessége pedig az állam versenyképességétől is függ, ezért ezeknek a háttérintézményeknek meg kell találni a kormányon belüli, illetve minisztériumi struktúrában belüli helyét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszterhez: **„Miért nem fontos az ellenzéknek a magyar emberek biztonsága?”** címmel. Képviselő úr, parancsoljon!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Korábban úgy fogalmazott a tárca vezetője, hogy napjaink egyik legfontosabb problémája a biztonságpolitikai kihívásoknak való megfelelés, így itt, Európában a migráció. Ennek a kockázati tényezőit megfelelő módon, a haza védelmében és az emberek biztonságérzetének fenntartása érdekében, az arányosság és a szükségesség elveit követve, de rendkívül hatékonyan kell kezelniük.

Az elmúlt hónapok bizonyították, hogy a magyar katonák megfelelő szakértelemmel rendelkeznek ahhoz, hogy országunk határait és a magyar embereket megvédjék. Láthattuk, hogy még uniós szinten sem működött megfelelően a biztonsági rendszer, ugyanakkor a magyar biztonsági szervek, a magyar rendőrök és katonák helytálltak; közös erővel képesek voltunk megvédeni a határainkat, melyek egyben az Unió külső határai is.

A biztonság alapvető érték, és ma már láthatjuk, hogy megóvásának egyik legfőbb biztosítéka a Magyar Honvédség, amely szervezet immár több mint 160 éve a nemzeti összetartozás, a társadalmi egység szimbóluma. A katonák szolgálata mindannyiunk biztonságának legfőbb záloga és letéteményese.

A kormány számára tehát meg kell teremteni a lehetőséget arra, hogy az úgynevezett különleges jogrendi esetekben - ha kell, akár a Magyar Honvédség részvételével is - megfelelő intézkedéseket vezethessen be a terrorveszély vagy a terrortámadás hatékony kezelésének érdekében.

(13.50)

Tisztelt Államtitkár Úr! Miként értékeli az ellenzék hozzáállását a terrorveszélyhelyzet kezelését érintő vitában annak tükrében, hogy a kapcsolódó alaptörvény-módosítási javaslatok is azt a célt szolgálják, hogy felelős hozzáállással az ország, az emberek biztonsága minél szélesebb körben garantálható legyen? Mi a véleményük arról, hogy ennek kapcsán az ellenzék pártpolitikai csatározások középpontjába helyezi a Magyar Honvédséget, annak fejlesztését *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, tehát nemzetünk biztonságának letéteményesét, amelynek szellemi, lelki hagyományai, kulturális öröksége egyaránt a társadalmi egységet erősíti immár másfél évszázada? Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Varga László: Ugye, így van? Ez a kérdés.)*

ELNÖK: Vargha Tamás államtitkár úr válaszol.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A 2016-os év egyik legnagyobb kihívása a migráció kezelése, ezzel nagyon szoros összefüggésben a magyar emberek és az európai emberek biztonságának kérdése és ennek a biztonságnak a szavatolása.

Az elmúlt hónapok eseményei is megerősítették, hogy a kormány nem engedhet abból a követelésből, hogy a magyar társadalom biztonságát mindenek fölé helyezi. Ezt semmilyen pártpolitikai elképzelés és semmilyen politikai megfontolás nem írhatja felül, és azért nem, mert az élethez való jog minden más jogot megelőz, az önvédelem joga minden másnál magasabb rendű, semmiféle ideológia vagy gazdasági érdek miatt nem tehetjük ki veszélynek az európai polgárokat, a magyar polgárokat, családjainkat és gyermekeinket.

Éppen ezért és a kormány szándékai szerint is higgadtan és átgondolva kell meghozni a döntést, hogy hogyan, milyen eszközökkel kezeljük a terrorveszélyhelyzetet, hogyan és milyen eszközökkel védjük meg a magyar emberek és az európai emberek biztonságát. Az ellenzék, ha felelősen gondolkodik, ő maga is beláthatja, hogy a törvényt módosítás akadályozása mögé bújva tulajdonképpen elvonja a figyelmet a lényegről, ezzel pedig veszélyezteti a magyar emberek biztonságát, azokét a polgárokét, akiket a választásokon elért eredményeikkel itt az Országgyűlésben ők is képviselnek.

Ehhez képest a felelősen gondolkodó politikusok látják és tudják, hogy az általuk képviselt emberek biztonságban szeretnének élni, a felelősen gondolkodó kormány pedig hallja, érti és megérti minden magyar polgár hangját, véleményét, és eszerint cselekszik is. *(Bangóné Borbély Ildikó: Melyiket? Szelektálva!)*

Végezetül szeretném megerősíteni, hogy hazánk és nemzetünk védelme legfőbb közös ügyünk, amely minden politikai csatározás felett kell hogy álljon. Ez a legfőbb felelősségiünk, a magyar kormány ezt a felelősséget vállalja, és Magyarország biztonságát felelősen meg is védi. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszterhez: **„A kormányt nem zavarja a törvényalkotás zavara?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter úr válaszol, illetve az ő képében az államtitkára. Parancsoljon, képviselő úr!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az önök kapkodó törvényalkotó munkája már számos zavart eredményezett, az egyik ilyen zavar az, hogy kit illet meg az önkormányzatok által kivetett pénzbírság. Erről két törvény is rendelkezik, és egymásnak ellentmondó módon: míg a költségvetésről szóló törvény nagyon helyesen úgy rendelkezik, hogy az így kivetett bírságból származó bevétel 100 százaléka a települési önkormányzatot illeti meg, addig ugyanerről a szabálysértési törvény úgy rendelkezik, hogy az ilyen bevétel az államháztartás központi alrendszérének bevételét képezi.

A kérdésem benyújtása után az Államkincstár levelet küldött több önkormányzatnak, ebben pedig arról tájékoztatja az önkormányzatokat, hogy a központi alapba kell az így keletkezett bevételeket befizetni, meg is adja az ezzel kapcsolatos számlaszámot.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ön is nyilván jól tudja, hogy egy ilyen tájékoztató levél nem lehet ellentétes egyetlen hatályban lévő törvénnyel sem, márpedig a költségvetési törvénnyel ez a tájékoztató kincstári levél tételesen ellentétes. Tisztelettel kérdezem az államtitkár urat, hogy miközben ez számos önkormányzatot komoly mértékben zavar és érint, így választókerületem két települési önkormányzatát, Kőbányát és Kispestet is hátrányosan érinti ez a jogszabályi hézag, azt kérdezem tisztelettel az államtitkár úrtól, mikor kívánja a kormány helyreállítani ezt a zűrzavart. Mikor akarja kiküszöbölni ezt a koherenciavárat? Mikor kíván benyújtani egy olyan törvénymódosítást, amely jogszabályi hézag nélkül, egyértelműen, kizárólag a települési önkormányzatokat jelöli meg a bevétel gazdájaként? Tisztelettel várom válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Tessék!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Tájékoztatom arról, hogy az ön által felvetett kérdésben nincsen szabályozási zavar. Egészen pontosan a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015-ös törvény úgy rendelkezik, hogy a települési önkormányzatot illeti meg a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartás rendszeréről szóló 2012. évi II. törvény 252. § (1) bekezdése alapján kiszabott és végrehajtott szabálysértési pénz- és helyszíni bírságból származó, a települési önkormányzat fizetési számlájára vagy annak alszámlájára érkezett bevétel 100 százaléka.

A szabálysértési törvény 252. § (1) bekezdése átmeneti rendelkezést is tartalmaz. Ez azt jelenti, hogy a törvény hatálybalépése, azaz 2012. április 15. napja előtt elkövetett szabálysértéseket, illetve a folyamatban lévő szabálysértési eljárásokat és azok végrehajtását a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény alapján kell lefolytatni, illetve végrehajtani. Tehát a települési önkormányzatokat a 2012. április 15. napja előtt hatályos, a korábbi szabálysértési törvény szerint kiszabott és végrehajtott szabálysértési helyszíni bírságból származó bevétel teljes összege illeti meg. Azok a szabálysértési bírságok, amelyek kiszabása, végrehajtása már az új szabálysértési törvény keretei között történt, az államháztartás központi alrendszerének a bevételét képezik, tehát nincs a szabályozásban ellentmondás. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőfor-

rások miniszteréhez: „**Ki gyógyítja be a gyógypedagógia sebeit?**” címmel. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy olyan hivatás munkakörülményeinek méltatlan állapotára szeretném felhívni a figyelmet, amely minden jóérzésű emberben tiszteletet, elismerést ébreszt.

A gyógypedagógusok nem csupán gyógypedagógiai fejlesztést, nevelést, oktatást végeznek pedagógiai kísérés formájában, hanem sok gyermek és család életében pótolhatatlan szerepet is betöltenek. Közben vitathatatlan, hogy szakmai tudásukra és elkötelezettségükre hatalmas szüksége van az egész magyar közoktatásnak és társadalomnak, azt látjuk, hogy a lelkiileg embert próbáló munka méltatlanul alacsony fizetéssel és rendszerint rossz munkakörülményekkel jár együtt. Folyamatosan csökken a hivatás iránti érdeklődés: az ELTE gyógypedagógia szakára például 2001-ben még 912 főt vettek fel, 2015-ben már csak 584 főt; 15 év alatt tulajdonképpen megfelelő az azoknak a száma, akik a pályaválasztás alkalmával a hivatás mellett döntenek.

A lesújtó országos helyzet szemléltetésére szeretnék különböző régiókból egy-egy példát bemutatni. Nógrád megyében vannak olyan iskolák, amelyekben a gyógypedagógusi álláshirdetésre nem érkezett egyetlen pályázat sem. Az illetékes igazgató elmondta azt is, hogy az egyik legnagyobb gondot a sajátos nevelési igényű tanulók fejlesztését biztosító szakemberek hiánya jelenti. A makói kistérségben van olyan gyógypedagógus, aki naponta közel száz kilométert is autózott az utóbbi időig, hogy ötven gyerekekkel foglalkozhasson.

Napestig lehetne sorolni a példákat, amelyek mind arról szólnak, hogy a gyógypedagógusi hivatás és annak gyakorlói kiszolgáltatott helyzetben vannak, az állam ennek ellenére nem fordít rájuk kellő figyelmet, hangjukat nem hallja meg. Elfogadhatatlannak tartom, hogy 2016-ban Magyarországon a felsorolt abnormális példák lényegében mára a gyógypedagógiai rendszer hétköznapi működésének részei.

Kérdezem mindezek alapján az államtitkár urat, milyen konkrét lépések megtételét tervezik annak érdekében *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy javuljon a gyógypedagógusok helyzete. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy ön is mondja, több évtizede lappangó problémára derült fény az utóbbi években, hiszen pontosan - most nem akarok egy másikfajta vitát megnyitni - az állami fenntartás hozta felszínre azo-

kat a kérdéseket, hogy sok helyen, ahol gyógypedagógust vagy konduktort kellett volna alkalmazni, nem azt alkalmazták, márpedig ilyen végzettséghez kötött munkakört kellett volna betölteni, de nem sikerült. Ez egy lappangó probléma volt, de az egységes jogalkalmazással ez most jobban felszínre került.

(14.00)

De ahogy ön is mondta, itt tíz-tizenöt éves távlatban láthatjuk azt, hogy hogyan esett vissza a képzés. Éppen ezért több intézménnyel is felvettük a kapcsolatot és elkezdtük a tárgyalásokat, az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Karral, a Pető András Főiskolával, a Nyugat-magyarországi Egyetemmel, a Kaposvári Egyetemmel, a Szegedi Tudományegyetemmel, hogy mik azok az okok, amivel a képzési keretszámokat adott esetben emelni lehetne, hiszen nemcsak maga az álláshelybetöltés volt, ami az igényekhez képest elmaradt volt, hanem nyilván már a felsőoktatási képzés is elmaradt, és ez öt évvel megtoldja a probléma megoldásának a lehetőségét.

Valamint azt is megvizsgáltuk, hogy a Klebelsberg képzési ösztöndíjjal miként lehetne ösztönözni a fiatalokat ilyen képzettség megszerzésére, és a javaslatunkra a Klebelsberg-ösztöndíjbizottság is támogatta a díj esetleges kiterjesztését erre a körre is. Ezzel már a felvételnél tudjuk orvosolni ezt a problémát, de ahogy mondtam, mivel ez tizenöt-húsz év alatt jutott ideig, nyilvánvalóan a képzések a következő évben, tanévben történő beindítása is csak öt év múlva hozza meg a kívánt eredményt. De mindenképpen elköteleztünk vagyunk, hogy akár a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Karral, akár a többiekkel együttműködve egy hosszú távú megoldást találjunk erre a problémára. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszterhez: **„Még mindig nem hajlandóak belátni a magáncsőd kudarcát?”** címmel. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A mai napig 147 személy nyújtott be kérelmet magáncsőd-eljárás lefolytatására. Ezt államtitkár úr mondta egy novemberi interpellációra adott válaszában. Most februárt írunk, és a legfrissebb adatok szerint eddig 199 személy kérelmezte az adósságrendezi eljárást. Ez egészen pontosan 52 fővel több, mint tavaly novemberben.

Az Igazságügyi Minisztérium akkor is - mint most is - azzal magyarázta az alacsony számot, hogy a magáncsőd egy időigényes folyamat, a fizetési nehézséggel küzdő családoknak hosszas mérlegelésre van szükségük ahhoz, hogy eldöntsék, milyen lehetőséget válasszanak. Meg is adták ezt a gondolkodási időt azzal, hogy novemberben módosították a tör-

vénnyt, és kitolták a határidőt. Még azt is lehetővé tették, hogy az adósok a kormányhivatalok csődvédelmi szolgálatainál nyújtsák be kérelmeiket. Arra számítottak, hogy ettől majd több tízezerre nő a belépők száma. Hát, nem így történt.

Itt az ideje végre belátni, hogy a magáncsőd intézménye ebben a formában megbukott. A rengeteg belépési korlát eleve szűkre szabta a potenciális igénybevevők körét, amit még megfejteltek a magas havi törlesztőrészekkel és a létfenntartáshoz sem elég elkölthető jövedelemmel. Nem csoda, hogy alig akadt jelentkező.

Még mindig százezernél is nagyobbra tehető az évek óta hátralékban lévő, lakhatásuk elvesztésével fenyegetett devizahitelesek száma, akiken sem a magáncsőd, sem a kevés tőkével ellátott Nemzeti Eszközkezelő nem segít. Szociális bérlakások és adósságkezelő programok híján ezek az emberek reménytelen helyzetben vannak. Azt kérdezem, belátják-e végre, hogy csődöt mondott a magáncsőd, és hajlandók-e változtatni a szabályokon. A választ előre is köszönöm. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Völner Pál államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Képviselő asszony kérdése a magáncsőd jogintézménye kudarcára utal, de álláspontom szerint korántsem lehet ilyen megállapítást tenni. Az elmúlt években tapasztalhattuk, hogy a kormány számtalan intézkedést tett ezen a területen, kezdve itt a devizahitelesek megmentésén, eszközkezelő behozatalán keresztül a fairbank-törvényen át, amelyek mind-mind azt a célt szolgálták, hogy akik anyagilag nehéz helyzetbe kerültek vagy éppen a törlesztőrészeikkel probléma volt, más és más lehetőségekkel élve szabadulni tudjanak ebből a helyzetből, illetve könnyebb helyzetre telessenek szert.

A magáncsőd intézménye az Unió 24 tagállamában létezik, tehát egy olyan jogintézmény, amelynek, ha jogállamnak tekintjük magunkat, akkor léteznie kell Magyarországon is. És kicsit szerintem olyan, mint a Btk.: nem attól jó a Btk., ha minél többen vannak börtönben, hanem attól, hogy csak szabályozott kereteket teremt. És a magáncsödnél sem az az cél, hogy mindenki magáncsőd alá meneküljön, hanem az, hogy lehetőleg minél kevesebben kell hogy igénybe vegyék, de akik rászorulnak, azoknak ez az eszköz is a rendelkezésükre álljon. Megállapítható, hogy ez az eszköz megvan.

Tudható az is, hogy az állami segítségek körébe tartozik az is, hogy végrehajtási moratórium is létezik az országban, de amikor helyreállnak a normál viszonyok a válság után, amikor a hitelezői igények felélednek, és netán ilyen helyzetbe kerül egy család, akkor megvan ez az eszköze arra, hogy meg tudja tartani a lakhatását, meg tudjon egyezni a hitelezőivel, ne vigyék el a fedelet a feje fölül, és gyakorlatilag

jogállami keretek között a vagyonvédelmét meg tudja valósítani, újra talpra tudjon állni, ismét rendezett anyagi viszonyok közé tudjanak kerülni.

Ez a célja a törvénynek. Természetesen a tapasztalatok kiérlelése még zajlik, van, ahol egy év előzte meg egyáltalán a bevezetését, ettől még messze vagyunk, és remélem, hogy be fogja tölteni a szerepét. Kérem, hogy fogadja el a válaszukat. Köszönöm. *(Szórványos taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Nem tesznek semmit a Honvéd Egészségpénztár tagjainak megsegítéséért?”** címmel. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mint az közismert, a Honvéd Egészségpénztár tagjainak 1,8 milliárd forintnyi megtakarítása ragadt benn a Buda-Cash brókerház tulajdonosai által birtokolt BRB Banknál. A milliárdos nagyságrendű összeg hiányában a Honvéd Egészségpénztár működése megbénult, ami több mint 27 ezer katona, honvédségi, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozó egészségpénztári befizetését érinti. Tehát legyünk egészen konkrétak: eltűnt az a pénzük, amit egészségmegtakarítási célra tettek félre.

A Miniszterelnökség már több szóbeli, írásbeli kérdésemre és interpellációra adott válaszában kifejezte egyébként az elkötelezettségét a tagok megsegítésére. De sajnos azt kell mondjam, hogy a szép szavakon és gesztusértékű politikai üzeneteken kívül semmi más konkrét megnyilvánulás nem történt ez ügyben, a tettek sajnos elmaradtak. Amikor legutóbb írásbeli kérdésben az ügyvel kapcsolatban a konkrét kormányzati intézkedésekről kérdeztem a miniszter urat, akkor válaszában egyetlen konkrét intézkedést sem tudott megjelölni, nyilvánvalóan azért, mert semmilyen intézkedés nem történt, ez szemmel látható.

A válaszában egyetlen új eleme volt, mégpedig egy megállapítás, miszerint, idézem: „A felszámolási folyamat lezárása akárhogy is végződik, új helyzetet teremt, és remélhetőleg közelebb visz a megoldáshoz.” Tehát ezért kérdezem államtitkár urat, hogy ezt a választ úgy kell-e értelmezni, hogy a felszámolási eljárás lezárásáig semmilyen lépést nem kívánnak tenni a katonák, honvédségi, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozók érdekében, hogy mielőbb visszakaphassák a pénzüket. Kérem, fejtse ki, hogy reményeik szerint miként fog közelebb vinni a megoldáshoz a felszámolási folyamat lezárása.

Államtitkár úr, azt kell mondjam, hogy egy éve semmi nem történt az ügyben, és azt gondolom, nagyon sokszor elhangzik, hogy meg kell becsülni a katonák, honvédségi, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozók munkáját, ezzel kellene, azt gondolom, kezdeni, hogy visszakapják a pénzüket és az állam

igenis helytáll ilyen esetben. Várom válaszát. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Csepreghy Nándor államtitkár úr válaszol. Tessék!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm szépen, hogy kérdésével ismét nyomatékosította, hogy elkötelezett a rendvédelmi szakemberek pénzének visszaszerzésében, ahogy a kormány is az.

Azt képviselő asszony is nagyon jól tudja, hogy a kormány több körben vizsgálta - többek között az ön javaslatára is -, hogy a hazai jogszabályok adta lehetőségek között van-e arra mód és lehetőség, hogy a Quaestor-károsultakhoz hasonlóan megadjuk ezt a lehetőséget. Azóta annyi változás történt az ügyben, hogy 2016. február 5-én a Honvéd Egészségpénztár honlapján megjelent egy közlemény, amely szerint a küldöttek döntöttek arról, hogy csatlakoznak a Prémium Egészségpénztárba, ez a korábbi AXA néven ismert egészségpénztár. Ettől kezdve a BRB Bankkal szemben fennálló 1,8 milliárd forintos összegű követelés érvényesítése a felszámolási eljárás végén ennek a Prémium Egészségpénztárnak a feladata és a lehetősége lesz.

Én azt szeretném kérni öntől, illetve önön keresztül az MSZP-frakciótól, hogy ne csak az ilyen felszólalásokban legyenek elkötelezett támogatói a pénzügyi rendszer megtisztításának és a pénzügyi közvetítői rendszer átláthatóvá tételének, hanem akkor is, amikor szavazni kell erről a parlamentben, mint ahogy példa volt erre 2015. június 9-én, amikor az MSZP egyöntetűen leszavazta az egyes törvényeknek a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztésének előmozdítása érdekében történő módosítását.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem áll ki a kormány a külföldön dolgozó magyarok érdekeiért?”** címmel. Tessék!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tudjuk nagyon jól, hogy az elmúlt években több százezer magyar ember vándorolt ki nyugat-európai országokba, legtöbbször Nagy-Britanniába és Németországba mentek, de a fő úti célok közé tartozik Ausztria, ahol a tavalyi évben már több mint 70 ezer honfitársunk is dolgozott.

A Jobbik értelemszerűen mindig is annak pártján volt, hogy itthon kell olyan országot teremteni, amely megadja a boldogulás lehetőségét mindenkinek, vagy épp hazacsábíthatja a már elvándoroltakat. Sajnos azonban azt látjuk, hogy a kormánynak ez nem sikerül, és a kivándorlási szándékok emelkedé-

séből az is látható, hogy sajnos sokan látják hozzánk hasonlóan a kormány teljesítményét.

Az Ausztriában dolgozó honfitársaink helyzetére nézve a tavalyi év migrációs adatai negatív hatásokkal járt, a bevándorlók ugyanis egyfajta olcsó munkaerőt jelentenek az osztrák munkaadóknak, akiket akár feketén is alkalmaznak. Emiatt a tavalyi évben elkezdett nőni az ottani munkanélküliség.

(14.10)

Mi erre az osztrák kormány és egyes politikai erők válasza? Szigorítsák meg a kelet-európai munkavállalók foglalkoztatását. Tehát nem az illegális bevándorlók esetén terveznek lépéseket tenni, hanem többek között azon több tízezer magyar munkavállaló ellen, akik teljesen legálisan vannak ott, legálisan dolgoznak, és jól végzik a munkájukat.

Lehetne hosszan elemezni az osztrák kormány impotens hozzáállását a bevándorlás kérdéséhez, és a helyzetből levont téves következtetését, de én ehelyett inkább önöket szeretném kérdezni, hogy miért nem hallják-halljuk a kormány szavát ezzel az igazságtalan felvetéssel kapcsolatban. Az MSZP mellett ugyanis önök a felelősei annak, hogy ezen embereknek más országba kellett menniük. Így az lenne a minimum, hogy ha már nem sikerült olyan feltételeket teremteni, hogy ezek az emberek visszatérhessenek a hazájukba, akkor kiállnak értük, és fellépnek a tervezett osztrák intézkedésekkel szemben, az ilyeneket hangoztató pártok ellen, akár az FPÖ ellen is. Nem a magyarok felelősek azért, hogy migránsok tízezreit engedje be az osztrák kormány, és ezzel akár saját népszerűségüket próbálják a magyarok árán, a magyarok elleni fellépéssel növelni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem ezek alapján, hogy miért nem áll ki a kormány az Ausztriában dolgozó magyarok érdekeiért. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: A kérdésre az én információim szerint Szijjártó Péter külügyminiszter úr válaszol. Parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm, hogy felvetette ezt a témát. Sajnos, az elmúlt hónapokban Ausztria kancellárja többször is megengedhetetlen hangnemet használt Magyarországgal, a magyar emberekkel, a magyar kormánnyal kapcsolatban. Előfordult olyan eset is, hogy a '30-as, '40-es évek legsötétebb európai diktatúráihoz hasonlította a jelenlegi Magyarországot. Ez nyilvánvalóan egy európaiatlan viselkedés, mint ahogy azt gondoljuk, hogy az osztrák kormány bevándorlással kapcsolatos politikája is teljes mértékben szembemegy a józan ésszel, de hogy erről véleményt mondjanak, ez az osztrák embereknek a dolga.

Ami viszont a magyar munkavállalókat illető nyilatkozatokkal kapcsolatos, ott azt szeretném ön-

nek mondani, hogy világossá tettük már a múlt héten is, amikor ezek a nyilatkozatok megjelentek, hogy Magyarország semmilyen diszkriminatív szabályozást nem tud elfogadni. Soha nem fogunk támogatni olyan szabályozást az európai szinten, amely a magyar munkavállalókat - dolgozzanak akárhol az Európai Unió területén - hátrányosan érintené. Ezt világossá tettük már a brit kérdések kapcsán is, amikor elmondtuk, hogy azt értjük, hogy egyes tagországok meg akarják szüntetni annak lehetőségét, hogy a saját szociális rendszereikkel valaki visszaéljen, de hogy ez egy diszkriminatív szabályozásban öltene testet, azt semmiképpen nem tarthatjuk elfogadhatónak, nem tartjuk elfogadhatónak.

Úgyhogy arról szeretném biztosítani a képviselő urat, hogy folyamatosan figyeljük az osztrák politikai nyilatkozatokat, figyeljük, ha ezeket a nyilatkozatokat esetlegesen valós kezdeményezések követik, és ha így lesz, akkor biztosan mi fogunk a lehangosabban tiltakozni az ellen, hogy magyar munkavállalókat hátrányosan érintsen bármilyen szabályozás, és nem fogunk támogatni semmi ilyen jellegű szabályozást, hogyha az európai szinten felmerülne. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Az utcát fűtik-e majd a CSOK-os lakások?”** címmel. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Kormány! Egy teljesen zavaros helyzetet kívánok tisztázni a mostani kérdéssel. A januártól kibővített, családok otthonteremtési kedvezményének - közkeletű nevén a CSOK-nak - a szabályaiból a kormány kivette azokat a feltételeket, amelyek az ingatlanoknak az energetikai besorolására vonatkoztak. Sokszor elmondták, hogy mert nem számít a lakásnak az energiaosztálya a támogatás összegének megállapításánál, és már nincsen szükség energiatausítványra sem. Magyarul, ez egy olyan állásfoglalás, ami azt közvetíti, hogy nem számít az, hogy mennyire képes az ingatlan az energiát hatékonyan kezelni. Csak hogy az épületek energiahatékonyságát szabályozó 7/2006. TNM-rendelet szerint, ha egy épület a központi költségvetésből származó támogatás igénybevételével valósul meg, akkor az építésnél azokat a szigorú energiahatékonysági követelményeket kell érvényesíteni, amelyeket egyébként csak 2018-tól kellene alkalmazni. Amikor ez felmerült, akkor az NGM azt nyilatkozta, hogy az idézett rendelet nem vonatkozik a CSOK-ra, mert az önök szerint - legalábbis idézem a szavaikat - nem számít energiamegtakarítási célú költségvetési támogatásnak.

Csak hogy a napokban az Európai Bizottság tiszta vizet öntött a pohárba, amikor kimondta, hogy a hazai rendelet alapjául szolgáló uniós irányelv szerint valamennyi új épületnek meg kell felelni az

energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelményeknek, függetlenül attól, hogy részesülnek-e bármiféle állami támogatásban, vagy milyen célú maga a támogatás. Tehát láthatóan teljes zavar van, amit csak fokozni tudok azzal, hogy információim szerint a kamaránál lezajlott mérnöki tájékoztató is elhangzott, hogy a CSOK-os támogatással épülő lakásokra is vonatkoznak a követelmények, és ami nem felel meg az előírásoknak, nem kap engedélyt. A tervező, építető pedig szankciókra számíthat.

Tisztelt Kormány! Én arra kérem önöket, hogy öntsenek végre tiszta vizet a pohárba, és itt, a magyar parlamentben mondják ki teljesen egyértelműen, hogy a CSOK-os támogatással megvalósuló ingatlanokra a legszigorúbb energiahatékonysági követelmények vonatkoznak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tállai András államtitkár úr válaszol. Tessék!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Bár a szóbeli választ igénylő kérdést képviselőtársam, Sallai R. Benedek tette fel, aki *(Dr. Szél Bernadett: Én is feltettem. Csatlakoztam! Miről beszél? Válaszoljon! - Dr. Bitay Márton Örs: Nyugodj meg, nyugodj meg! - Dr. Fónagy János: Orvost!)*, mint tudjuk... - ezen egy aláírás van. Sallai R. Benedek az állami földek nagy ismerője, bérelője, vásárlója és művelője, ezért illene neki tudni, hogy az energiapolitikáért nem a nemzetgazdasági miniszter, hanem a nemzeti fejlesztési miniszter felel. Tehát a kérdésre egyébként ő jogosult válaszolni, de megköszönve a Nemzetgazdasági Minisztérium iránti töretlen bizalmát, az alábbi választ tudom önnek adni. *(Dr. Rétvári Bence: Rajongód, nagy rajongód, ezért téged kérdez!)*

Tájékoztatom önt, hogy az energiahatékonysági kritériumokra vonatkozó, az épületek energetikai jellemzőinek meghatározásáról szóló 7/2006. (V. 24.) TNM-rendeletben foglalt előírásokat természetesen be kell tartani. Azonban ennek nincs köze ahhoz, hogy az új CSOK-szabályozásban 2016. január 1-jétől eltörlésre került az épület energiahatékonysági szintjének figyelembevétele a támogatás összegénél, illetve ehhez kapcsolódóan már nincs szükség a CSOK igénylése során az energetikai tanúsítvány bemutatására sem. Tehát az építkezőnek a jövőben ugyanúgy be kell tartania az előírt energetikai szabványokat, és a használt lakások adásvételénél is ugyanúgy csatolni kell az ezzel kapcsolatos tanúsítványt a földhivatali bejegyzésnél. Mindezzel együtt azt önnek is el kell ismerni, hogy mindenképpen előrelépés, és a bürokratikus terhek csökkentését is szolgálja, hogy ezt a procedúrát a jövőben nem kell még egyszer megismételni a CSOK igénylése során.

Így tehát azt tudom önnek mondani, hogy minden igénylő egyrészt összességében is, másrészt a bürokráciacsökkentés jegyében is jobban jár. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Felhívom a kormány tisztelt jelen lévő tagjainak figyelmét arra, hogy ne a házvezetés dolgait minősítsék, és azt pótolják, azt elvégzi a házvezetés; itt az a dolguk, hogy a képviselőnek válaszoljanak. *(Taps az MSZP, az LMP és a Jobbik soraiból.)*

Az önök nevében is tisztelettel köszöntöm a Baross László Mezőgazdasági Szakkollégium diákjait és pedagógusait, örülök, hogy itt vannak. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„A gazdagoknak CSOK, a szegényeknek meg CSAÓ? Avagy miért nem támogatja a kormány a már gyermekeiket nevelő családok lakhatását is?”** Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Semmi sem mutatja jobban a kormány emberekhez való viszonyát, mint a lakhatás támogatásának rendszere. A legutóbbi intézkedések - a CSOK - milliókat ígérnek a gyermekvállalás előtt álló családoknak, ami azonban a feltételek miatt éppen azoknak nem segít, akiknek a legnagyobb szüksége lenne az állam támogatására. Egyes rétegek újabb és újabb kedvezményeket kapnak, miközben sok százezer család, akik már megszületett gyermekeiket nevelik, azok lakhatását, megélhetését nem segíti a kormány.

Egyre több ember és család él ma olyan kényszerálláson, amely nem jelent valódi otthonot, főként nem a gyermekes családok számára. Tanárok, buszsofőrök mellett egyre több család is él munkásszállón. Az állami rendszerben viszont sokkal nehezebb egy családnak együtt maradni, ha elveszíti lakhatását, hiszen a felnőttszállókra gyerekek nem mehetnek. A gyermekeseknek kitalált családok átmeneti otthona - nevezhetjük CSAÓ-nak - pedig kevés van, és hosszú a várólista. Tehát „csaó” a családoknak. Ráadásul a nevében szerepel, hogy ez átmenetileg szolgálná a családok lakhatását. De kiutat nem ad a rendszer a szegénységben élő családoknak, miközben húszmilliókat ígérnek másoknak.

(14.20)

A kormány milliárdokat vont ki a szociális ellátórendszerből. Éppen egy éve szüntette meg a lakásfenntartási támogatást, az adósságkezelési támogatást, amely közel félmillió családnak jelentett legalább valamilyen segítséget, így feltehetően még többen kerülnek a szakadék szélére.

Mindezek miatt kérdezem államtitkár úrtól, mikor fogja a kormány azokat is támogatni, akiknek már van gyermeke, de nincsenek millióik és a tízmillió támogatás feltételeinek nem tudnak megfelelni. Mennyi család vár arra, hogy bekerülhessen a családok átmeneti otthonába? Várom megtisztelő választ, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Akiket ön hozott példaként, akár tanárokról, akár buszsofőrökről ha van szó, ők olyan emberek, akiknek van munkájuk, akiknek van állásuk, és akinek gyermeke van és munkája van, annak számára teljes mértékben nyitott a családok otthonteremtési kedvezménye, ha három gyermeke van, akkor akár a 10 + 10 millió forintos támogatást is igénybe veheti. *(Bangóné Borbély Ildikó: Ez nem igaz!)* Ez a két feltétel van.

Nagyon leegyszerűsítettük, most már két önálló rendelet tartalmazza, az egyik az új lakásokra, a másik a használt lakásokra vonatkozó szabályokat, és ha valaki ezzel a két egyszerű feltétellel rendelkezik, hogy gyermeket nevel vagy gyermeket vállal házasként és mellette munkahelye van, és nyilván bizonyos szabályrészeknél fél év, másoknál két év biztosított jogviszonnyal és 180 nap munkaviszonnyal rendelkezik, abban az esetben ő igényelheti ezt a támogatást. Ez olyan széles körű támogatás, olyan sok mindenkinek jár, hogy erre példa az elmúlt 25 évben nem volt. Az áfakedvezmény, az 5 százalékos áfa vagy az áfa-visszafizetés, hogyha valaki maga építi a saját házat, az pedig végképp mindenkire vonatkozik. Ezek mind-mind olyan mértékben könnyítik akár a tanároknak, akár a buszsofőröknek vagy bárki másnak az önálló lakáshoz jutás vagy az önálló házépítés lehetőségét, az utóbbi akár 10 + 10 millió forintos vissza nem térítendő támogatással és kedvezményes hitellel, plusz még az áfakedvezménnyel, amire példa nem nagyon volt.

Ön mindig elfelejti elmondani, képviselő asszony, hogy a segélyezési rendszer átalakításához 30 + 5 milliárd forint többlettámogatást adtunk az önkormányzatoknak, hogy települési támogatásként ezeket oda tudják adni azoknak, akik rászorulnak. Sose arról számol be, hogy ezeket hogy használták fel az önkormányzatok, hanem mindig arról beszél, hogy melyik a másik oldal, csak tegyük hozzá ezt a 30 + 5 milliárd forintos pluszforrást.

A családok átmeneti otthonából pedig 61 darab működik, ebben az engedélyezett férőhelyek száma 4120, és 95 százalékos a kihasználtsága ezeknek az intézményeknek, de bízunk benne, hogy nem a maradék 5 százalékra fognak sokan jelentkezni, hanem a CSOK révén egy önálló lakást *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, egy önálló házat tudnak elkezdni építeni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**Ismét figyelmen kívül hagyják a Körmend, Szentgotthárd, Vasvár,**

Jánosháza és Óriszentpéter térségében élők érdekeit?” címmel. Tessék!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Körmend, Szentgotthárd, Vasvár, Jánosháza és Óriszentpéter térségében élők sajnos már megszokhatták, hogy a kormány intézkedéseinek következtében egyre rosszabb helyzetbe kerülnek, legyen szó akár az egészségügy, akár az oktatás, akár az infrastruktúra kérdéséről. Megszokhatták, de elfogadni semmiképpen nem tudják.

Információim szerint a katasztrófavédelem területén olyan tervek fogalmazódtak meg, melyek rendkívül hátrányosan érinthetik az említett térség polgárait. Azt hallani, hogy az egyetlen magasból mentő tűzoltóautót szülővárosomból, Körmendről a szombathelyi kirendeltségre kívánják áthelyezni. Ez egyrészt veszélyeztetheti a Dél-Vas megyében élők biztonságát, másrészt együtt járhat olyan tűzoltók elbocsátásával, akik hosszú évek vagy akár évtizedek óta testi épségüket kockáztatva szolgálnak mindnyájunkat. Az elképzelés a fideszes szokásoknak megfelelően átgondolatlan, a Vas megye déli részén élők számára pedig teljességgel elfogadhatatlan. Ahogy a körmenyi kórház leépítésénél, úgy ebben az esetben is figyelmen kívül kívánják hagyni az Órségben, a Vasi Hegyháton vagy a Rába-vidéken élők szempontjait. Ha az egyetlen magasból mentő tűzoltóautót elviszik Körmendről, akkor ez a vonulási idő jelentős növekedésének következtében egy balesetnél vagy tüzesetnél akár emberéletekbe is kerülhet. Lehet, hogy erre a szerkocsira csak évente egy-két alkalommal van szükség, de így a két emeletnél magasabb lakóházak védelem nélkül maradnának, nem is beszélve egyes egészségügyi, szociális vagy oktatási intézményekről.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hajlandóak-e felülvizsgálni álláspontjukat a Körmend, Szentgotthárd, Vasvár, Jánosháza és Óriszentpéter térségében élők, valamint az ott dolgozók, minden elismerést megérdemlő tűzoltók érdekében, vagy ebben az esetben is mindent felülírnak a fideszes pártpolitikai szempontok? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Tessék!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány mindent megtesz azért, hogy mind a közbiztonság, mind a tűzbiztonság az országban minél magasabb színvonalú legyen, így igaz ez az ön által említett térségre is. Azzal, hogy a kormányzat az önkormányzati hivatásos tűzoltóságokat állami tűzoltóságokká alakította át, ezzel pont az olyan kis, közepes városok esetében segített a tűzoltóság fenntartásán, illetve az önkormányzat költségvetésén, mint Körmend és az egyéb közepes városok, hiszen ezeknek a településeknek

adott esetben 80-100 ezer ember tűzbiztonságáról kellett gondoskodni, ehhez nyilvánvalóan nem volt elvárható sem az anyagi, sem pedig a szakmai feltételek megteremtése. Az állami tűzoltóságok feladata az, hogy az országban minden területen, mindenhol azonos vagy közel azonos feltételekkel biztosítsák a vonulási időt, biztosítsák a tűzbiztonságot.

Az ön által említett „Körmend Létra” megnevezésű szer valóban jelen pillanatban Körmenden szolgál, amely az elmúlt négy év alatt 52 alkalommal vonult ki. Az 52 vonulásból 31 alkalommal viharkárhoz vonult, ami azt jelenti, hogy fakidőlés, illetve a vihar okozta károk elhárításában vett részt és a négy év alatt mindösszesen 13 alkalommal riasztották tüzesethez.

Ez a szám, ezek a számadatok azt jelentik, hogy egy rendkívül nagy értékű tűzoltószer kihasználtsága igen alacsony, miközben a térségben, a közeli térségben az elérhetőség a tűzoltószer áthelyezésével is biztosítható, a kisebb magasságon, illetve az előbb említett viharkárok által okozott hibák, hátrányok elhárítására pedig a szükséges eszközök megvannak, így tehát a jármű áthelyezése nem jár a térségben élők biztonságának csökkenésével. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Lesz-e megállapodás a halászokkal?”** címmel. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint azt legtöbben tudják már, közelítőleg 240 halászcsalád veszítette el a megélhetését azokkal az átalakult halászati és halgazdálkodási szabályváltozásokkal, amelyek január 1-jétől megszüntették Magyarországon a természetes vízi halászatot. Nyilvánvalóan lehet erről vitázni és már vitáztunk is itt a parlamentben, hogy hosszú távon természetes vizeink halfaunájára, ökológiai állapotára és általában a vidéki közösségek életére ez milyen hatással van, de most van ennél tűzoltóbb jellegű, fontosabb munka, hogy mi lesz ezekkel a halászokkal és mi lesz a családokkal. Jó néhányan ezek közül a megélhetésüknek egy jelentős részét olyan infrastrukturális eszközökbe, olyan halászati eszközökbe fektették, amelyek egy nap alatt váltak értéktelenné, és ezáltal ellehetetlenült hosszú távon a megélhetésük, hiszen mit kezdenek a megvásárolt csónakjaikkal, csónakmotorjaikkal, varsáikkal, hálóikkal, amikkel most éppen nem tudnak mit kezdeni.

Igazából a halászok érdekképviselete által szervezett megmozdulás üzenete volt az, hogy már azt is nagy hálával fogadnák, ha a kormányzat megkezdene velük az érdemi tárgyalást, és megnyílna annak a lehetősége, hogy akár kárpótlás, akár kötelező érvényű, a mostani halgazdálkodási hasznosítót, tehát a Mohoszt kötelező érvényű ökológiai célú halászat,

szelektív halászat megvalósításánál kapnának megbízást, akár hogyha felvásárolnák az értéktelenné vált eszközeiket, akár ha a megélhetésükhöz, új szakmakereséshez kapnának segítséget. Nyilvánvalóan a legtöbbjüknek az jelentene megoldást, ha visszakaphatnák az életüket, hiszen egy olyan napsütéses napon, mint a mai nap, azért a halászberek legtöbbször már a vízen voltak, és jó néhányan vannak ott közülük, akiknek nem pusztán a nagyapjuk volt halász, hanem az unokáikat is erre a szakmára tanították, és nekik az jelentene megoldást, ha visszatérhetnének a vizekre.

De kíváncsian várom a kormányzat álláspontját, hogy látnak-e esélyt, hogy ez az álláspont változzon és a halászat érdekében történjenek lépések. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bitay Márton Örs államtitkár úr, tessék!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Kedves Képviselő Úr! Köszönöm a felvetését, mert valóban itt van ez a probléma, amire valamilyen megoldást tényleg kell találni. Annyit azért hozzátennék, hogy szerintem - meg amennyire láttam, itt a parlamentben is - egy kétharmados törvényről lévén szó azért megvolt a támogatottság ahhoz, hogy a természetes vizeken - és ez a kulcsszó, amit most ön kihagyott - a nagyüzemi halászatot fejezzük be. Én úgy éreztem, hogy ebben van konszenzus, és az érzéseken túlmenően a parlament többsége is, kétharmados többsége mindig megszavazta a törvényt.

(14.30)

Amikor az eredeti nagy törvény, új törvény elfogadásra került, akkor önök is támogatták, aztán a későbbiekben, amikor módosítottuk, akkor volt, amikor tartózkodtak, volt, amikor nem támogatták, de mégis itt a parlamenti patkóban is, pedig kevés dolog van, amiben kétharmados szinten egyetértünk, de ebben azért mindig kialakult a kétharmados támogatottság.

Valóban van 240 halászcsalád, akinek ez problémát okoz, hogy a természetes vizeken a nagyüzemi halászatot megszüntettük, de szerintem itt a 21. században azért ökológiai szempontokat is figyelembe véve ezt a döntést meg kellett hozni. Tehát ezeknek a folyóknak, ezeknek a vízfelületeknek az a reprodukciós képessége, ami ötven, száz vagy kétszáz évvel ezelőtt megvolt, már nincsen meg. És ebben volt is egyébként egy konszenzus. Ráadásul van a 240 halászcsaláddal szemben 350 ezer horgász, és a két társadalmi rétegnek azért nem teljesen ugyanazok az érdekei. Ráadásul nemzetgazdaságilag is kimutathatóan nagyobb hasznot produkálnak az ország javára a horgászati turisztikai fejlesztések, mint akár a halászatiak, s még egyszer mondom, ökológiai szem-

pontból sem találtuk ezt a kettőt összehangolhatóknak.

Egyébként tárgyaltunk, miniszterhelyettes úr már fogadta őket, nem a szervezett tüntetés kapcsán, hanem már előtte is voltak egyeztetések. Megmarad az ökológiai célú szelektív halászat; most azt kell megtalálni, hogy azok a halászok, akik életvitelszerűen ebből éltek, ők a jövőben hogyan és mit tudnak ebben az ágazatban tenni. De még egyszer azt szeretném mondani, hogy 350 ezer horgász, szemben a 240 halással, egy ökológiai szempont, szemben egy gazdasággal. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Mi az ökológiai szempont és a horgászszempont mellé tettük le a voksot.

Elnézést kérek, és köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Rendben. Tisztelt Országgyűlés! Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért kaphatnak magyarországi állami támogatást magyarellenességükről közismert ukrán egészségügyi dolgozók Kárpátalján?”** címmel. A kérdésre miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Semjén Zsolt nemzetpolitikaért felelős tárca nélküli miniszter úr képében Potápi Árpád János államtitkár úr fog majd válaszolni. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Csak eldölt... Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A KárpátHír hírportál elmúlt csütörtökön megjelent cikke súlyos visszaélések gyanúját veti fel a kárpátaljai magyar egészségügyi dolgozóknak járó magyar állami támogatások kapcsán. Mint közismert, a magyar kormány a közelmúltban - teszem hozzá, nagyon helyesen - úgy döntött, hogy a kárpátaljai magyar pedagógusok, papok, lelkészek és művészeti iskolák tanárai után a magyarul praktizáló, magyar betegekkel magyarul kommunikáló orvosoknak és egészségügyi dolgozóknak, ápolóknak is biztosít bérkiegészítést. A Jobbik mindezt természetesen örömmel fogadta, még akkor is, ha a kedvezményezett köre nem volt teljes, és abból kimaradtak például a magyar mentősök vagy a gyógyszerészek.

A KárpátHír számos helyi egészségügyi dolgozóra hivatkozó beszámolója szerint ugyanakkor olyanok is kaptak támogatást, akik bár ismerik nyelvünket, magyarul nem hajlandóak megszólalni. De van olyan támogatott is, aki egyáltalán nem beszél magyarul, mégis hozzájuthatott a magyarországi pénzhez. De tovább is van. Többen nemhogy magyarul nem tudnak, államtitkár úr, hanem egyenesen magyarellenességükről közismert ukrán sovíniszták vannak köztük. A cikk egyébként konkrét neveket, illetve az érintettek számára beazonosítható monogramokat is tartalmaz. És bár az igénylő orvosok mindegyikét kifizették, a fentiek miatt az ápolóknak ebből már alig jutott, csupán a „C” betűig érték el a pénzek kifizetésével, ekkor elfogyott a nem kevesebb

mint százmillió forintos keret. A többieket arra kérték, hogy várjanak türelemmel.

Beszédes tény, hogy a támogatások kezelésével megbízott Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség jótékonyági alapítványa múlt csütörtök óta, azaz ötödik napja nem reagál az írásra, és mindeddig nem cáfolta a visszaélések tényét.

A fentiek alapján kérdezem tehát államtitkár urat, hogyan juthatott a támogatásokból olyanoknak is, akik nem rendelkeznek magyar nyelvtudással. Kit terhel a felelősség az ügyben, és milyen következményei lesznek a visszaéléseknek? Kezdeményez-e a kormány vizsgálatot a KMKSZ jótékonyági alapítványánál, és végül mikor, és nem melleleg miből kapják meg a magyar vagy magyarul valóban beszélő helyi ápolók a nekik jogosan járó bérkiegészítést? Az érintettek nevében is várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Potápi államtitkár urat illeti a szó. Tessék!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd válaszoljak Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr képében és hangján.

Az ukrán válsághelyzet következtében a kárpátaljai magyarság 2015-ben olyan léthelyzetbe és élethelyzetbe került, ami hosszú távon a közösség megszűnésének veszélyét hordozza magában. Jó néhány programot indítottunk el az elmúlt évben. Engedjék meg, hogy csak néhányat soroljak fel. Ilyen volt a magyar tanárok támogatására fordított 486 millió forint, aztán a művészeti iskolákban dolgozó oktatók számára 35 millió forint, és folytathatnám tovább a 4 ezer magyar óvodáskorú gyermek étkeztetésével kapcsolatos intézkedésünket, ugyanígy az egészségügyi dolgozók támogatására fordított 100 millió forintos alapon keresztül.

Valóban így van, a KMKSZ jótékonyági alapítványa hirdette meg ezt a pályázatot, és a magyar nyelvtudás tekintetében több szűrőt is beépítettek ebbe a pályázatba. Azt gondolom, elképzelhető az, hogy valóban jutottak olyan emberek ehhez a támogatáshoz, akik esetlegesen nem kaphattak volna belőle, mégis arról a több száz emberről is ejtsünk szót, akik magyar emberek között egészségügyi munkát végeznek el. Összesen az 1674 pályázatból 110-et utasítottunk el, a többiek pedig támogattuk.

Azt gondolom, hogy nagyon fontos az az intézkedésünk is, hogy körülbelül 800 gyerek tanulja már a magyar nyelvet, ukrán oktatási rendszerben, ukrán gyerekekről van szó. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* De a konkrét dologhoz visszatérve, Beregszászban egy magyar nyelvű továbbképzést biztosítunk orvosok számára *(Az elnök ismét csenget.)*, és akik nem kaptak, azok meg fogják kapni a támogatást. Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Ellenséges törzsi terület, avagy 'no go' zóna hazai módra. Miért adja fel a kormány a vidéki települések egy részét?”** Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az illegális bevándorló-áradat kapcsán a kormány joggal riogat a Nyugaton terjedő „no go” zónák rémképével. Arról viszont már szemérmesen hallgatnak, hogy más kiadásban, de itthon is találkozhatunk olyan községekkel, amelyek inkább valamiféle ellenséges törzsi területre hasonlítanak. Az ezekből a falvakból elmenekülni nem tudó, rettegésben élő törvénytisztelő emberek joggal érzik úgy, hogy az államhatalom kivonult ezekről a helyekről.

A szélsőjobboldali elhajlással nehezen vádolható Somogyi Hírlap szalagcímeiből idéznék. „Viszik, ami mozdítható”, „ha nincs tyúk, ellopják a kaput”, „a parasztokat kiüldözzük innen”, „meg fogtok döglenni”, „rettegésben tartják Somogyszil őslakosait”. Hátborzongató az a kép, ami például a Büssün áthaladót fogadja, mert ott, ahol egykor még az ajtókat sem kellett zárni, mostanra berácsoltak szinte minden ablakot. A vidéki lét, a háztáji termelés lehetetlenül el azok miatt, akiknek a kertjeit csak a gaz veri fel, akik soha nem vetnek, csak aratnak, és akik a kapát legfeljebb csak harcművészeti célokra használják.

Somogyszilben komplett, több mint félszáz házból álló utcát bontottak el az évek során úgy, hogy mostanra már nyoma sem maradt az egykori építményeknek. És mint ahogy „A függetlenség napja” című amerikai film gonosz úrlényei, akik miután felélik egy-egy bolygó erőforrásait, aztán szépen odébbállnak másik planétát szipolyozni, a beilleszkedni nem hajlandó, az együttélés legelemibb szabályait sem betartó egyedek Somogyszilben is odébbálltak, és a Táncsics utca után most a Martinovics utca házait kezdték pusztítani.

Ajánlom tisztelt képviselőtársaimnak, államtitkár úrnak, önök is tegyenek ott egy látogatást, és a romok közt garantáltan úgy fogják érezni magukat, mintha valami háborús övezetben járnának. És mielőtt olcsó rasszistázó mantrába kezdenének, jelzem, a cigányság becsületes, felelősen vállalt gyerekeinek jövőjét a tanulásban és a munkában látó tagjait is sújtja a bűnöző cigányok terrorja.

Miért hagyják magukra a szebb jövőre érdemes kisközségeket? Miért hagyják, hogy a szociálp parazita és bűnöző életmódra berendezkedett rombolók túszává váljon a magyar vidék? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök

Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A rendőrség Magyarország valamennyi településén, minden bűnözővel szemben fellép az emberek élet- és vagyonszabadsága, a közrend és a közbiztonság érdekében. Ennek érdekében az elmúlt közel hat esztendőben megerősítettük a rendőrséget, számos olyan törvényt fogadtunk el, ami szigorított a korábbi szabályokon. Sajnálatos egyébként, hogy ön, aki számon kéri ezeket az intézkedéseket rajtunk, az ön frakciója ezeket nem szavazta meg, és most pedig itt, a parlamentben ezeket számon kéri rajtunk.

(14.40)

De mindenesetre az elmúlt esztendőkből jelentős előrelépés történt a közrend, közbiztonság területén, éppen annak köszönhetően, hogy a rendőrséget megerősítettük mind létszámában, mind felszerelésében.

Én úgy gondolom, hogy soha nem tehetünk eleget a közbiztonság, a közrend érdekében, mindennap többet kell tenni, mint amit tegnap tettünk. Így gondolja ezt Witzmann Mihály képviselőtársam is, aki ennek a térségnek, Somogyszilnek és Büssünek is az országgyűlési képviselője. Ő keresett meg engem, hogy segítsék annak érdekében, hogy még jobb legyen ezeken a településeken a közrend, közbiztonság. *(Közbeszólások a Jobbik soraiban: Még jobb? - Ez a legjobb jegyzőkönyvi bejegyzés... - Derűltség a Jobbik soraiban.)* Fölvettem a kapcsolatot Somogyszil polgármesterével, Sámoly Ferenc úrral és Büssü polgármesterével, Szegvári József úrral is. Szegvári József úr egyébként kifejezte az véleményét, hogy a megyei médiában megjelent információk a településsel kapcsolatban zömében nem fedik a valóságot. Somogyszil polgármestere elmondta, hogy kamerarendszert építettek ki, amelyre egyébként 2014-ben 5,5 milliós belügyminisztériumi támogatást kaptak. Szeretnék ezt a kamerarendszert továbbfejleszteni. Rendszeres kapcsolatban állnak az igali rendőrőrs parancsnokával, és azon dolgoznak összefogva a rendőrséggel, hogy még inkább javítsák a település közrendjét, közbiztonságát.

Én azt gondolom, hogy összefogással, a települések, az önkormányzatok, a polgárőrség, az országgyűlési képviselő, a Belügyminisztérium, a kormány segítségével ezen a területen van még tennivalónk, és minden esélyünk megvan arra, hogy ezen a fontos területen előbbre is lépjünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Miért a DRV Zrt. dolgozói fizetik meg az árát a rossz gazdálkodásnak?”** címmel. Tessék!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kontrát államtitkár úr szerint elképesztő, ha az ellenzék

számonkéri a kormányt a parlamentben, szerintem viszont ez a normális, úgyhogy én is ezt fogom tenni.

Ősszel felreppent a médiában a hír, tisztelt államtitkár úr, hogy a víziközmű-ágazatban az állami tulajdonú cégeknél 10 százalékos bértömegcsökkentést és létszámleépítést fognak végrehajtani, melyet akkor a kormány oldaláról cáfoltak. Azonban azóta a tények mégiscsak ezt a hírt látják beigazolni, hiszen a Dunántúli Regionális Vízmű Zrt. a közelmúltban 60 dolgozójától vált meg, Somogy megyében például 29 dolgozót küldtek el, zömében fizikai munkásokat. Kérdés, hogy miért éppen 29-et. Talán ennek köze van ahhoz, hogy egy hónapban és egy megyén belül 30 fő alatti dolgozó elküldése még nem számít csoportos létszámleépítésnek. Talán ezért a 29-es szám. De tény, hogy összesen 60 dolgozójától vált meg a DRV Zrt.

Azt tudjuk, hogy a cégnél és az egész hazai víziközmű-ágazatban komoly anyagforrás-problémák vannak. Azt szeretnénk megkérdezni a kormánytól, hogy miért nem ezeket orvosolja ahelyett, hogy a létszámleépítéssel emberek tucatjait teszi utcára. Egyáltalán várható-e, hogy a DRV Zrt. után más víziközmű-társaságoknál is sor kerül ilyen nagymértékű létszámleépítésre? Ráadásul tudvalevő, hogy akár a DRV Zrt.-nél vagy más víziközmű-társaságoknál is vannak olyan feladatok kiszervezve külsős cégekhez, amelyekhez mind az eszközállománya, mind az emberi erőforrása megvan - vagy eddig legalábbis megvolt - a cégnek, mégis külsős szerződés útján végeztetik el ezeket a feladatokat.

Tehát a kérdésünk az, hogy fenyegeti-e olyan veszély a hazai víziközmű-társaságok dolgozóit, mint a DRV Zrt.-nél. Lesz-e csoportos létszámleépítés? És mit kíván tenni a víziközmű-ágazat helyzetének javításáért a kormány? Várom válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Fónagy János államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Valóban, a Dunántúli Regionális Vízműveknél az elmúlt időszakban gazdasági gondok merültek fel, és ennek egyik következménye volt, hogy 2015. október 20-ával vezetőváltás történt ennél a cégnél. Az új vezérigazgató alapvető feladatai közé tartozik, hogy az irányítása alatt álló céget átvilágítsa, megvizsgálja annak működését hatékonysági és fenntarthatósági szempontból. Jelenleg a DRV szervezeti struktúrájának vizsgálata zajlik annak érdekében, hogy részben elsősorban a fogyasztók kiszolgálása semmiféle sérelmet ne szenvedjen, s nem utolsósorban az ön által feltett kérdések elkerülése végett.

A DRV célja, hogy egy olyan rendszert tudjon működtetni, amely hosszú távon képes megtartani munkavállalóit bérük csökkentése nélkül, és képes a feladatokat magas színvonalon, maradéktalanul

ellátni. A folyamatban lévő szervezeti átalakításokról a DRV vezérigazgatója hamarosan sajtótájékoztató keretében fog a közvéleménynek és vélhetően a képviselő úr kérdéseit is kielégítő módon választ adni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: **„Hol tart és mikorra várható a néhai Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara és a törvénytől működő végrehajtók elszámoltatása?”** címmel. A képviselő urat illeti a szó. Tessék!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Helyettes Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Ház! A 2015. évben ígéretet kaptunk a kormánytól arra, hogy rendbe teszik a bírósági végrehajtói rendszert, és megvalósítják a néhai kamara, valamint a törvénytől működő végrehajtók elszámoltatását.

El is indult nagy csinnadrattával egy folyamat, amelyet annak ellenére támogattunk, hogy kétségesnek tartottuk, hogy a kormány kellő elszántsággal rendelkezik a végrehajtására.

Az Igazságügyi Minisztérium 2015 márciusában különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés miatt feljelentést tett az ügyészségen. A kiadott hivatalos közlemény szerint az Igazságügyi Minisztérium több ponton és több kérdésben is olyan körülményeket észlelt, amely kapcsán felmerült a bűncselekmény elkövetésének a gyanúja.

Fentiekre tekintettel 2015. december 7-én kérdéssel fordultam az igazságügyi miniszterhez, hogy hol tart a végrehajtói rendszer átalakítása és az elszámoltatása. A büntetőfeljelentés kérdésében a választ adó államtitkár a legfőbb ügyészhez irányított, mint aki felvilágosítást tud adni az ügyben.

Fentiek miatt kérdezem önt mint a legfőbb ügyész helyettesét, hogy mi lett az eredménye az Igazságügyi Minisztérium feljelentésének, és mikorra várható konkrét személyek meggyanúsítása. Kérdezem ezt különösen arra tekintettel, hogy a hírekben az állt, hogy egy komoly, teljességében összeállított anyagot továbbított önök felé a minisztérium, vagyis a nyomozati munka jó része már a feljelentés megtétele előtt elvégzésre került.

Kérdezem azt is, hogy a fenti ügytől függetlenül hány bírósági végrehajtóval szemben folytatnak büntetőeljárást a hivatali tevékenységükkel kapcsolatba hozható bűncselekmények elkövetése miatt. Ezekre a kérdésekre várom érdemi válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úr kérdéseire Belovics Ervin legfőbbügyész-helyettes úr válaszol. Parancsoljon!

DR. BELOVICS ERVIN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm szépen, elnök úr. A képviselő úr kérdésének az első részében említett ügyben az Igaz-

ságügyi Minisztérium képviselője tett feljelentést, mely feljelentés valóban a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara működésével áll kapcsolatban. A feljelentés alapján a Budapesti Nyomozó Ügyészség 2015. április 3-án folytatólagosan elkövetett, jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette és más bűncselekmények miatt rendelt el nyomozást. A büntetőeljárás folyamatában igazságügyi adó-, könyv- és ingatlanforgalmi szakértő kirendelésére került sor. A szakvélemény elkészítésének határideje 2016. január 30-án járt le. A szakértő azonban arra hivatkozva, hogy több gazdasági évet kell a maga teljességében átvizsgálnia, kérte a határidő meghosszabbítását.

A szakvélemény előreláthatóan napokon belül elkészül, és ezt követően lehet dönteni a személyi felelősségről, azaz hogy fennáll-e a bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja. A nyomozás határideje 2016. április 30-ig került meghosszabbításra. Szívből bízom abban, hogy addig valóban tisztázni lehet a személyi felelősség kérdését.

A képviselő úr kérdésének második részében az iránt érdeklődik, hogy hány bírósági végrehajtóval szemben folytatnak büntetőeljárást hivatali tevékenységükkel összefüggésben a hatóságok. Tájékoztatom a képviselő urat, hogy a rendelkezéseimre álló országos adatok szerint jelenleg három bírósági végrehajtóval szemben folyik a hivatali tevékenységével összefüggésbe hozható bűncselekmény miatt büntetőeljárás. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kérdéseket a mai napra befejeztük. Következnek az **azonnali kérdések**.

Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Rendetlenség az osztályban?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól vár választ.

(14.50)

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. A miniszter úr személyével kapcsolatban nem lenne kifogásom, de azért **a miniszterelnök úrtól személyesen szeretném a választ hallani**. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Mindenki boldog. A miniszterelnök úrnak így aztán a második soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolni. Ebben az esetben Gógös Zoltán képviselő úr következik, az MSZP képviselője, aki azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Megmúttatná-e magát gyorstalpalón aranyszikés képesítést szerzett sebésszel?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata

ellátása miatt válaszára Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter urat jelölte ki. Kérdezem most Gógös képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól kíván választ.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): A miniszter úr ehhez még túl fiatal. Inkább **a miniszterelnököt megvárnám**. Sebészügyben hátha csak a térde vagy egyéb dolgok miatt menne a szike alá.

ELNÖK: Ne is magyarázza meg! Ne is magyarázza meg!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Inkább a miniszterelnök urat!

ELNÖK: Jobb nekünk, ha ezt egyszerűen annyiban summázza - önnek is, meg nekem is -, hogy nem fogadja el. Ez azt jelenti, hogy a miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia. Hogy megkönnyítsék az elnök dolgát, teszik ezt.

Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Ugye, ön jó gazda?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e.

HERINGES ANITA (MSZP): Igen.

ELNÖK: Elfogadta. A képviselő asszonyt illeti a szó, parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Kicsit déjã vum van sajnos. A tavalyi évben ugyanezzel a problémával fordultam az ön miniszteréhez. Mivel Seszták Miklós a kormány energiapolitikáért és államivagyon-felügyeletért felelős tagja, így kimondhatjuk, hogy ő az MVM-cégcsoport és ezáltal a Paksi Atomerőmű gazdája a kormányban.

Sajnálom, hogy a miniszter úr nincs itt, így önnek most elmondom a problémánkat, és csak reménykedem abban, hogy nem úgy járunk, mint a tavalyi év elején: ezt a problémát meg tudjuk most itt oldani.

A tavalyi évben is már komoly problémát okozott, hogy nem kaphatta meg az Atomerőmű Sportegyesület és a Paksi Futballklub az MVM és a Paksi Atomerőmű támogatását, így több száz millió forint kiesést okozva ezzel a helyi sportnak. Ami évtizedekig elképzelhetetlen volt, hogy a Paksi Atomerőmű ne támogathassa a paksi sportot, most úgy tűnik, önöknél ez rendszerré válik.

Tudjuk jól, ezek a sporttámogatási döntések az önök kormányzása óta nem helyben születnek, hanem valahol Budapesten. A focistáink tavaly már lenyelték azt az óriási békát, hogy nemcsak a támo-

gatást, de az MVM Paksi Atomerőmű nevet is elvették tőlük, amelyet egy évig a Dunaújváros használhattott, aki ki is esett az I. osztályból.

Államtitkár úr, miért hagyják minden év elején bizonytalanságban sportolóinkat? Gondolom, ha Kisvárdáról lenne szó, a miniszter úr mindent megtenne az ügy érdekében. Az olimpiai felkészülés évében megint csak dobálják majd egyik helyről a másikra, hogy honnan kaphatnak majd támogatást sportolóink, focistáink és a kosárlabda?

Az atomerőmű bővítését miniszterelnök úr az évszázad beruházásának nevezte. Önök büszkélkednek mindenhol, ahol csak tudnak, a paksiak precizitásával, szakmai felkészültségével, katonás, pontos munkavégzésével. Ezért a jó hírnévért, munkáért elvárhatják a paksiak és a sportolók, hogy önök is ilyen pontosan és precízen támogassák a paksi sportot.

Ezért kérdezem most államtitkár urat: a Paksi Futballklub és az ASE az ön minisztériuma által felügyelt MVM támogatására számíthat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* 2016-ban? Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Fónagy János államtitkár úr válaszol, tessék!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Kérem, hogy ne vonjuk össze teljesen a paksi sportot a profi labdarúgócsapattal. A paksi és környéki sportra tavaly egyébként saját hatáskörben eljárva az atomerőmű több mint 300 millió forintot fordított szponzorációs célokkal. Való igaz, hogy a nagypályás profi labdarúgócsapat támogatását sem tavaly, sem idén nem tervezi biztosítani. Egyébként az Atomerőmű SE - ön is mondta, ez az új név - jelenleg mintegy 130 millió forint támogatási kérelme folyamatban van. A KSC pedig további 42 millió forintot igényelt.

Ami a paksi sportot illeti, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium és Paks város önkormányzata tavaly december 3-án támogatási szerződést írt alá közel 800 millió forint költségvetési támogatás biztosítására. Ennek alapján Paks város önkormányzata további 600 millió saját részt vállal. Ennek a támogatásnak alapvető célja a paksi sportlétesítmény fejlesztése, támogatása. A tervezésre a közbeszerzési eljárás is lezajlott, és a Nemzeti Stadionfejlesztési Munkacsoport a koncepciótervet 2016. február 9-én, tehát két héttel ezelőtt jóváhagyta. Úgyhogy, tisztelt képviselő asszony, szeretném megnyugtatni önt, hogy sem az atomerőmű, sem a magyar kormány nem hagyja figyelmen kívül Paks és környékének sportéletét, arra az említettek szerint több száz millió forint működési támogatást és *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* közel egymilliárdos fejlesztési támogatást biztosít.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Viszónvász illeti meg a képviselő asszonyt, tessék!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Ezért sajnálom, hogy nem Seszták miniszter úr válaszolt, mert valószínűleg ő is jól tudta volna, hogy az Atomerőmű Sportegyesület régen is működött. A paksi focicsapat MVM Paks néven működött az elmúlt időszakban. Önök elvették a nevet tőlük, és elvették a profi focitól a támogatást. Az elmúlt 30 évben Pakson a Paksi Atomerőmű támogathatta a paksi focit. Önök büszkék a Paksi Atomerőműre, büszkék a paksi focira és az összes focira. Mégis érdekes módon a nevet is elvették és a támogatást is.

A 800 millió forint, amit pedig önök támogatás-ként adtak, az a térség támogatása volt, mert önök még a térségtámogatást is elvették az előző év elején. Csak akkor került vissza ez a pénz, miután mi többször felszólaltunk, és többször jeleztük, hogy ez így nem jó, hogy büntetik a várost. Önöknek büszkének kéne lenniük erre a városra, aki hírnevet hoz mind a sportban, mint minden területen.

Éppen ezért nagyon nehéz elfogadnom, és küzdeni fogok a továbbiakban is, ha kell, akkor minden minisztert meg fogok kérdezni arról, hogy képesek-e *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* megadni a támogatást a sportra. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Államtitkár úr viszonválasza!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Én ugyan közismerten nem vagyok futballszakértő, de azt őszintén sajnálom, hogy a képviselő asszony tiltakozik a paksi stadion 800 milliós támogatása ellen. Ha korábban szólt volna, akkor ezt a kérését talán figyelembe tudtuk volna venni, de így a kormány megajánlotta a 800 milliót, és Paks ezt megkapja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám és Staudt Gábor képviselő urak, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök-höz: „Mire kérnek valójában felhatalmazást?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Sziijártó Péter külügyi és külügyminiszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Az ügy jellegére való tekintettel Orbán Viktor **miniszterelnök úrtól várnánk a választ.**

ELNÖK: Értem. Köszönöm szépen. Ebben az esetben a Jobbik következő képviselője következik: Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, amint említettem, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök-höz: „**Bármilyen megtörténhet?**” cím-

mel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása teljesítése érdekében Szijjártó Péter miniszter urat jelölte ki. Ugyanazt szeretném kérdezni: elfogadja-e képviselő úr a miniszter urat?

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Ebben az esetben ön é a szó, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt hétvégén az EU-csúcs záródokumentuma kapcsán, ahogy Vona Gábor említette, a fél ország önkéntes etimológiai tanfolyamra vonult. A szakjogászok is vitáztak egymással igen sokat arról, hogy mégis mi volt az, amit támogatásra kézzjegyűkkel láttak el. Látjuk azt, hogy a záródokumentum, amit, még egyszer mondom, önök támogatnak, ezer sebből vérzik, példának okáért a migránsok továbbküldése mechanizmusának a korlátozására lehet következtetni belőle; mindemellett új befogadóállomások létesítésére is, tehát egy olyan eljárásrendre, amelynek a lényege, hogy Nyugat-Európában ne torlódjanak fel nagyobb migránstömegek, azokat itt, az idézőjeles határsávban fogjuk meg.

Ennek a támogatása önmagában is visszás, ugyanakkor azt látjuk, hogy önök támogatták azt is, hogy az Unión belüli áthelyezési folyamatot teljeskörűen végre kell hajtani. A viták innen indultak, ugye. Az önök álláspontja szerint egy önkéntes kvótát támogattak, mások más érvekkel álltak elő. Mi, jobbikosok a feltételes módot használtuk, miszerint ebből következhet akár még az is, hogy egy kötelező kvóta irányába erősítik ezt a rendszert, hiszen az önkéntes kvóta egyértelműen a kötelező előszobája.

De az egyértelműen látszik, hogy ha Magyarország Kormányja a márciusi csúcson egyértelműen meg akarja akadályozni, hogy akár kötelező kvótára, akár más névre elkeresztelve hivatlan idegeneket telepítsenek be Magyarországra, akkor bizony lépni kell. Ehhez a Jobbik egy nagyon kemény és hathatós eszközt ajánl az önök figyelmébe, hiszen úgy érezzük, hogy kétmillió szimpatizánsuk, aláírójuk véleményét, akaratnyilvánítását arcul csapták.

(15.00)

Ennél van egy erősebb eszköz, amelynek érdekében egy alaptörvény-módosítást is benyújtunk. Tartsunk tehát országos népszavazást a kvóta tekintetében, amelynek lényege az lenne, hogy minden kvótaszerű megoldást utasítson el Magyarország népe, ha úgy gondolja. Ezzel a kőkemény felhatalmazással pedig induljanak el Brüsszelbe és végre csapjanak az asztalra! Kérdésünk adja magát: nyitottak-e erre a kiváló megoldásra? *(Taps a Jobbik pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Szijjártó Péter miniszter úr válaszol. Parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Magyarország kormányának álláspontja teljesen egyértelmű a bevándorlási válság kapcsán. A magyar emberek a nemzeti konzultáció keretében világosan elmondták, hogy az az elvárásuk Magyarország kormányával szemben, hogy az védje meg Magyarországot, védje meg a bevándorlás nevű jelenségtől is. A magyar kormány ennek megfelelően soha nem támogatta, nem is támogatja és nem is fogja támogatni semmilyen kvótának a bevezetését.

Világossá tettük, hogy a kötelező betelepítési kvótáról szóló döntés a mi álláspontunk szerint nemcsak ésszerűtlen, nemcsak végrehajthatatlan, nemcsak ellentétes Európa érdekeivel, hanem ráadásul a vonatkozó döntés az európai jogszabályok megsértésével történt. Ezért fordultunk az európai bírósághoz, ugyanúgy, mint Szlovákia, és ezért tettük világossá, hogy a kötelező betelepítési kvótát soha nem fogjuk támogatni, és mindent megteszünk az európai uniós fórumokon annak érdekében, hogy soha ne lépjen életbe ilyen európai uniós szabályozás, amely ránk nézve ilyen jellegű kötelezettséget állapítana meg.

Arról nem is beszélve, hogy ez egy nemzeti szuverenitási kérdés is. Ha egy ország elveszíti annak a lehetőségét, hogy maga döntse el, kiket enged be, vagy kiket nem enged be saját országába, akkor bizony elveszíti szuverenitásának egy részét is és mi minden egyes olyan megközelítést, intézkedést elutasítunk, amely a szuverenitásunk akár egy egészen kicsi szeletének feladásával is járna. Ezért szeretném önt és önön keresztül a Jobbik támogatóit is, tisztelt képviselő úr, megnyugtatni: nincs félnivalójuk. Magyarország Kormányja mindig is határozottan ki fog állni a kötelező betelepítési kvótákkal szemben. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Viszonválasz Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miniszter úr, tökéletesen körülírta azt, hogy miért nem szabadott volna aláírni azt a zárónyilatkozatot, amelyben szerepel az áthelyezési mechanizmus végrehajtása. Oké, hogy önök azt mondják a kötelező kvótára, hogy nem, de Magyarország népének akaratnyilvánítása mindenféle kvótaszerű megoldás ellen szól. Ne mondják, hogy önök nem álltak elő kvótával! Novemberben világkvótát javasoltak, könyörgöm!

Most az a helyzet, hogy egy önkéntes kvótára már igent mondanának. Hazardíroznak, hiszen abban reménykednek, hogy ebből majd nem lesz egyszer kötelező szabály a brüsszeli boszorkánykonyhában. Az Európai Bíróságon pedig egy olyan támadást intéztek, amelynek nincs halasztó hatálya. Eközben a határon százával illegálisan most is masíroznak be Magyarország területére az idegenek. Tehát arra szólítjuk fel önöket, hogy népszavazás megtartása

mellett Brüsszelben márciusban igenis fekdjenek keresztbe, akadályozzák meg a kötelező kvótát bármi áron, és ne írjanak alá olyan záródokumentumokat, amelyek nemcsak kétségeket hagynak, de öngyilkos kitételeket is egy tisztességes nemzetállamra nézve.

ELNÖK: Viszonzás illeti miniszter urat egy percben. Tessék!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Az Európai Tanács üléseinek végén elfogadnak úgynevezett konklúziókat, amely konklúziókban világosan olvasni lehet, hogy a tavalyi európai tanácsi üléseken elmondottaknak megfelelően sem Magyarország, sem Szlovákia nem tartja elfogadhatónak azt a döntést, amely a kötelező kvótákra vonatkozott. Tehát senki nem fogadott el olyan döntést, amely a korábbi magyar állásponttal ellentétes lenne - mármint a magyar kormány részéről.

Tehát szeretném itt és most újra világossá tenni, úgy tűnik, nem lehet ezt elégszer elmondani: Magyarország Kormánya ellenzi a kötelező betelepítési kvótát. Amíg Magyarországnak ez a kormánya van, amely jelenleg, addig semmilyen kötelező betelepítési kvótában nem fogunk részt venni, és minden egyes európai fórumon mindenkinek felhívjuk a figyelmét arra, hogy mi ellene vagyunk és nem fogjuk elfogadni, hogy bárki ránk erőltesse a kötelező betelepítési kvótát.

Remélem, egyértelmű voltam, többféleképpen próbáltam ugyanazt elmondani, hogy mindenki számára világos legyen. Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Köszönöm szépen, tisztelt képviselőtársam. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András képviselő úr, az LMP frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Magyarország kapitulál?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter urat jelölte ki. Kérdezem a frakcióvezető urat, elfogadja-e a személyét.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Akár el is fogadhatnám, elnök úr, de tekintettel arra, hogy a miniszterelnök úr vezényli a szabadságharcot minden fronton, ezért **kénytelen vagyok őt megvárni**. Köszönöm.

ELNÖK: Ez természetesen jogában áll a képviselő úrnak. Ebben az esetben az LMP következő felszólaló képviselője, Schmuck Erzsébet képviselő asszony jön, aki azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „Miért hagyja cserben a kormány a rendvédelmi dolgozókat?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a személyét.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. **Megvárom a miniszter urat**.

ELNÖK: Ebben az esetben az LMP újabb szövegre jelentkező képviselőjét illeti a felszólalás lehetősége, ő pedig Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője. Azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Mikor rúgják ki végre Farkas Flóriánt?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter urat jelölte meg. *(Folyamatos zaj.)* Azt kérdezem a képviselő úrtól... Ne nyugtalanodjanak, még csak hétfő van. Azt kérdezem tehát a képviselő úrtól, hogy elfogadja-e a miniszter úr személyét.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Szegény miniszter úr nagyon megijedt, amikor meghallotta a nevét. Azt gondolom, hogy mivel miniszterelnöki biztosról van szó, **szeretném megvárni a miniszterelnök úr választát**.

ELNÖK: Nincs gond, van még képviselője az LMP-nek! Szél Bernadett képviselő asszony a következő, aki azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Az új bérszámfejtési rendszer csődje miatt késhetik le a dolgozók az adóbevallási határidőt is?”** A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Csepregy Nándor államtitkár urat jelölte ki. Kicsit már félve kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e. *(Dr. Szél Bernadett: Elfogadom a válaszadó személyét.)* Elfogadja. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy nagyon konkrét problémával fordulok önökhöz. Az új központosított illetményszámfejtési rendszer, a KIRA novemberi bevezetése óta gyakorlatilag egyetlen hónap nem telt el, hogy ne lett volna káosz az állami bérek kifizetése körül. Szeretném leszögezni, hogy az egészségügyben, oktatásban dolgozó több tízezer emberről van szó, akik késve vagy hiányosan kapják meg a fizetésüket. Ráadásul több hetet kellett várni a bérjegyzékre is, ami magyarázatot adhatott az eltérésre.

Szeretnék idézni is önnek egy dokumentumból, amelyből teljes mértékben kiderül az, hogy a KIRA felel azért, hogy ilyen helyzet alakulhatott ki. Idézem: „A mellékletben csatolt személyek fizetési-előleg-levonását, annak helyességét felülvizsgáltuk, és megállapítottuk, hogy feltehetőleg a program nem megfelelő működése miatt 43 fő esetében nem az elvárt eredménnyel történt a levonás a helyes rögzítés ellenére.”

Tehát egy szó mint száz, önök és egyébként a Magyar Államkincstár is végig hátrították a felelősséget, mondván, hogy a rendszer jól vizsgázott, és ha voltak is úgynevezett átállási problémák, akkor nem

ők, hanem az intézmények a felelősek. Hát nem, nem az intézmények a felelősek!

Csak hogy több hónappal a rendszer bevezetése után végre kimondhatjuk, hogy a KIRA a felelős és az, aki ezt rászabadította a rendszerre. Információim szerint egyébként a dolgozók le vannak tiltva arról, hogy nyilatkozzanak erről a kérdéstről, de nyílt titok, hogy itt mi történt. Ráadásul most már aktuálisakká válnak lassan az adóbevallások, az első bevallási határidő II. hó 25-e lesz a szerződéses jogviszonyban dolgozó egyéni vállalkozóknál. Ott tartunk, hogy a szükséges jövedelemigazolások is késve érkeznek meg vagy éppen hibásak. Kérdés az, hogy így hogy fognak tudni ezek a dolgozók tisztességgel adózni, ha a rendszer hibája miatt még a jövedelemigazolásokat sem tudják ilyen időben és pontosan megkapni.

Tehát látom a káoszt, és mérhetetlenül fel vagyok háborodva azért, hogy az amúgy is szerény jövedelemért dolgozó embereket ráadásul arra kényszerítik, hogy késve, illetve hiányosan kapják meg a fizetésüket. Úgyhogy tisztázzuk le végre itt a parlamentben, hogy ki a felelős mindezért, hogyan kívánják a rendet helyreállítani, és hogyan tudják azt garantálni, hogy ezek az emberek tisztességgel fognak tudni adózni hó végén, illetve a jövő hónapban. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Csepreghy Nándor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Mint ahogy azt ön is a bevezetőjében említette, 2015 novemberében egy teljesen új illetményszámfejtési rendszert vezetett be a Magyar Államkincstár, amely lényegében a tényleges munkateljesítményen alapuló tárgyhavi számfejtés alkalmazását teszi lehetővé. Egy olyan rendszerrel beszélünk, amely közel egymillió embernek fizet bért, és végzi a bérszámfejtési feladatait minden hó végén.

(15.10)

És ahogy egy ilyen rendszer bevezetésénél, úgy ennél a rendszerénél is valóban voltak olyan informatikai problémák, amelyeket többek között a Magyar Államkincstár a kormányhivatalokon keresztül, a járási hivatalokon keresztül már megkapott.

Azt gondolom, hogy a Magyar Államkincstár ezekből a hibalistákból nagy részben már tudta rendezni az informatikai problémákat, és azoknak a kollégáknak is a képzése, illetve felkészítése megtörtént, akik az intézményrendszeri oldalán kezelik ezt a kérdést. Ezért az adóbevallási határidő teljesítése az én meglátásom szerint nem fog gondot okozni egyik intézmény esetében sem.

ELNÖK: Viszonválasz illeti a képviselő asszonyt.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Államtitkár úr, én nagyon kételkedve fogadom az ön szavait. Egyrészt én azt látom, hogy az önök tárcája későn kért vizsgálatot, másrészt meg bagatellizálták a problémát.

Itt Tállai úrral is beszélgettem én tavaly év végén erről a kérdéstről, de összességében én azt látom, hogy ha önök felelősen viselkedtek volna, akkor már decemberben, amikor a novemberi bérek csúsztak, kérték volna a kivizsgálást. Mi egyébként erre kértük önöket, de végül csak februárban tették ezt meg, ami nagyon jelentős késést jelent - gyakorlatilag három hónapja zajlik ez az ámokfutás. És én azt is kérem önöktől, hogy ne egyénenként vizsgálják ki az eseteket, mert itt már egy rendszerproblémáról van szó, ezt nem lehet szép szavakkal megállítani, itt egy teljesen komplett kivizsgálásra van szükség.

Véleményünk szerint a kormányunk három dolgot kell most tenni. Egyrészt ki kell állni, és vállalni kell a felelősséget azért, amit önök most itt elbaltáztak, ne az intézményekre hárítsák ezt, legyenek szívesek. Másrészt a hibás adóbevallásokért is önöknek kell vállalni a felelősséget, vagy ki kell tolni a határidőt. Ugyanis most olyan tanácsokat is ad, hogy csinálják meg a hibás adóigazolásokra, aztán majd később korrigálják - ez elfogadhatatlan *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és nagyon szeretném, ha megoldást találnának a rendszerszintű problémára. A dolgozóknak joguk van időben és teljes egészében megkapni a bérüket. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Viszonválasz illeti az államtitkár urat. Tessék!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Képviselő Asszony! Ha valóban érdekelné a kormány válasza, akkor nem olvasott volna fel egy olyan viszonválaszt, amely nem vette figyelembe azt, amit elmondtam az előzőekben.

Bevezettünk egy informatikai rendszert. Az informatikai rendszerre érkezett problémákra az Államkincstár reagált, és az adóbevallásokat ez a kérdés nem fogja érinteni. Azt, hogy kételkedéssel fogad mindent, ami itt elhangzik, nem csodálom, ez az ön dolga, a kormánynak pedig az, hogy megoldja ezeket a kérdéseket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz frakciójának képviselője, Becsó Zsolt képviselő úr, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**To-vábbra is törvénytörő állapot Salgótarjánban?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e. *(Jelzésre:)* Öné a szó, parancsoljon!

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy héttel ezelőtt interpellációt nyújtottam be: „El lehet odázni Salgótarján költség-

vetését?” címmel. A válaszadás időpontjában még nem volt a szocialista vezetésű Salgótarjánnak benyújtott költségvetése, azóta eltelt egy hét, és sajnos továbbra sincs benyújtott költségvetés. Magyarázat viszont van, miután az MSZP-s alpolgármester, aki egyben polgármesterjelölt is, két okot megfogalmazott. Megpróbálom szó szerint idézni.

Az első ok: „A parlament Költségvetési bizottsága hétfőn fogja tárgyalni azokat az általunk benyújtott napirendi pontokat, amelyek a mi költségvetésünket nagyban befolyásolhatják. Ezek még nem érkeztek meg.” Azóta megérkezett, és a Költségvetési bizottság nem támogatja.

A másik ok: „Másképp én személy szerint azt gondolom, hogy Salgótarján megyei jogú városnak időközi választás miatt most nincs polgármestere. A polgármester-választásra pedig február 28-án kerül sor. És én azt szeretném, hogy a törvényesen megválasztott polgármester úr költségvetése lenne a 2016. évi költségvetés.”

És így folytatta a szocialista alpolgármester: „Ha március 15-ig feltöltődnek a város költségvetési számai, akkor Salgótarján hátrányos helyzet nem éri, ebből kifolyólag március 10-én van a következő tervezett közgyűlés, ahol a február 28-án megválasztott polgármester ezt a költségvetést be tudja nyújtani, és az illetékes iroda szereplőivel egyeztetve elégséges a hátralévő időszak, hogy március 10-ig az adathalmaz, ami szükségeltetik feltölteni, az megtörténjen.”

Összefoglalom, hogy mit is tudtunk meg: a parlament Költségvetési bizottsága tárgyal a költségvetést nagyban befolyásoló napirendet, továbbá Salgótarjánban időközi választás miatt nincs polgármester; törvényesen választják a polgármestert; fel kell tölteni a város számaikat; az illetékes iroda szereplőivel kell egyeztetni, és majd március 10-én lesz a következő közgyűlés. Ez félrebeszélés. A valós okok elhallgatásra kerültek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Követett-e el törvényt sértést a szocialista alpolgármester, és van-e takaragtivalójuk a szocialistáknak Salgótarjánban? Várom a válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Tessék!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Minden költségvetés nyilván politikai vita is, a magyar Országgyűlés által elfogadott költségvetés évről évre visszatérően politikai vitát gerjeszt, és ez így van rendjén.

Minden település költségvetése, nyilván a település politikai állapotától, a képviselő-testület összetételétől függően, de nyilvánvalóan egyfajta politikai vita, egyfajta helyi megmérettetés is a településekről, arról, hogy egy-egy, a településen, jelen esetben Salgótarjánban működő önkormányzati frakciónak, szervezetnek mi a véleménye a város jövőjéről, jövőképeről.

Az önkormányzati törvény, illetve a költségvetési törvény egyértelműen fogalmaz: a költségvetést minden településnek február 15-éig be kell nyújtani, és március 15-éig el kell fogadni. Az az önkormányzat, ahol a polgármester valamilyen oknál fogva nem áll rendelkezésre - jelen esetben sajnálatos módon a polgármester elhunyt -, a képviselő-testület, illetve az alpolgármester továbbra is működőképes, az önkormányzat az önkormányzat minden jogkörét gyakorolhatja, így a polgármestert helyettesítő alpolgármesternek kötelezettsége, kötelessége lett volna a költségvetés benyújtása. Azzal, hogy a költségvetést nem nyújtja be, és arra hivatkozik, hogy a 28-ai választást követő két héten belül a hivatal tölti fel számokkal a költségvetési rubrikákat, egyértelműen azt bizonyítja, hogy egyébként készültek költségvetéssel, de ezt a költségvetést nem kívánják, nem akarják a város lakossága, a választópolgárok elé tární. Ez nyilván egy politikai húzás, nyilván az önkormányzat ezt bizonyos kockázatok mellett megteheti.

Az az önkormányzat, amely határidőre nem fogad el költségvetést, sajnos retorzióra számíthat, hiszen az állami normatívák felfüggesztésre kerülnek addig, amíg a költségvetés elfogadásra nem kerül. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzás illeti a képviselő urat egy percben.

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm, államtitkár úr, a választát. Úgy gondolom, hogy a szocialista városvezetés részéről ez felelőtlenség, hogy számszárdékkal nem került betérjesztésre a 2016. évi költségvetés. Nyilván nem véletlenül vállalták akár a törvényteleniséget is, ugyanis ha betérjesztették volna a költségvetést, akkor feketén fehéren kiderült volna, hogy mire is készülnek a szocialisták Salgótarjánban: óvodabezárásra, óvodai csoportok megszüntetésére, újabb adók kivetésére, buszjáratok megszüntetésére, a sport, a kultúra támogatásának csökkentésére, a Zenthe Ferenc Színháznak a megszüntetésére, és arra, hogy emberek százai veszíthetik el majd a munkájukat, megélhetésüket.

Tulajdonképpen az derült volna ki ebből a költségvetésből, hogy Salgótarján megyei jogú város csődhelyzetben van. Ezzel a lépéssel a szocialista városvezetés, úgy gondolom, becsapta a salgótarjáni embereket, de azt is gondolom, hogy nem lehet büntetlenül becsapni a salgótarjáni embereket - február 28-án az ítélet meg fog születni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzás illeti az államtitkár urat.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A város az el nem fogadott költségvetéssel azt kockáztatja, hogy az éves, mintegy 2,4 milliárd forintnyi állami támogatást késve kapja meg, és nyilván

ván ezt valahonnan pótolnia kell, pótolni pedig csak likvidhitelből, rövid lejáratú hitelből és annak a kamatainak a veszteségével lehet képes.

Azt is el tudom mondani és el lehet mondani, hogy Salgótarján az elmúlt évben, tehát 2015-ben az állami normatívákon felül a működéséhez további 141 millió forintot kapott rendkívüli támogatásként azért, hogy azokat a lyukakat, amelyeket a költségvetésében a tavalyi évben elszenvedett, pótolni tudja. Tehát a kormányzat, a Belügyminisztérium mindent megtett azért - és ezután is nyilvánvalóan mindent megtesz azért (*Varju László: Ne hazudj! Egymilliárd forintot elvettetek tőlük!*) -, hogy az önkormányzat működőképes legyen. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tóth Bertalan képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Mit kíván tenni a Posta-csoport törvénytöréstől gyakorlatának megszüntetése érdekében?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Csepreghy Nándor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Valószínűleg ön is egyetért azzal, hogy a Magyar Postának mint 75 százalékban állami tulajdonú gazdasági társaságnak a jogszabályokban meghatározott kötelezettségét maradéktalanul teljesítenie kell.

Megérkezett a parlament elé Németh Szilárd postatörvényt módosító javaslata, amelynek lényege az, hogy a Posta által megkötött szerződések - akár piaci, üzleti területen megkötött szerződések - ne legyenek közérdekű adatok, azokat ne lehessen megismerni.

(15.20)

Bár a gazdasági bizottsági ülésen Galambos képviselőtárs, aki csatlakozott az előterjesztéshez, még arról beszélt, hogy a csomagküldés miatt szükséges a közérdekű adatokat úgymond titkosítani, de kiderült, hogy nem erről van szó, hiszen ezek az adatok most is a Posta honlapján fellelhetők és elérhetők. Itt, a parlamenti vitában derült arra fény, hogy itt nemcsak a csomagküldésről van szó, hanem a Magyar Posta pénzügyi tevékenységéről. Bár itt nemcsak a Magyar Posta pénzügyi tevékenységét említhetjük, hiszen a Magyar Posta nem egyedül végzi ezt a tevékenységet, hanem az FHB-csoporttal közös, különböző módon közös vállalatokban, cégekben, tehát a magánérdek is megjelenik a Posta

pénzügyi szolgáltatásainál. Ezért is gondolom én, hogy titkosítani kívánják ezeket az adatokat.

A vita során államtitkár úr tett egy kijelentést: a Postának ma ki kell adnia minden olyan információt, amely a versenypiaci működéshez köthető, hiszen a mai jogszabályok szerint ez kötelezettsége. Kérdezem államtitkár urat, hogy fenntartja-e ezt a kijelentését, tehát a Magyar Postának a mostani szabályok szerint ki kell-e adni ezeket a most még közérdekű adatokat. Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm. Csepreghy államtitkár úr, parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm elnök úrnak a szót és a képviselő úrnak a lehetőséget, hogy ismét beszélhetünk a múlt hetet követően egy lényeges kérdéstről, még hozzá azokról az állami vállalkozásokról, amelyek részben közfeladatot látnak el, részben azonban a piaci verseny körülményei között működnek.

Az a módosítás, amely Németh képviselő úrnak a javaslatára a parlament előtt fekszik, arról szól, hogy ott, azokban a tevékenységi körökben, ahol a Posta, illetve más állami vállalkozások, és most a Postáról beszélünk első körben, de érdemes megfontolni ennek kiterjesztését más cégekre is, valóban egyenlő feltételeket kap-e a versenypiaci szereplőkhöz képest, és ugyanaz a védelem megilleti őt, mint a konkurensait, beszéljünk akár a postai csomagküldési szolgáltatásokról, vagy beszéljünk azokról a közvetített banki szolgáltatásokról, amelyeket a Posta is elvégez.

A jelenlegi törvényi szabályozás szerint ezekre az adatokra vonatkozóan is sokkal több adatot kellene nyilvánosságra hozni a Postának, mint a versenytársaknak, ebből fakadóan pedig versenyhátrányba kerülne. A kormány álláspontja szerint pedig a képviselő úrnak igaza van abban a kérdésben, hogy a piacsemlegességet meg kell teremteni, és a Postának se kelljen kiadnia semmilyen olyan adatot, amely az ő céges működését, a versenyszerű működését ellehetetleníti. Amennyiben vita alakul ki arról, hogy melyek ezek a körök, mely körben alkalmazhatja a Posta és melyben nem, ott pedig a magyar bíróságnak volt, van és lesz lehetősége dönteni. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Viszonzás illeti a képviselő urat. Tessék!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Akkor fenntartja azt az állítását, hogy a mai jogszabályok alapján ezeket az adatokat ki kell adni a Magyar Postának. Szeretném önnek elmondani, hogy a Magyar Posta Zrt.-hez, a Magyar Posta Vagyonkezelő Zrt.-hez, a Magyar Posta Kártyaközpont Zrt.-hez nyújtottam be közérdekűadat-igénylést egy évvel ezelőtt - nem teljesítették ezt a kérésemet. Jelenleg négy per van folyamatban ezekkel a társa-

ságokkal szemben, mert nem hajlandók kiadni az ön által is jelenleg közérdekű adatoknak minősülő szerződéseket és a szerződésekben szereplő különböző adatokat.

Tehát azt szeretném megkérdezni államtitkár úrtól, hogy tervez-e számonkérést ezeknél a cégeknél a vezetőik felé, hogy nem tartják be a jelenleg hatályos jogszabályokat, hiszen a parlament még nem fogadta el azt a titkosító törvényt, amelyet itt tárgyalunk múlt héten. Megvizsgálják-e, lesz-e lehetőség, utasítja-e ezeket a cégeket a minisztérium, hogy adják ki számomra (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) a most közérdekű adatokat, pláne úgy, hogy a közérdekű adat eltitkolása ma Magyarországon bűncselekmény? Várom válaszát. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Államtitkár úr, parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Abból fakadóan, hogy önnek bíróság előtti vitás ügye van a Postával, nem várhatja el komolyan a kormánytól, hogy mi ebbe beavatkozzunk. A bíróság hozni fog egy döntést, és ezt a döntést pedig a Postának végre kell hajtania. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Milyen tényleges megbízásokat lepleznek a korrupciógyanús számok?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Csepreghy Nándor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e. (*Jelzésre:*) Jelzi, hogy igen. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Az időmet majd kérem szépen visszaállítani.

ELNÖK: Beleszámítom.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr az elmúlt években látott épp elég projektet, nyilván megfigyelte azokat a technikákat, ahogyan a közpénzt a valós verseny és a nyilvánosság teljes kizárásával úgymond kiemelik, azaz szép csendben magánzsebekbe vándoroltatják. Ehhez ugye elsősorban ki kell kerülni a közbeszerzési eljárásokat, nehogy véletlenül a baráti kezek elessenek a zsíros üzlettől. Az egyik ilyen módszer: az alapvető 8 millió forintos értékhatár alatt maradnak, de nem nagyon, hiszen ez felesleges veszteséget jelentene a kiválasztottaknak, így aztán igen gyakoriak a 7 millió 995 ezer forintos vagy éppen a 7 millió 900 ezer forintos szerződési összegek. Ha 8 millió alatt marad a szerződés, akkor azt a Közbeszerzési Értesítőben nem kell megjelentetni, és így homályban tartja a szennyest. Ebben az esetben az olyan cégeknél,

amelyek más bevételre nem tesznek szert, az éves eredményből lehet következtetni, hogy a közpénzekre kötött szerződések állhatnak a háttérben.

Vegyünk egy példát! Nézzük, mondjuk, Riz Gábor fideszes képviselő úr cégét, aki nem tud belenyugodni az ózdi vereségükbe a Jobbikkal szemben, és folyamatosan nemtelen és aljas támadások sorozatával támadja a jobbikos polgármestert. Riz Gábor cége, az Okt-Form Bt. beszámolóiban érdekesen alakulnak a számok. Egyes években szinte nulla a cég eredménye, tehát megbízása nem is volt, míg máskor, például 2012-ben az említett 7 millió 900 ezer forint, 2014-ben pedig - ne feledjük, választási év volt, tehát minden forint számít - 7 millió 995 ezer forint eredménnyel zárt. Másképpen fogalmazva, az adófizetők pénzéből maximális hasznot hajtott magának. Véleményem szerint az ilyen gazdálkodás eleve felveti a tisztességtelenség, az etikátlanság, az erkölcsstelenség, sőt mi több, a korrupció gyanúját. Várom tehát válaszát arra vonatkozóan, hogy Riz Gábor említett bevételei mögött pontosan milyen megbízások állnak, valamint arra is, hogy elfogadhatónak tartja-e a közpénzek védelmére hivatott árverseny ilyen módon történő kijátszását. Amennyiben valóban közpénzből hízik Riz Gábor cége (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), indokoltnak tartja-e az egyes kifizetések törvényességének teljes körű kivizsgálását? Várom érdemi válaszát. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Csepreghy Nándor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A kérdése lehetőséget ad arra, hogy beszélhetek arról, miért kellett módosítani a közbeszerzési törvényt, hiszen azok az anomáliák, amelyeket ön is megemlít, a 2007-2013-as európai uniós költségvetési időszak egyik legfontosabb problémáira mutatnak rá, amely szerint Magyarországon számtalan lehetőség volt arra, jogszabályokban rögzített lehetőség, hogy közpénzekkel egyesek visszaéljenek.

A kormány által beterjesztett és a parlament által elfogadott új közbeszerzési törvény azonban ennek gátat szab. Az a háromajánlatos eljárás, amelyet nagyon sokan vitattak a piacról és itt a parlament patkói között is, már nem működhet. Az új közbeszerzési törvény szabályai szerint, ha valaki olyan eljárási körben kell lefolytasson egy beszerzést, ahol korábban a háromajánlatos eljárást alkalmazta, neki azon kívül, hogy három céget felkér ajánlattételre, a közbeszerzési hatóság honlapján nyilvánosságra kell hoznia ezt a felhívást, és mindenkit, aki ott, ezen keresztül ajánlatot tesz, neki kötelezően értékelés alá kell vonnia. Tehát azt gondolom, ez egy olyan szabály, amely az ilyen típusú esetleges visszaélések kockázatát nagyon nagy mértékben csökkenti.

Ugyancsak ebbe az irányba mutat, ugyancsak ebbe az intézkedési csomagba tehető bele a Minisz-

terelnökségnek az a kezdeményezése, amely egy európai uniós pályázati körön belül 12 százalékban maximálta az úgynevezett szoft költségek kérdéskörét, ebben pedig 2,5 százalékban határozta meg a projektmenedzsmentre vagy egyéb ilyen támogatói szolgáltatásokra elszámolható költségek körét. Ez mind azt a célt szolgálja, hogy egy projektben a lehető legkisebb értéken dolgozzanak úgynevezett szoft költségeken, a lehető legkisebb pályázatirási, projektmenedzsmenti és egyéb támogató szolgáltatást vegyenek igénybe, ehelyett minél többet fordítsanak az érdemi projektek végrehajtására.

Nincs vita közöttünk abban a kérdésben, hogy a 2007-2013-as európai uniós költségvetési időszak rossz alapokon nyugodott, és egy olyan típusú viszály kockázatot hordozott magában, amely viszály kockázatot végső soron Magyarországot károsította meg, mert hiába használtunk fel 9200 milliárd forint uniós forrást, ennek nagyon nagy részét lehetett volna hatékonyabban megtenni, az új európai uniós költségvetési szabályok *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, közbeszerzési szabályok pedig ezt támogatják. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Viszonzás illeti a képviselő urat.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Sajnálom, államtitkár úr, hogy csak általánosságban beszélt. Konkrétan fideszes képviselőről, Riz Gábor cégeiről kérdeztem, hogy ezt meg kívánja-e vizsgálni. Ugye, arról a Riz Gáborról beszélünk, aki most sincs bent a teremben, tehát ezt az egy napot sem tudja itt tölteni a munkahelyén, amit kellene hetente. Tehát ő sem tud erre válaszolni még bekiabálással sem. Arról a Riz Gáborról beszélünk, aki az ózdi polgármester 21 éves, 640 ezer forintért vásárolt autójára azt mondja, hogy luxusautó. De ha már itt tartunk, kérdezem, hogy a miniszteri biztos Riz Gábor felveszi-e a pozícióhoz dukáló helyettes államtitkári fizetését. Mert ha igen, ez miért nem szerepel az országgyűlési képviselő Riz Gábor vagyonynyilatkozatában? Tisztelt Államtitkár Úr! Az ózdiak erre is kíváncsiak.

(15.30)

Meg arra is, hogy Riz Gábornak, aki hat éve, mióta Ózd és környéke országgyűlési képviselője, miért csupán a mai az első indítványa, amelyikben Ózd neve szerepel? Ahogyan arra is kíváncsiak lehetnének, hogy vajon az a 10 millió forint, amit Balassagyarmaton a Kiss Árpád Általános Iskola tornaterem-építésével kapcsolatban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* projektmenedzsmenti tevékenység ellátására felvett, nem lett volna-e jobb helyen a kisiskolásoknál az a 10 millió forint. *(Taps a Jobbik padsoraiból. - Közbeszólások ugyanonnan, köztük: Úgy van!)*

ELNÖK: Államtitkár úr, egy percben!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! A parlamenti képviselők és egyben fejlesztési biztosok bérplafonja a parlamenti képviselői bérplafon, tehát annyi kiegészítést kaptak csak, amennyi a képviselői alapbérhez szükséges kiegészítés, és az maximálva van, tehát ezen kívül további *(Szilágyi György: Miért nincs a vagyonynyilatkozatban?)* jövedelmet nem vehetnek fel, és nem is vesznek fel.

Képviselő urat be tudom mutatni Riz képviselő úrnak, és fordítva. Remélem, hogy dűlőre jutnak. Én nem foglalkozom egy képviselő céges ügyeivel sem, de úgy látszik, hogy az igény megvolna rá az önök részéről. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Firtl Máttyás képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszternek: **„Mi a jelentősége az MH 2. Különleges Rendeltetésű Ezred megalakításának?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Vargha Tamás államtitkár urat jelölte ki. A képviselő úr int, hogy elfogadja. Öné a szó, parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A közelmúlt, különösen az elmúlt hónapok eseményei, a tömeges migráció okozta válsághelyzet, az embertelenül elkövetett párizsi terrortámadás újfent megerősítették azt az egyre inkább alaptétellé váló nézetet, mely szerint a biztonsági környezetünkben csak az biztos, hogy minden bizonytalan.

Ez sajnos nem jó hír számunkra, hiszen rendkívül nehéz feladat egy folyton változó, kiszámíthatatlan világban megfelelni az újabb és újabb kihívásoknak. Ráadásul olyan világban élünk, ahol a fenyegetések és a kihívások széles skálájával kell egyszerre megküzdenünk, azaz új típusú kihívásokkal kell szembenéznünk. Szükségünk van a Magyar Honvédség képességeire, tartalékaira, azok megújítására és kibővítésére.

Mindemellett, ahogy a miniszter úr is fogalmazott a januári értékelő és feladatszabó értekezletén, szükség van a társadalom támogatására, hogy közös értékeink és érdekeink mentén óvjuk és védjük hazánkat. Miniszter urat idézve: „Európában a biztonság lett a legfontosabb érték, és láttuk, tapasztaltuk, hogy a Magyar Honvédség kiválóan felkészített állománya az elmúlt időszakban bizonyította, képes a határok megvédésére, az emberek biztonságának garantálására. Látjuk a veszélyeket és a tendenciákat. A politikai és morális felelősség a miénk, kötelességünk tehát cselekedni.” Ezért is figyeltünk a miniszter úr korábbi nyilatkozataira, mert több ízben is megerősítette, hogy a jelen biztonsági kihívásai közepette fontos a Magyar Honvédség katonai és emberközpontú fejlesztése, illetve átszervezése, a

rendelkezésre álló források ésszerű felhasználása. Szolnokon egy sajtótájékoztató keretében jelentette be, hogy megalakult a Magyar Honvédség 2. Különleges Rendeltetésű Ezrede.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nemzetközi viszonylatban eddig is kimagasló eredményeket értek el a különleges alakulatok. Miért volt szükség azok összevonására? Illetve rendeltetése tekintetében (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), a feladatait tekintve, hol helyezkedik el a Különleges Rendeltetésű Ezred a Magyar Honvédség keretében? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. Köszönöm, elnök úr. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Vargha államtitkár urat illeti a szó, parancsoljon!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A különleges műveleti erők az elmúlt években, évtizedekben bizonyították létjogosultságukat, hiszen egyrészt a hálózati alapon működő terrorizmus, másrészt a szervezett bűnözés ellen küzdő országok többsége ezzel a képességgel már rendelkezik. És azt látjuk, hogy a globális, aszimmetrikus hibrid fenyegetettségek elleni küzdelem is igényli ezen szervezetek aktív közreműködését. És ehhez a folyamathoz csatlakozott Magyarország 2005-ben, amikor megkezdte a különleges műveleti erők kialakítását Szolnokon.

Az elmúlt tíz év kemény munkájának köszönhetően a különleges műveleti szerepvállalás elévülhetetlen érdemeket szerzett a Magyar Honvédségnek mind hazai, mind nemzetközi viszonylatban. A magyar különleges műveleti erők 2009-től vesznek részt a NATO-, az európai uniós és más koalíciós műveletekben, és a feladatrendszerük teljes spektrumában, aktív és passzív harci cselekmények során komoly tapasztalatokat és azt gondolom, ebben egyetértünk mindannyian, elvitathatatlan érdemeket szereztek. A magyar különleges műveleti erők bizonyítottak Irakban és Afganisztánban is, ahol szakfeladatot láttak el a nemzetközi különleges műveleti erők részeként. Megbecsültségük egyértelműen igazolja a magyar képesség hatékonyságát.

Az elmúlt hónapokban a határ menti feladatok végrehajtása során a különleges erők a feladatra kijelölt speciális rendőri erőkkel közösen aktívan és hatékonyan vettek részt a tömeges migráció okozta kihívások kezelésében is. A mai, rendkívüli módon megváltozott biztonsági követelmények és körülmények között elengedhetetlen volt a különleges műveleti egységek fejlesztése, és ennek része, hogy a már meglévő különleges erőket tovább építjük, integráljuk, és így jött létre a Magyar Honvédség 2. Különleges Rendeltetésű Ezrede. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Képviselő úr viszonzása egy percben!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a válaszát, és tulajdonképpen, amikor a válaszát köszönjük meg, akkor frakciónk nevében köszönjük azt a tevékenységet, amit a különleges honvéd ezred megtett ez idáig is, és természetesen amit a határaink védelmében is megtett.

Ahogy előzőleg szoltam arról, hogy nekünk, parlamenti képviselőknek meg morális felelősségünk, hogy mindent megtegyünk annak érdekében, hogy a Magyar Honvédség számára mint nemzeti közös ügynek azt a környezetet valóban megteremtsük, hogy Magyarország biztonságát megfelelő módon tudja szavatolni.

Éppen ezért keresni kell azokat a megoldásokat, amelyeket egyébként Európa számos országában a honvédség számára már biztosítottak az elmúlt időszakban. Bízom abban, hogy itt a parlamenti frakciók, ha valamilyen módon is, de érdekeltek abban, hogy a Magyar Honvédség szerepvállalása hazánk, határaink védelmében megfelelő módon szavatolva legyen az elkövetkezendő időben. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Államtitkár úr viszonzása!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen képviselő úr elismerő szavait a Magyar Honvédség minden katonája nevében is. Valóban, egyetértünk, szükség van arra, hogy közösen gondolkozzunk és közösen cselekedjünk. És engedjék meg, hogy tisztelettel szóljunk arról a példa nélküli, példaértékű együttműködésről is, ami a Magyar Honvédség és a Belügyminisztérium erői között létrejött, hiszen a Magyar Honvédség a törvényben erre kijelölt szervezetekkel - jog- és hatáskörelvonás nélkül - közreműködik és közreműködött a feladat végrehajtásában.

Tehát köszönjük a Belügyminisztériumnak, és köszönjük a magyar rendőröknek is, hogy részt vettek a magyar határ védelmében, Magyarország védelmében. Mindannyiunk közös feladata és felelőssége, hogy mindent megtegyünk az előttünk álló időben is azért, hogy ezt a feladatot a Magyar Honvédség katonái elláthassák és folytathassák példaértékűen. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért nem áll ki a kormány a pedagógusok mellett?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérem, hogy elfogadja-e a képviselő úr. (*Ikotity István: Igen.*) Igen, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hó-

napban tapasztalhattuk azt, hogy a közoktatásban nagyon jelentős, földindulászerű megmozdulás történt. Történt mindez azért állításunk szerint, mert az önök által 2011-ben alkotott köznevelési törvény olyan helyzetbe hozta a köznevelés teljes rendszerét, ami nem egy jó megoldás. Egy olyan irányba mozdította el az egész rendszert, aminek most bontakoztak ki igazán a következményei, most érezték ezt meg a közoktatás szereplői, úgymint a diákok, nyilván a diákok szülei, a pedagógusok, az intézményvezetők. Látják, hogy mindez a rendszer, amit önök felállítottak, nem működik.

Amikor ez az önök tudomására jutott, úgymond elkezdett mozogni ez a fedő a fazékon a nagy nyomás hatására, akkor mit tettek? Rendkívül rosszul reagáltak: mindent a politikai érdekeiknek próbáltak alárendelni, gyakorlatilag azzal, hogy a közoktatást és ezáltal az ország jövőjét is alárendelték a politikai hatalmi logika eszközeinek.

Ezzel magyarázható, hogy nemhogy nem állnak ki a pedagógusok mellett, de megpróbálják a közvéleményt, a teljes társadalmat ellenük hangolni, ahelyett, hogy érdemben foglalkoznának a valós problémával. Jó ideje megalakult már a köznevelési kerekasztal, nem történt valós lépés. Ehelyett sértegetik őket, és fegyvereket gyártanak a pedagógusok ellen.

Mi mással magyarázható mindaz, hogy olyan nyilatkozatokat tesznek különböző kormánypárti képviselők, mint amelyet például Pósnán László, aki pofátlanságnak nevezte a pedagógusok követeléseit?

(15.40)

Mi mással magyarázható Lázár János miniszter azon vádja a pedagógusokkal szemben, hogy - idézem - „a gyerekekkel akarnak minket zsarolni?” Vagy mi mással magyarázható az, hogy más erőket, külföldi erőket sejtjenek mögöttük, vagy pedig olyan kijelentéseket tesznek, amelyek a pedagógusok szájából nem is hangzottak el; hogy konkrétan 18 százalékos béremelést akarnak? *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Árulja el, államtitkár úr, honnét találták ezt a számot! Miért nem 17 vagy 19? Honnét jött ez a 18 százalék?

ELNÖK: Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Csináljunk egy gyors listát, hogy 2010 előtt milyen helyzetben voltak a pedagógusok és 2010 után, és a diákokra is térjünk ki!

2010 előtt elvettek tőlük egyhavi bért, elbocsátottak 17 ezer pedagógust, bezárták a feladatellátási helyeket 381 helyen, 381 településen, nyilván ennek volt a következménye a 17 ezer pedagógus elbocsátása. Most pedig az elmúlt években, évről évre nő a pedagógusok bére, ha összességében összeadom,

eddig 40 százalékkal, idén szeptember 1-jétől is fog nőni 3,5 százalékkal, és jövő év szeptember 1-jétől ismételtelen nőni fog a pedagógusok bére. Azt hiszem, semelyik kormány annál nagyobb kiállást senki mellett nem tehet meg, mint hogy a fizetését négyéves távon vagy ötéves távon másfélszeresére emeli.

Ennél nagyobb tiszteletet - nyilvánvalóan a tiszteletnek, a megbecsültségnek vannak bizonyos verbális formái és vannak anyagi formái, a kormány igyekezett mind a kettőt megtenni: Klebelsberg-ösztöndíjjal segíteni a tanárképzést, és még sorolhatnám; megteremteni az iskolák működésének biztonságát az állami fenntartás révén, aminek nyilvánvalóan, mivel egy óriási szervezetről van szó, ezért belső átszervezésre van szüksége, amit meg is fogunk tenni. Ha ön is figyelte a közoktatási kerekasztal alakuló ülését, akkor már ott látta is, hogy milyen feladatokat szabott meg önmagának a kormány, amit a KLIK-kel kapcsolatban véghez fog vinni, és nyárra már más jogszabályok lesznek érvényben vagy más szervezeti és működési szabályok, mint most a KLIK-kel kapcsolatban, és szeptember 1-jétől egy másik belső szervezeti struktúrával fog működni az egész szervezetrendszer; ha a pedagógusokat nézem, szintén.

Azt ön elfelejti megemlíteni, hogy 2015-ben 17 ezer, idén pedig további 9 ezer pedagógus pedagógus II. fokozatba lépett elő, ami szintén jelentős előrelépést jelent mindenki számára. Azt hiszem, ennek az előrelépésnek, anyagi, erkölcsi előrelépésnek a biztosítása pontosan annak a tiszteletnek a jele *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, amit a kormány a pedagógusok irányában érez. Az más kérdés, hogy bizonyos politikai erők erre rá akarnak telepedni most. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr! Egy percben viszonzólasz, tessék!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tudja, hogy a pedagógus I. és II. besorolás között mekkora a nettó fizetési különbség, vagy hogy mekkora munkát kell tenniük a portfólió elkészítése kapcsán? Dehogy! Ha ezt tudná, akkor nem emlegetné ezt fel. *(Dr. Rétvári Bence: Mondja! Halljuk! Halljuk! Halljuk!)* Azt állítom, hogy önök a 2010 előtti állapotokat idézik, azonban a 2010 előtti állapotokért nyilván nem önök a felelősek. Azt a problémát viszont, amit most emlegetek, önök keltették: tehát a 2003 és 2013 közötti időszakban 30 százalékkal csökkent az oktatásra ráfordított összeg.

És ön fizetésemelésről beszél, amikor részekre osztották, évekre osztották azt a beígért fizetésemelést, és amikor elválasztották a minimálbértől az alapot? Tehát azt gondolom, ez teljesen rossz érv az ön részéről. Viszont továbbra is áll a kérdésem, tisztelt államtitkár úr. Ezt a bizonyos 18 százalékot - mert hogy a pedagógusok nem álltak elő a 25 pontjukban semmiféle bérköveteléssel *(Az elnök csengetéssel*

jelzi az időkeret leteltét.) - honnét gyűjtötték össze? Legyen szíves válaszolni nekem!

ELNÖK: Az államtitkár úr viszonzása egy percben.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Azt hittem, költői a kérdése, mert azt hittem, olvasott újságot a képviselő úr ezen tárgykörben az elmúlt héten, de ha nem olvasott újságot, akkor elmondom: az óraszámcsökkentésből, az órakedvezményekből és a bérpótlékokból áll össze a 18 százalékos, és erre még jön rá az ön által is emlegetett januári béremelés, ami további 8 százalékos lenne a pedagóguskar számításai szerint.

De azt mondja, hogy csökkent az oktatásra való ráfordítás. Ha megnézi a költségvetési törvényeket, képviselő úr - elmondom én huszonehetedjére is -, 2012-ről 2013-ra 32 milliárddal, aztán a következő évben 120 milliárddal, az azt követő évben 38 milliárddal, tavalyról idénre pedig 34 milliárd forinttal nőtt a köznevelési bérekre fordított összeg. Hol beszélnek önök itt bármiféle költségcsökkenésről vagy kiadáscsökkenésről akkor, amikor nyilvánvalóan az egész köznevelési rendszer leginkább béreket fizet ki, hiszen a tanárok fizetésére megy a legtöbb költség, és ehhez képest eltörpül a dologi vagy más kiadás? Ez az a növekmény, amit az elmúlt években vittünk, és a jövő évben is folytatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Pócs János képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**A nóta a régi marad?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő úrtól, hogy elfogadja-e. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, tessék!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy azt már tudjuk, eddig mintegy kétmillió ember tiltakozott a kötelező betelepítés ellen, és jelentős a száma az olyan önkormányzatoknak is, ahol a menekültek kötelező jellegű befogadását elutasító határozatot hoztak. Vannak azonban kivételek: ők a múlt emberei, akik híven követik a pártutasítást; volt, amikor Moszkvából, most pedig Brüsszelből.

Szeretnék néhány gondolatot idézni a jászberényi önkormányzat egyik képviselőjének, dr. Gedei Józsefnek a kötelező betelepítési kvóta elfogadását célzó indítványából. Arról a Gedei Józsefről van szó, aki hajdani szocialista országgyűlési képviselő és a város korábbi polgármestere volt. Idézet: „Jászberény lakói, a jászok bevándorlott és befogadott népcsoport leszármazói. A XIII. századi bevándorlást követően is érkeztek Jászberénybe, őket a népnyelv ma is gyűntmentnek hívja.” Az idézet folytatása: „A

harmadik évezred hadviselési formái közé tartozik a terrorizmus, melynek nem oka a bevándorlás.” - mondja a képviselő. De nézzük tovább az idézet folytatását! „A bevándorlók egy részének magyarországi befogadása és integrálása történelmi, gazdasági és politikai, emberségi okokból kikerülhetetlen.” Az idézet folytatása: „Teljesíteni kell az ország EU-s tagságából származó, ráháruló kötelezettségeket, híuen a történelmi múlthoz.”

Tisztelt Államtitkár Úr! Ezen idézet nyomán kérdezem öntől, hogy a minisztérium rendelkezésére álló adatok fényében van-e ok-okozati összefüggés a jelenlegi migrációs folyamatok és a terrorizmus kockázatának érezhető emelkedése között. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Jelent-e hazánk számára kockázatot az illegális bevándorlók telepítése? Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kontrát államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretnék köszönetet mondani annak a kétmillió embernek, akik aláírásukkal álltak ki a kötelező betelepítési kvóta ellen, illetőleg azoknak az önkormányzatoknak, amelyek szintén a kötelező betelepítési kvóta ellen foglaltak állást. Az én választókerületemben hét ilyen önkormányzat van, Várpalotától Balatonfüredig hét település önkormányzata foglalt állást ebben a kérdésben. Köszönjük a támogatásukat.

Ami a tényadatokat illeti, a Frontex, az Európai Unió határőrizeti ügynöksége adatai szerint 2015-ben az Európai Unió területére több mint 1 millió 800 ezer illegális migráns érkezett. Ha a magyarországi adatokat nézzük, a rendőrség adatai szerint tavaly, 2015-ben 391 384 személyt fogott el a rendőrség tiltott határátlépés miatt. Ha nézzük a nemzetközi tapasztalatokat, a párizsi eseményeket, és hogy az illegális migráció, az ellenőrizetlen migráció milyen összefüggésben van a terrorizmussal, akkor azt tudjuk mondani, hogy ezek a tényadatok azt mondják, hogy igenis van összefüggés, hiszen a terrorista közösségek illegális migrációra való ráépülése reális kockázatokat hordoz magában. Nyilvánvaló, hogy a párizsi támadások, majd az azt követő események igazolták, hogy az illegális migránsok között megjelennek és folyamatosan szervező, bujtogató tevékenységet végeznek a radikális iszlám tanok követői, illetve a terrorista egyének, tehát ez egy reális veszély.

Úgy gondoljuk, ha meg tudjuk védeni az országot, ha meg tudjuk akadályozni, hogy az illegális migránsok Magyarországra érkezzenek, akkor nagyon nagyot lépünk előre a tekintetben, hogy meg tudjuk akadályozni, hogy ez a terrorveszélyt is eredményezzen. Úgy gondoljuk, a magyar emberek biztonsága a legfontosabb, a kormány - itt is ki tudom jelenteni - mindent megtesz annak érdekében, hogy

a magyar embereket megvédje *(Az elnök csengetésével jelzi az időkeret leteltét.)*, és ehhez kéri a parlament támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A képviselő urat illeti a szó egy percben.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, államtitkár úr. Hát, látszik, hogy ezzel megy szembe a baloldal, hiszen szerintük a migrációs folyamatok békés, fegyelmezett, természetes jelenségek, a Nyugat-Európában növekvő terrorfenyegetettség, a francia merénylet vagy a németországi atrocitások mintha csak az égből pottyantak volna. Szerintük nekünk csak engedelmesen várni kell, és az EU bölcs vezetői majd megmutatják nekünk az utat a béke és a jólét felé.

(15.50)

Valóban megfigyelhető részükről valamiféle hűség a közeli történelmi múlthoz. A történelmi hűség jegyében bizonyára a békés jövő víziói közé tartozik a gázáremelés, a devizahitel, az IMF-adósság vagy a családi adókedvezmények eltörlése is, hiszen ahogy ők mondják: húnek kell lenni az Európai Unióhoz, a történelmi múlthoz.

Államtitkár úr, köszönöm a választát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Államtitkár úr viszonzválasza egy percben.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar kormány álláspontja kezdettől fogva világos, egyértelmű és változatlan a mai napig az illegális migrációval kapcsolatban, a nemzeti konzultáción az emberek világosan fogalmaztak: meg kell védeni az országot. Ezt megtettük, létrehoztuk a jogi védelmet, a fizikai védelmet, az élőerős védelmet, és ez a rendszer működik. Bár azt is hozzá kell tenni, hogy 2016 első két hónapjában megnőtt a kísérletek száma akár a magyar-szerb határon, de úgy, ahogy miniszterelnök úr is fogalmazott a mai napirend előtti hozzászólásában, meg kell vizsgálni a további megerősítés kérdését a magyar emberek biztonsága érdekében, illetőleg esetleg a fizikai határzár kiterjesztésének a kérdését is.

Úgy gondolom, hogy a magyar kormány álláspontja világos és a gyakorlata is: az ellenőrzés, az azonosítás, a megállítás, majd a visszaküldés. Tehát ezek a pontos szakaszok az illegális migrációval kapcsolatban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Ma az utolsó azonnali kérdésünk következik Rig Lajos képviselő úrtól, aki a Jobbik képviselője, és azonnali kérdést kíván feltenni: „**A 21. században elfogadhatatlan a mentősök illetményének kifizetési káosza.**” címmel. A miniszter úr halaszthatat-

lan közfeladata ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, hogy elfogadja-e.

RIG LAJOS (Jobbik): Elfogadom.

ELNÖK: Ebben az esetben öné a szó. Parancsoljon!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Itt képviselőtársam már felszólalt a rendszert érintő problémákkal kapcsolatban, amely 2015 novembere óta fennáll. Én most - tőlem szokatlan módon - nem béremelést jöttem kérni, hanem azt a bért szeretném kérni, ami megjár a dolgozóknak, és ők is ezt kérik már november óta.

Elfogadhatatlan az, hogy ha valaki az egészségügyben dolgozik, és még egyszer mondom, éhbéért, még ezt a keveset sem kapja meg az önök hibája miatt. Tehát az önök hibájából november óta működik egy olyan rendszer, ami alkalmatlan arra a feladatra, amit kitaláltak, utalásra. Tehát nulla, ebből megbukott. Vannak olyan dolgozók - és most csak a saját választókerületemről beszélek -, akik november óta normálisan megállapított bért nem kaptak, 70 ezer, 80 ezer, 28 ezer forintot kaptak havi illetménynek. Tehát ilyen hasraütésszerűen állapították meg.

Az Államkincstár a válaszban azt mondta, hogy bérpapírokkal lehet reklamálni az adott érintetteknek, de azt lehet tudni, hogy a bérutalás és a bérszámfejtés, a bérszalag megkapása között körülbelül másfél hét eltelik. Most már az Országos Mentőszolgálat tett egy olyan intézkedést, hogy már e-mailben elküldi a dolgozóknak, de azért mégiscsak nonszensz véleményem szerint az, hogy még a dolgozó reklamálnon azért a bérért, amiért ő megdolgozott. Ha már egyszer önök nem tudnak normális béremelést biztosítani az egészségügyben dolgozóknak, akkor viszont elvárható az, hogy a bért, amit megállapítottak nekik, azt megkapják, hiszen abból fizetik a rezsit, abból fizetik, hogyha van, a hitelüket, és abból etetik a gyermeküket, és tartják el a családjukat. Semmi mást nem kérnek egyelőre, csak azt, hogy ezt normálisan kapják meg. Mi erre a biztosíték, államtitkár úr? *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A KIRA-rendszer bevezetéséről valóban ma már itt volt szó, azt megismételni nem akarom, hogy az Államkincstár miért vezette be, és hogyan teljesít. A Mentőszolgálatnál az az extra specialitás vagy az az áttérés tartalmi változása, hogy tényleges munkateljesítésen alapuló tárgyhavi számfejtést visz a Kincstár. Ez azt jelenti, hogy tárgyhónap 25. körüli időpont

helyett a tárgyhónap utolsó napján történik csak a havi rendszeres illetmények számfejtése. Ez is jelent egyfajta változást, aminek lehettek ilyen részei. A másik pedig a különböző mozgó bérelemeknek, különböző pótlékoknak a nem teljes körű rögzítése volt, ami a probléma mögött állt. Nem túl nagy számban, de azért ez állt mögötte. Illetőleg hogy kevesebb bérkompenzációs nyilatkozat érkezett be a Kincstárhoz, mint korábban. De ha ezt bárki leadja, akkor visszamenőlegesen is megkapja az összegek közötti különbözetet.

Azért tudta valamelyest nehezebben kezelni a Kincstár a Mentőszolgálatot, mert az OMSZ szervezeti struktúrája sokkal tagoltabb, mint egy átlag költségvetési szervnek. Éppen ezért ültek le december óta a Kincstár szakemberei és az OMSZ szakemberei, hogy ezeket a problémákat megoldják.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Az egyik irány volt az, amit ön is mondott, hogy nemcsak nyomtatott formátumban, hanem elektronikusan is, e-mailben is megkapják a bérjegyzéküket a dolgozók, pontosan azért, hogy könnyebben tudják ellenőrizni. Létrejött egy központi e-mail cím, ahol a különböző reklamációkat fogadják, itt ezek feldolgozásra kerülnek. De azért, hogy ilyen probléma ne legyen, ezért az elmaradt jövedelemmel arányos előleget egy-két napon belül kiutalták.

Február 11-éig összesen 135 észrevétel érkezett, tehát ennyi problémás esetről beszélünk. Ezeknek a döntő többsége már azóta kivizsgálásra került, és meglett a megoldás is. Soron kívül vizsgálják ezt a Kincstárnál, és hőközi számfejtéssel korrigálnak. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót egyperces reagálásra Rig Lajos képviselő úrnak.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, én megértem a válaszát, csak elfogadni nagyon nehéz. Tizenöt évig dolgoztam részmunkaidőben az Országos Mentőszolgálatnál, amíg ez a förmedvény, ez a KIRA-rendszer nem működött, addig érdekes módon normális időben, normális béreket tudtak felvenni a dolgozók.

Az is igaz, amit ön mondott, hogy változó munkarendben dolgoznak, és a túlórapótlékokat egy hónapos csúszással kapják meg. De a bérszámfejtésen már lehet tudni, hogy mekkora az a túlmunkavégzés, és itt nem nagy összegekre kell gondolni. És véleményem szerint én nem egy nagy kérést fogalmaztam meg önökhöz, hanem azt, hogy azt a bért, ami a bértábla szerint megjár, igenis kapják meg.

Vannak olyan dolgozók, akik viszont többet kaptak a fizetésüknél, jóval többet, azok viszont nem mernek hozzányúlni, mert utána visszafizetési kötelezettségük van.

Én azt kérem, hogy ezt a KIRA-rendszert úgy, ahogy van, felejtsek el, térjenek vissza a régi rendszerhez, mert az működött, azt ne bántsák. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Elnézést szeretnénk természetesen kérni mindenkitől, akinek kellemetlensége volt e miatt a rendszerátállítás miatt, de nyilván ez egy egyébkénti korszerűsítés miatt volt szükséges, hogy a Kincstár is áttérjen erre az új rendszerre.

De még egyszer elnézést kérünk mindenkitől, akinek emiatt bármifajta problémája, adminisztrációja pluszban adódott.

A Kincstár úgy tájékoztatott minket, hogy most már kisebb hibaarányal dolgoznak, mint a KIRA-rendszert megelőző korábbi rendszernél. Bízunk benne, hogy ez így lesz, így is marad, és mindenki érezni fogja ennek a gördülékenységét. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések ideje lejárt. Következő napirendi pontunk a **napirend utáni felszólalások** sora lesz.

Elsőként napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr: „Az elmúlt hét eseményeivel kapcsolatosan”. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Egy olyan kérdésben szeretném a figyelmüket felhívni és ráirányítani, amely - több esetből fakadóan úgy érzem - egyre inkább általánossá válik az országban.

Az elmúlt héten is jeleztem önök felé, hogy számos projekt - ebbe nemcsak az európai uniós források tartoznak bele, hanem ezen kívül több minden - úgy valósul meg, hogy igazából a teljesítés nem történik meg, egy jelentős része a tartalomnak nem valósul meg, és ennek következtében egyrészt jelentős kár keletkezik, másik oldalról pedig, mondjuk úgy, olyan helyre tűnnek el pénzek, amelyek követhetlenné válnak.

Most egy olyan helyzetre szeretném felhívni a figyelmüket, amikor egy olyan, azt gondolom, egyértelmű visszaélésről van szó, amikor emberek kiszolgáltatottságával élnek vissza. Ez a kiszolgáltatottság abból keletkezik, hogy kisteleplésen él, ahol éppen ennek a kormánynak a gazdaságpolitikája eredményeként se munkahely, se befektető nincs, ezért lényegében a kiszolgáltatottság egy irányba mutat: ha az önkormányzat segít, akkor igen, vagy ha jön valami jótévő, akkor majd az esetleg segíthet.

Ilyen jótévőként jelentek meg az elmúlt időszakban fideszes országgyűlési képviselők, akik egy-egy kisteleplési csoportot megtaláltak azzal, hogy egy általuk kitalált programot igyekeznek ott eladni és támogatásként hozni megmentőként.

(16.00)

Ez természetesen választási időszakban indult el, majd a választási időszak után hirtelen véget ért. Itt egy konkrét esetet szeretnék önöknek elmondani, ahol a békési térségben, Békés megyében éltek ezzel a helyzettel vissza, és hangsúlyozom, azoknak az embereknek az életével játszadoznak és teremtenek olyan helyzetet, hogy minden reményüket elveszítik, akik mindennap kiszolgáltatottjai annak, hogy egy-egy ilyen lehetőséggel tudnak élni vagy sem. Mondom ezt olyan emberként is, és itt sokan vannak az Országgyűlésben olyanok, akik kisteleplésről származtak el, van ilyen tapasztalatuk, látják az életüket, és tapasztalják mindennap, hogy hogyan történik.

Simonka György országgyűlési képviselő jó egy évvel ezelőtt, kicsivel több is, a Belügyminisztérium aktív támogatásával több mind egymilliárd forint pénzzel teli táskával érkezett oda a békési térségbe. 19 településen harknizott végig, és ígérte meg, hogy tulajdonképpen a régi, korábban jó hangulatú háztáji körülményeket, a jól működő háztáji gazdaságok körülményeit szeretné visszaidézni és ilyen körülményeket teremteni. Ebből az egymilliárd forintból ígért állatokat, etetőket, ígért hozzá még sok mindent, ami együtt járt azzal, hogy ennek a megvalósítása is valamilyen szinten elkezdődött. A csanádapácai polgármester, illetve önkormányzat testületi ülésének jegyzőkönyvéből idézem önöknek, hogy a mai napon kellett volna 15 malacot szállítani ide, és ezeknek a malacoknak legalább 25 kilósoknak kellett volna lenniük, de 6,5 kilónál alig voltak nehezebbek, és így teljesítetlen az, amit egyébként ennek a projektnek a keretében ott ígérték a számukra. És még egymás után nézhetjük ezeket a jegyzőkönyveket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elfogadhatatlan az, hogy a fideszes országgyűlési képviselő olyan helyzetet teremt kisteleplésben, ahol ígéretésével és utána pedig tíz hónap alatt bezárt és megszüntetett projekttel otthagya az embereket a teljes reménytelenségben. Azok az ígéretek, amelyek akkor elhangzottak, mára köddé váltak. Semmit nem ér a Fidesz szava abban a környezetben sem. Tíz hónap alatt tüntet el mindent, nemcsak az országgyűlési képviselő, hanem egyébként ezt most már írásban is megüzent a minisztériumi tisztviselő, aki azt mondja, hogy a projektet befejezték és lezárták. Ezekben az ügyekben, tisztelt képviselőtársaim, mikor indul vizsgálat, amelyeknek számtalan sora van? Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr: „Több mint 40 ezer aláírás az állatvédelem érdekében” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő-

társaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nyilván sokak számára úgy tűnik, hogy Magyarország jelenlegi társadalmi, politikai problémái mellett mellékesnek hathat az állatvédelem kérdése, ugyanakkor tudomásul kell venni, hogy az elmúlt száz évben, főleg az elmúlt évtizedekben az állattartás nagyon sokban változott, és a haszonállattartás mellett a hobbicélú állattartás mellett megjelent az a fajta emocionális kapcsolat nagyon sok esetben, mikor jóformán társként és egy legfontosabb kapocsként tekintenek nagyon sokan az állatokra. Ennek megfelelően az az érzelmi kapcsolat, ami a háziállatokkal kapcsolatban megjelenik, nagyon sokszor már jóval több, mint amit korábban tapasztalhatott a magyar társadalom, és talán ez a magyarázata annak, hogy ennek a hétnek a szombatján sok ezren tüntettek annak érdekében, hogy lehetőség szerint változzanak az állatvédelmi szabályok.

Ma már teljesen közismert az az eset, amikor Deteken megtörtént az a kutyagyilkosság, amely megrázta a magyar közvéleményt, és ennek hatására több mint 40 ezer aláírás gyűlt össze petícióként, amelyben azt kérik a petíció aláírói, hogy a büntető törvénykönyv módosításával teremtsen meg a kormány annak a hátterét, hogy az ilyen és ehhez hasonló kegyetlen eseteknek a büntethetőségi határai növekedjenek, és a büntethetőségi szint táguljon. Nyilvánvalóan ez az eset rámutat arra, hogy milyen társadalmi elvárás van ebben a témában is, ugyanakkor az állatvédelem kérdése jócskán túlmutat ezen az ügyön.

Megközelítőleg egy évvel ezelőtt a Fenntartható Fejlődés Bizottságának elnökeként szerettem volna, ha egy átfogó reformot hajtunk végre az állatvédelmi szabályokon, de sajnos a kormánypárti alelnök nem jegyezte ellen azt a kérelmet, amiben ez ügyben szakértői segítséget szerettem volna kérni, így nem volt más lehetőségünk, mint az, hogy a frakció saját forrásából keresett egy megoldást. Aminek egyéves munkája eredményeként, számos zöld-, állatvédő szervezettel való egyeztetés során végre elkészült az az anyag, amely az említett Btk.-módosításon túlmutatóan is lehetőség szerint megpróbálja tágabb értelemben megközelíteni az állatvédelem kérdését.

Ebben gyakorlatilag az élő méhcsaládoktól kezdve, a mostani Btk.-s módosítás is, ami kifejezetten gerinces állatokra vonatkozik, egészen a befogott, gazdátlan vagy kóbor kutyáknak a kezeléséig, nyilvántartásáig, az állatmenhelyek működéséig, az állatvédelmi termékdíjjal kapcsolatos pirotechnikai eszközökre való kiterjesztett szabályozásig számos lehetőséget teremtene. Ezen a héten csütörtökön lesz módom meghívni az állatvédő szervezeteket, hogy ezt az anyagot a tárgysorozatba vételt megelőzően átnézzék és véleményezzék, hogy minél nagyobb állatvédelmi szakmai konszenzus legyen ennek a benyújtásában. Viszont ismerve a kormány működését, hogy egy ellenzéki képviselőnek leginkább elméleti a lehetőség, hogy a tárgysorozatba vétel megtörténjen, arra kérném a kormány képviselőit és a téma

íránt érdeklődő kormánypárti képviselőket, hogy akinek módja és lehetősége van, tisztelje meg részvételével ezt az állatvédelmi kerekasztalt, és örömmel várnám, ha bármi javaslatot ezek közül a kormánypártok fel tudnának vállalni, és lehetőségek szerint tudnának képviselni.

Nyilvánvalóan ezek a kérdések, az állatvédelmi szervezetek részéről megfogalmazott elvárások nagyon sok esetben olyanok, amelyek széleskörűen érintenek jogszabály-módosításokat, hiszen a büntető törvénykönyvön túlmenően számos, mezőgazdaságot érintő szabályozásba, de akár a civil szervezetek, vagy mint mondtam, önkormányzati szabályokat, hatásköröket érintő szabályozásba is belenyúlhatnak. Ennek ellenére azt hiszem, hogy egy ilyen jellegű állatvédelmi salátatörvénynek a tisztelt Ház elé való behozatala időszerű lenne, és nagyban tudná enyhíteni azokat a felháborodott hangokat, amelyek az állatvédelem területén kérnének egyre nagyobb és egyre fokozottabb fellépést a kormány részéről.

Arra kérem tisztelettel a kormány képviselőit és a kormánypárt tagjait, segítsenek abban, hogy ezek a törekvések a lehető leghatékonyabban meg tudjanak valósulni, és az a több mint 40 ezer aláírás, amely a petíciókban pusztán ezen Btk.-módosítás szigorítását kifejezve fejezte ki aggodalmát az állatok és az állatvédelem ügyében, széles körben meghallgatásra kerüljön. Kérem, hogy segítsenek ebben, és legyen mód arra, hogy a tisztelt Ház mielőbb itt a parlamentben tárgyalja azokat a módosításokat, amelyeket állatvédő szervezetek kérnek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. Igen, Bitay Márton államtitkár úré a szó.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen, hogy rávilágított ebben a napirend utáni felszólalásában, hogy vannak azért sajnos ilyen deviáns dolgok, amikor állatokat értelmetlenül megérthetetlenül megkínóznak vagy megölnék, vagy ehhez hasonló bűncselekményt követnek el. Szeretném azt mondani, hogy ennek a jelenségnek a törlésén, hogy lehetőleg ne is legyen ilyen, azért dolgozunk, és nemcsak mi, hanem most már elég régóta folyik ebben egy munka. 2004 óta van a büntető törvénykönyvben erre vonatkozó passzus, és ha jól figyeltem a hétvégi tüntetéseket ezzel kapcsolatosan, akkor leginkább az merült fel problémaként, hogy bár lenne már most is talán valamilyen büntetőjogi lehetőség, de mégsem alkalmazzák a bíróságok kellően erősen ezeket a szabályokat.

Tehát végig kell nézni, hogy mit lehet tenni állatkínzás ügyében. Elsősorban szemléletformálásra van szükség, tehát itt is egy ilyen lépcsős felépítésre gondolnánk mi. Nyilván meg kell akadályozni, és szigorítani szükséges ezeket a büntetési tételeket vagy magát a szabályrendszert is, vagy ennek az ül-

dözhetőségét még életszerűbbé tenni, hogy még nagyobb eredménnyel járjon, de fontos, hogy lépésről lépésre haladjunk, és legyen egy szoros együttműködés a szervezetekkel, legyen egy szoros együttműködés a Nébih intézményrendszerén keresztül, legyen egy szemléletformálás is.

(16.10)

Mondjuk, a kutyák, kóbor kutyák vonatkozásában azért a kutyák kötelező csipeltetése talán itt is egy előrelépést jelenthet, azért mégiscsak már lehet detektálni a helyzetet. A kóbor kutyáknál volt egy ivartalanítási program, ami a kóbor kutyák létszámának további növekedését talán valamennyire vissza tudja fogni, vagy legalábbis jótékony irányba hat, és vannak kormányrendeletek is, amelyek megalkotásán, illetőleg módosításán dolgozik a Földművelésügyi Minisztérium, hogy ezek előterjesztésre kerüljenek.

Tehát összességében azt szeretném mondani, hogy a felvetés teljesen jogos, sajnos életszerű, vannak ilyen problémák, és a kormány is azon dolgozik, hogy ezeket a deviáns magatartásokat minél jobban vissza lehessen szorítani. Ha ehhez párbeszédre van szükség akár ellenzékkel, akár társadalmi szervezetekkel, akkor a magunk részéről nyitottak vagyunk erre. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr: „A magyar ápolók napja egyben az üres kormányzati igéretnek napja” címmel. Oné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! 2014. február 19-étől február 19-e, Kossuth Zsuzsanna születésnapja a magyar ápolók napja, amit most már két éve ünnepel a szakma, illetve két éve ünnepelnek azok, akik a magyar ápolás ügyéért igazán felelősséggel viseltetnek. A mai napi rendezvényen, amelyen volt szerencsém részt venni, a délelőtti nap folyamán osztották ki azokat a megtisztelő éves díjakat, amelyek az ápolásügyben, ha úgy tetszik, a legmagasabb szakmai kitüntetésnek számítanak. Ilyen volt ebben az esetben a Batthyány-Strattmann-díj, amelyben egy fő részesült, és amely Zala megyébe vándorolt, és emellett több ápoló évtizedes munkája végett, illetve annak kitüntetéseként Pro Sanitate-díjat kapott. Ezek közül hadd említsem meg Kátainé Jakl Annát, akinek ezúton is gratulálok, áldozatos munkáját a karcagi kórházban végzi most már évtizedek óta. Hadd említsem meg, hogy három darab Kossuth Zsuzsanna-díjas lett, amelyet a Magyar Ápolási Egyesület osztott ki, és egy tiszteletbeli ápoló díj is kiadásra került.

De nem mindenkinek tudunk teljes örömmel gratulálni - a gratuláció természetesen jár a kitün-

tetteknek -, hiszen ez az ápolók napja felhívta a figyelmet arra, hogy az ápolás ügye továbbra is egy helyben toporog, és az ápolók napja az üres kormányzati ígéret napja is az ápolásüggyel szemben. Hogy mire alapozzuk, hogy üresek ezek az ápolásügyre vonatkozó ígéret, azt jól mutatja, hogy milyen állapotban van jelenleg a szakma, 2016-ban hol áll az ápolók kérdése.

Érdeemes azt megjegyeznünk, hogy az ápolók 90 százaléka, a dolgozók 90 százaléka nő, átlagkoruk pedig 40-45 év, egyre öregeedik a szakma, és nyugodtan mondhatjuk azt is, hogy egy olyan réteget képviselnek, amely egy 50-52 ezer fős réteg a magyar egészségügyi szakmában, tehát ha úgy tetszik, a derékhada az egészségügyi dolgozóknak. Nos, ezek a dolgozók azok, akik olyan bérek között végzik mindennapi tevékenységüket, gyakorta komoly műszaki beosztásban, fáradtan, elfáulva, kiégetten és egyébként létszámbeli hiány mellett, akik, például mondjunk egy egyszerű példát: egy 40 éves munkatapasztalattal bíró, tehát most már a nyugdíjhoz közelítő vagy talán már a nyugdíjas évek előtt álló segédápoló összesen nettó 109 ezer forintot visz haza, de egy 30 éves munkatapasztalattal bíró szakápoló is csak 120 ezer forint nettót visz haza. Ezek egyébként nemzetgazdasági szinten is a szociális szférát követően a lista legalján állnak, a vásárlóerő paritásában az európai, de nemcsak európai, hanem a fejlett országokat tömörítő OECD átlagában is utolsó előtti helyen állnak, a magyar ápolóknak futja a lehető legkevesebbre a mindennapi fogyasztási cikkekből.

De nem csak a bérekkel van gond; azok a munkakörülmények is nyomják az ő vállalkat, amelyek az általános egészségügyi problémákat takarják, amelyek intézményi infrastrukturális problémák, hogy milyen állapotban vannak a kórházak, hogy milyen állapotban van egy-egy betegszoba, ahol a napi tevékenységet kell elvégezni, és egyébként milyen feszültségek származnak abból, hogy ezekben a kórtermekben, amelyek sokszor lelakottak, eszközökkel rosszul felszereltek, olyan rosszkedvű betegek is tartózkodnak, amilyen rossz magának az intézménynek az állapota.

Az államtitkár úr is elismerte most már több fórumon, Ónodi-Szűcs államtitkár úr, hogy bőségesen hiányzik ebből a szakmából utánpótlás is, illetve a jelenlegi dolgozói élőrő. Összességében azt is fontos megjegyezni az ápolók napján, hogy a szakma 27 ezer hiányzó embert tart számon, tehát az egészségügy biztonságos működéséhez 27 ezerrel több ápolóra van szükség, ami már nemcsak a kivándorlás kérdését veti föl, hanem az utánpótlás képzésének a problémáját is felveti, hiszen sorra szűntek meg azok a szakképző helyek, ahol a jó minőségű, jól oktató és rátermett ápolókat képezték, és mára már alig maradt olyan iskola, ahol a szakápolókat, illetőleg az ápolási feladatot végzőket oktatják. De mondhatnánk azt az intézményi anomáliát is, ami például egy önálló minisztérium ígérete

volt mindig, és amelyet egyébként sokszor a kormány elismert, hogy ő maga is önálló minisztériumot szeretne, majd ez sose került létrehozásra, helyette más minisztériumok sarjadtak a kormányzati elképzelésekből. De az országos vezető ápoló kérdése is olyan, amelyet régóta kért a szakma, önök ezt is megvalósították, viszont apparátust ehhez a tisztséghez nem adtak, úgy tűnik, hogy sem feladatköre, sem apparátusa nincs ennek a tisztségnek, diszből csináltak egy ilyet, pedig sokkal fontosabb szakmai feladatokat tudna ellátni, mint hogy egyébként egy államtitkársági struktúrában ücsörög valahol ez a személy.

Mindenképpen szükséges tehát áttekinteni, hogy jelen helyzetben milyen problémák vannak az egészségügyben. Épp ezért indította el a Jobbik 2016-ban a valódi nemzeti konzultációt, amelyben az ápolásügyet, az ápolók helyzetét is fel fogja mérni, amelyben a szakmai szervezetek konzultációja alapján a megválaszolható kérdéseket a lakossághoz fogja eljuttatni, és az ő válaszuk fogja meghatározni, hogy mit kell a kormánynak tennie 2016-ban az ápolás ügyében. Köszönöm szépen a türelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kulcsár Gergely képviselő úr: „A korrupció és a Fidesz kéz a kézben jár Hajdú-Bihar megyében is” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A közelmúltban a kormányfő a bűnözők pártjának nevezte a Jobbikot a Ház falai között, természetesen csak akkor mondta ezt a miniszterelnök, amikor már a Jobbik elnökének nem volt módja reagálni, és persze Orbán Viktor semmilyen valós adattal, ténnyel nem támasztotta alá vádaskodását, és azóta sem a legnagyobb ellenzéki pártról, a Jobbikról szólnak a bűnügyi hírek. Akkor nézzük csak, hogy melyik pártban vannak bűnözők! A baloldalt, a vörösöket inkább hagyjuk figyelmen kívül eme összevetésben, hiszen a börtönfrakciónk Európa-csúcsokat döntöget, nem is beszélve a fideszes elszámoltatás elmaradása miatt szabadlábon lévőkről, Gyurcsány Ferencsel az élen.

Ha szemezgetünk az elmúlt hetek politikai vonatkozású bűnügyi híreiből, akkor szinte kizárólag narancsos eseteket találunk. Tömegverekedésbe és fojtogatásba torkollott a Fidelitas füzesgyarmati wellnessdisznóvágása, szólnak a hírek. Úgy tűnik, a pénzhamisító Fidelitas-elnökön kívül is vannak bűnöző hajlamú ifjú narancsosok. Akármit is állított a békéscsabai fideszes képviselő, hétéves fegyházbüntetésre ítélte a Gyulai Törvényszék hamis Viagrával való illegális kereskedelem miatt. V. Viktor egyébként az önkormányzatban a jogi és ügyrendi bizottság elnöke volt a bünszövetkezetben elkövetett bűncselekmények megtörténének idején. S jön a következő: „Gyilkossággal gyanúsított fideszes képviselő tüntette ki a rendőröket Dunaújvárosban” - szolt a

szalagcím. Gál Roland fideszes képviselőt, aki az önkormányzat közbiztonsági tanácsnokaként is tevékenykedett, emberölés gyanújával tartóztatták le a minap. A hab a tortán, a következő testületi ülésen a fideszes többség nem fosztotta meg a pozíciójától a feltételezett gyilkost.

Ezek csak az elmúlt két hét legfontosabb hírei voltak, és a rovott múltú Farkas Flóriánról még egy árva szót sem ejtettem, s akkor még nem is beszélünk a törvényesített politikusbűnözésről, az olyan esetekről, amelyek ugyan nem törvénytelenek, de tisztességtelen, mondhatni pofátlan módszerekkel tömik tele saját és kiszolgálóik zsebét a Fidesz politikusai. Ebbe a kategóriába tartozik a pár évvel ezelőtti debreceni jutalombotrány. Hatalmas közfelháborodást keltett, amikor 2011 végén a Jobbik debreceni képviselőinek, önkormányzati képviselőinek köszönhetően napvilágot látott az a lista, amely tartalmazta, hogy a debreceni önkormányzat vezetői mennyi pénzt tettek zsebre jutalom gyanánt. Az összeg 2002-2011 között több mint 1 milliárd 700 millió forintba rúgott. A város fideszes vezetői ebben az időszakban személyenként 5,2 millió és 35,7 millió forint közötti összegű jutalmakat adtak saját maguknak, miközben Debrecen 40 milliárd forintos adósságba taszították. Ez a törvényesített politikusbűnözés tipikus esete.

És a legfrissebb, a színtiszta korrupció, az a balmazújvárosi fideszes városvezetőkhez köthető eset, amely nagy közfelháborodást váltott ki a közelmúltban, és bírósági szakba lépett az elmúlt év végén. 2013-ban kezdődött, hivatali visszaélés és vesztegetés miatt kezdett el nyomozni az ügyészség Balmazújvároson. Azóta kiderült, hogy az ügy vádlottja, Veres Margit akkori jegyző, jelenlegi polgármester, aki a Fidesz és az MSZP közös támogatásával lett polgármester 2014-ben, és köztudott róla, hogy Tiba István korábbi polgármester, fideszes országgyűlési képviselő bizalmi embere.

(16.20)

A bíróságon kiderült, hogy Veres Margit balmazújvárosi jegyzőként egy sötét esti órán négyszemközt átvett ötmillió forint készpénzt egy vállalkozótól, akinek a cége, minő véletlen, éppen aznap kapott 180 milliót a helyi önkormányzattól. A jegyző a pénzt másnap négyszemközt átadta Tiba István akkori polgármesternek, és a telefonlehallgatások tanúsága szerint Tiba István azt mondta Veres Margitnak, hogy tartson meg 400 ezer forintot a pénzből, és egy autót is kap majd ajándékba a vállalkozótól.

A dolog érdekessége, hogy Tiba Istvánt még tanúként sem hallgatták meg a nyomozás során, pedig teljesen világos, hogy a fideszes képviselőnek köze van a bűncselekményhez, ugyanis az ügyészség szerint a bűncselekményből származó pénz Tibánál kötött ki. Azt nem tudjuk, csak kérdezem, hogy mi lett ennek a pénznek a sorsa, zsebre tette-e ezt a

fideszes képviselő, Tiba István vett-e belőle egy autót, vagy pedig a Fidesznek is van olyan feketekassza, amit már az MSZP-nél megismertünk az elmúlt évek során. Szintén kérdés, hogy Tiba miért nem ül a vádlottak padján Veres Margit mellett, a legfőbb ügyész miért nem kérte a mentelmi jogának felfüggesztését.

Ez az ügy is bizonyítja, hogy a Fidesz és a korrupció bizony kéz a kézben jár, és az elmúlt percekben talán mindenki számára világossá vált, hogy melyik az a politikai formáció, amely tele van bűnözőkkel. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem... *(Jelzésre:)* Nem kíván államtitkár úr válaszolni. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr: „Kiáltvány a magyar fiatalokhoz” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A hétvégén tartotta a Jobbik Ifjúsági Tagozat a III. országos kongresszusát, amelyen a magyar fiatalokhoz szóló kiáltványt fogadtunk el, és ennek fontos tartalma miatt, és abból a szempontból, hogy minél több emberhez eljusson ez az üzenet, ezért szeretném az Országgyűlésben is megosztani önökkel ezt a kiáltványt.

„A rendszerváltást követő évtizedekben közel egymillió magyar kényszerült külföldre. Nem 'kalandvágyból', hanem a szocialista és fideszes kormányzati átokfutás eredményeként. A veszteség nemcsak egyéni és családi szinten jelentkezik, hanem hazánk jövőjére nézve is katasztrofális következményekkel járhat. Mi, a Jobbik Ifjúsági Tagozatának tagjai azonban nem nyugszunk bele abba a helyzetbe, amelyben a fiatalok nem számítanak, amelyben a problémáinkkal nem törődnek. Mi elköteleztük magunkat, hogy olyan országot teremtsünk, amely megbecsüli fiataljait és lehetőséget biztosít nekik az itthoni boldoguláshoz!

A Jobbik Ifjúsági Tagozat számára nyilvánvaló és magától értetődő e kihívás megoldásának szükségessége és módja is. A fiatalok körében legnépszerűbb pártként erre a feladatra kötelességként tekintünk. E tudat és e bizalom egyetlen hitelesnek tekinthető és valódi programmal rendelkező pártként korántsem nyomasztó teher, hanem végtelenül megtisztelő és bátorító erejű számunkra. Saját generációnk problémáinak megoldása volt sokszínű tevékenységünk fókuszában eddig is, és ezért fogunk dolgozni ezután is.

Mindenekelőtt olyan országot kell teremtenünk, amely esélyt ad az itthoni boldogulásra és önmagában garancia a kivándorlási hullám enyhülésére. Jól tudjuk, hogy az emigráció mozgatórugója elsősorban nem a világlátás, hanem a mindennapos túlélés és létbizonytalanság helyett a valódi jólét biztosítása.

Tisztán látható, hogy mire van szüksége a mai fiataloknak: színvonalas oktatásra, tisztességes munkalehetőségre, megfizethető lakhatási lehetőségekre, egyszóval kiszámítható jövőre. A Jobbik rendelkezik azzal a programmal, amely az oktatásra visszatérülő beruházásként tekintve nem elvonja a forrást, hanem pluszösszegeket rendel erre a területre és végrehajtja a szükséges reformokat.

Programunk kiemelt része a valódi, értékteremtő munkahelyteremtés, hogy ne csak a közmunka és a multiknak való kiszolgáltatottság közül választhassanak a fiatalok. A megfizethető lakhatást, az eddigi otthonteremtési támogatások kiszélesítése mellett, a bérlakásépítési program biztosítaná. A Jobbik kiszámítható jövőképet ajánl, amelyben a tudás, a szorgalom és az elvégzett munka számít, nem pedig a kormányzati kapcsolatok.

A Jobbik Ifjúsági Tagozat meggyőződése, hogy Magyarország rejtett erőforrásait az ideiglenesen Nyugatra szakadt honfitársaink jelentik. Tudatosítani akarjuk, hogy mi egy pillanatra sem mondunk le róluk, és hogy ugyanolyan fontosak számunkra, mint az itthon maradottak. Mi nem elítéljük a kivándorolni kényszerült honfitársainkat, hanem együttérzünk velük, és segítő jobbot kívánunk nyújtani nekik, mert tudjuk, hogy nem önszántukból, hanem a jobb élet reményében, a hazai korrupció, kiszámíthatatlan rendszer elől gazdasági menekülteként távoztak külföldre. A létbizonytalanság helyett kiszámítható jövőt akarunk, megteremtve az itthoni boldogulásra alkalmas környezetet.

Ezt megelőzően és ezzel párhuzamosan meg kell tennünk mindent annak érdekében is, hogy a kint élők megőrizzék magyar identitásukat, kultúrájukat és lelkiületüket. Ezért minden lehetséges módon biztosítani kell számukra azt, hogy magyarságukat maguk és gyermekeik számára képesek legyenek óvni és ápolni. A Jobbik támogatni fogja a kivándorlók anyanyelvi oktatását, a magyar közösségek életét, ahol szabadon élhetik meg magyarságukat, gyakorolhatják szokásaikat, és ahol hozzáférhetnek a magyar kultúra értékeihez, a magyar mezőgazdaság és ipar termékeihez, szolgáltatásaihoz. A külföldre vándoroltakban mi nem ellenséget, hanem testvért, lehetőséget és szövetségest látunk: olyan közösség értékes tagjait, akik hazatérve felhalmozott tudásukat és tapasztalatukat hazánk javára fordíthatják.

Hazánk legerősebb politikai ifjúsági szervezete-ként ez a mi felelősségünk, kötelességünk és hivatásunk. Számunkra ez nem pártpolitikai ügy, hanem összefoglaló és stratégiai sorskérdés, amelynek megoldásáért sürgősen és érdemben kell cselekedni. Hiszünk a célok megvalósításában, mert van hozzá kellő erőnk, elszántságunk és valódi programunk. A siker záloga azonban az egység, mert csak együtt sikerülhet az akadályok leküzdése és a magyar ifjúság érdekeinek maradéktalan teljesítése. Az ország társadalmi és gazdasági talpra állításában a legkisebb önzetlen tettnek is felbecsülhetetlen értéke van,

ezért arra hívunk mindenkit, hogy csatlakozzon megkezdett munkánkhoz, a magyar fiatalság felemelésének programjához. Keltsük életre együtt azt a kiszámítható jövőképet, amelyben valóban érdemes itthon maradni és hazaérkezni!” Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr: „A kommunizmus áldozatait forognak sírjukban a kormány mulasztásai miatt” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik szerint nem lehet méltósággal emlékezni a kommunizmus áldozatainak emléknapján addig, amíg nem történt meg az állambiztonsági múlt, így többek közt a jelenleg 2060-ig titkosított ügynöklistán feltárása, a pártállami vezetők elszámoltatása és közéletből való kitérítése, valamint a kommunista luxusnyugdíjak megvonása, amit a Fidesz-kormánytól kap többek közt a Mansfeld Péterre halálos ítéletet kérő ügyész, Mátsik György is. A kommunizmus áldozatait forognak a sírjukban, miután ezekben az ügyekben eddig csak maszatolás történt. Az elmúlt 24 év, az MSZP- és a Fidesz-kormányok közös szégyene ez.

A Jobbik három legfontosabb antikommunista programját kormányra kerülése esetén haladéktalanul meg fogja valósítani. De a 2006-os felkelés utáni 10. évben, az '56-os forradalom 60. évfordulójának emlékévében fel kell hívjam a figyelmet egy gyalázatos emlékműre is, és ezúttal még csak nem is a Szabadság téri kommunista önkényuralmi obeliszkre gondolok, hanem Gyurcsányék '56-os vagy inkább 2006-os vaskefe emlékművére. Eltávolítására volt ugyebár kormányzati ígéret, nem is egy, miután azt sok kritika érte főleg az '56-osok részéről. Szerintük az ék a szovjet csapatokat vagy a november 4-e után felállított és ék alakban menetelő munkásőrséget jelképezi. Tíz évvel a felállítása után rozsdatemetőként éktelenkedik az '56-osok terén, és marad is a helyén a múzeumi negyed kormányzati tervei szerint, holott inkább a szoborparkban volna a helye.

Ezért a kommunizmus áldozatainak emléknapján tüntetést tartunk ott, és felkértem egy beszédre Tarlós István főpolgármestert is, aki a 2010-es megválasztása előtt így fogalmazott, idézem: „Valószínűleg ki kell cserélni ezt a méhteleg funkciójú, emlékműnek csúfolt valamit az '56-osok terén a Városligetben. Én azt hiszem, hogy az '56-osok nem arra vágnak, hogy egy halom rozsdás ócskavas állítson emléket nekik. Azt még a legszabadelvűbb gondolkodás és ízlés mellett is nehéz elfogadtatni bármivel is, hogy annak a rozsdás ócskavasnak a Dózsa György úton valamiféle művészeti értéke van.” - így fogalmazott Tarlós István.

Szőcs Géza kultúráért felelős államtitkár pedig a múzeumi negyed kapcsán 2011-ben pedzegette a vaskefe emlékmű lebontását, amely, idézem őt: „sze-

rencsétlen helyen és alakzatban valósult meg”. Szócs a szobrot a diktatúra emlékművei közé a szoborparkba, vagy a tököli volt szovjet laktanya területére költöztette volna át, de ebből sem lett semmi. Nekünk kell hát lépniük.

Az '56-osok és a magunkfajták inkább egy sze-rethető szoborra vágnak a mostani helyett, mely annyira hasonlít a berlini holokauszt-emlékműre, hogy még a plágium vádja is felmerült. Az IKSZ szerint az 1956-os emlékművet lekoppintották a holokauszt zsidó áldozatainak emlékére épített berlini emlékműről. Mielőtt még valaki zsidózást kiáltana, nézzen szembe azzal, hogy ezt Rétvári Bence, az Ifjú-sági Kereszténydemokrata Szövetség elnöke mondta egy 2006. októberi hír szerint.

(16.30)

A politikus plágiummal vádolta meg az alkotókat, szerinte a budapesti szoborcsoport a holokauszt zsidó áldozatainak emlékére épített berlini emlékmű koncepciójának ötletelen, fantáziátlan utánzata. Az IKSZ elnöke szerint a köztéri emlékműnek semmi köze a magyar történelemhez, főleg 1956-hoz. Nehezményezte, hogy nincs semmi nemzeti ötlet az emlékműben, melynek tervezőiről úgy vélekedett, hogy nekik semmit sem jelent 1956. Milyen kár, hogy Rétvári Bence ma befolyásos államtitkárként most is inkább gyorsan lelépett ahelyett, hogy szorgalmazná ennek az emlékműnek az eltávolítását.

A Magyar Nemzetnek korábban Wittner Mária azt mondta, hogy az '56-os emlékmű nem 1956-ról, hanem 2006-ról, a rendszerváltozás utáni magyar történelem mélypontjáról szól. Azt is mondta, hogy a Gyurcsány-kormány szerinte saját magának állított emlékművet. És valóban, Gyurcsány Ferenc avatta fel tíz éve a 2006 fémoszlopból álló vaskefe emlékművet. 2006 októberében Wittner Mária kijelentette: az emlékmű felépítése ellen a polgári engedetlenség eszközeivel lépnek fel, és minden alkalmat meg-ragadnak a tiltakozásra.

Tízévnvi tétlenség után most itt a lehetőség, a kommunizmus áldozatainak emléknapija ugyanis tüntetést szervez a Jobbik. A február 25-én, most csütörtökön 17 óra 30 perckor kezdődő rendezvényünkön felszólal majd Mészáros István, az Új Magyar Gárda főkapitánya, Murányi Levente '56-os szabadságharcos, az '56-os Pesti Srácok Intézet igaz-gatója, Pörzse Sándor, a Barikád főszerkesztője és Tokody Marcell fővárosi közgyűlési képviselő min-denképp. A kérdés legfeljebb csak Tarlós István. Sőt, tegyük hozzá, szoltam Pongráz Andrásnak is, hogy szeretettel vágjuk, várjuk; és hát vágjuk is akár -lángvágóról ismét gondoskodunk, ezt is jelentettem neki. Ó, ugyebár, pont itt vágta át a Sztálin-szobor lábát, hogy aztán a pesti srácok ledönthessék azt.

Huh, micsoda szélsőséges tett volt, tisztelt kor-mányzati képviselők, államtitkár úr! Tessék bátran elhatárolódn! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalás-ra jelentkezett Kiss László képviselő úr: „Miként bánunk azokkal az állatokkal, akik társul szegődtek hozzánk?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon jó, hogy napirend után már a második hozzászólás az, amely a szombati tüntetéssel foglal-kozik, és ennek apropóján azzal, hogy mi is a helyzet ma Magyarországon az állatok kínzásával, hogy megkapják a méltó büntetésüket azok az emberek, akik állatokat kínoznak, állatokat gyilkolnak meg.

Szemben azzal a válasszal, amit hallottunk Sallai képviselőtársam felvetésére, a helyzet azért koránt-sem ennyire rózsás. Statisztikai adatok alapján azt lehet mondani, hogy a 2013 és 2015 vége közötti időszakban, tehát nagyjából, amióta az új, szigorúbb törvény van életben, 26-an kaptak letöltendő börtönbüntetést ilyen tényállás alapján. A 26 személy azonban kevesebb, mint 5 százaléka azoknak, akik esetében ítélet született ebben a kérdésben. Tehát azt lehet mondani, hogy egy olyan bűncselekménynél, amely általában jelentős kegyetlenséggel valósul meg, 5 százaléknál kevesebb azon emberek aránya, akik letöltendő börtönbüntetést kapnak. Persze nem beszélünk arról, hogy durván a kétharmadát egyéb-ként nem ítélik el, vagy pedig nagyon enyhe ítélettel ítélik el azoknak, akiket ilyen cselekménnyel vádol-nak meg. Így azt lehet mondani, hogy nagyjából azt lehet feltételezni, hogy ha valaki ma állatot gyilkol vagy állatot kínoz, akkor arra számíthat, hogy nem fog letöltendő börtönbüntetést kapni.

Ennek mi az oka? Az egyik oka mindenképpen az, hogy jelen pillanatban ennek a cselekménynek a büntetési tétele alacsony, nullától három évig terjed az az idő, amíg el lehet valakit ítélni állatkínzásért, állatgyilkosságért, és azt a 26 személyt, akit elítéltek, zömmel két évnél kevesebb börtönbüntetésre ítélték el. Azért fontos ez a két év, mert tudjuk, hogy két év fölött már nem lehet felfüggeszteni a börtönbüntetés-t, kettő év alatt ezt meg lehet tenni. A 26 személy szinte mindegyike kettő évnél kevesebbet kapott, a bíró úgymond jóindulatán vagy állatbarátságán, vagy a bíróság jóindulatán és állatbarátságán múlt az, hogy mégis letöltendő börtönbüntetést kaptak, pedig kettő évnél kevesebb lett a börtön.

Gyerekcipőben jár gyakorlatilag az egész rend-szer. Itt az egyik felvetésemre, amit az állatok világ-napja kapcsán napirend után tettem meg, a minisz-terium azzal büszkélkedett, hogy az ivartalanítási program keretében mintegy ezer ingyenes ivartalanítást hajtanak végre ebben az országban kutyákon. Lehet mondani, hogy ezernél azért egy kicsit több kutyát tartanak a magyar emberek.

Innen is látszik, hogy mennyire gyerekcipőben jár az a program, hogy azok, akik egyébként nem tehetik meg vagy nagyon nagy megterhelést jelente-ne számukra a kedvenceik ivartalanítása, állami segítséggel megtehessek. Ilyen program, gyakorlati-

lag kimondható, hogy nincs vagy alig van. A felelős állattartás ma nem része az iskolai tananyagának, miközben például arról beszélnek sokan, hogy a vadászatnak meg része kéne lennie. A felelős állattartás ma ennek nem része. Több európai országban azért más a helyzet.

Azt, hogy mennyire nem tolerálja a hatalom az állattartást, jól mutatja a III. kerület, választókerületem egyik gyermekorvosának esete, ahol a terápiás kutyát tiltották ki az orvosi rendelőből éppen ezen a héten, pontosabban az előző hét elején, azért, mert állítólag nem odavaló, miközben egyébként a betegek részéről panasz nem érkezett.

Pontosan ezért volt az, hogy ebben a ciklusban elsőként 2015 októberében törvényjavaslatot nyújtottam be arra vonatkozóan, hogy kapjanak garantáltan letöltendő börtönbüntetést azok, akik állatot kínoznak. Ezt nagy sietséggel természetesen a parlament Igazságügyi bizottságának fideszes többsége elutasította. Alapvetően két érvet használtak. Az egyik, hogy milyen dolog, hogy egy állat meggyilkolásáért is ugyanannyit lehet kapni - mondták ők -, mint ha valaki, mondjuk, az önök által, mármint a fideszes többség által sokkal gyakrabban csinált pénzügyi dézsmálásokat teszi. A másik pedig az, hogy egyébként a rendszer nagyon jó, hiszen letöltendő börtönbüntetést kap mindenki, akinek ez jár. Látjuk, hogy ez mennyire nincs így.

Látjuk, hogy nagyon fontos az állati élet védelme is, éppen ezért 2016 januárjában megismételtem a javaslatomat, és újra lesz módja akár ennek, akár más bizottságnak is szavazni arról, hogy szeretné-e azt, hogy az állatgyilkosok valóban börtönbe kerüljenek. A Magyar Szocialista Párt és én szeretném, ezért kitarunk a javaslatunk mellett, és éppen ezért örülünk, hogy ilyen tüntetések lehetnek Magyarországon, amelyen majd' tízezer ember hívta fel ugyanerre a problémára a figyelmet most szombaton. Szeretném, hogy a kormány is változtasson az álláspontján, és küldje börtönbe azokat, akik állatot gyilkolnak, állatot kínoznak. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Staudt Gábor képviselő úr: „Mit tud felmutatni Magyarország a bűncselekmények áldozatainak napja alkalmából?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Európa Tanács 1990-ben az európai áldozatvédelmi fórum javaslatára a mai napot a bűncselekmények áldozatainak napjává nyilvánította, és ez jó alkalom arra, hogy röviden áttekintsük, Magyarország hogyan is áll ezen a téren.

1990 óta eltelt nagyon sok, most már 26 év, és azt hiszem, hogy egy-két lépéstől eltekintve nagyon nagy az a lemaradás, amit az áldozatvédelem területén be kell pótolnunk. Be kell pótolnunk, és az Or-

szággyűlés mint törvényalkotó a legjobb fórum arra, hogy ezeket a javaslatokat megvalósítsa, mert bár tudjuk, hogy az eljárásokban nagyon jó, ha az áldozatokat segítjük vagy technikai segítséget nyújtunk nekik, vagy ha gyermekbarát kihallgató-meghallgató helyiségek vannak, mondjuk, az áldozatok védelmére, ezek nagyon fontosak, és már nagyon régen meg kellett volna ezeket tenni, de egy másik terület tulajdonképpen a magyar jogszabályokban teljességgel szabályozatlan, és ez a kártérítések esetköre. Azt kell látnunk, hogy aki ma áldozata egy bűncselekménynek, vagy akár közeli hozzátartozója valamely bűncselekményben meghal, mondjuk, kioltják az életét, akkor kártérítésre számot tarthat, de a legkevesebb esetben fogja azt megkapni. Miért is van ez? Általában, ha egy sértett, egy áldozat vagy a hozzátartozója pert is indít, és nyilvánvalóan meg fogja nyerni polgári perben ezeket a kártérítéseket - az is egy másik kérdés, hogy a legtöbb esetben miért nem a büntető-eljárásban sikerül ezeket elbírálni, de ebbe most nem mennék bele -, tehát még ha pert is nyer, gyakorlatilag az elkövetőnek vagy nincsen vagyon, vagy ha van, akkor azt elsődlegesen az állam el fogja vinni a bűnügyi költségekre. És ettől eltérni se lehet, tehát azokban az esetekben, például a Cozma-ügyben - hogy egy példát is hozzak -, komoly értékű ingatlanokat, gépjárműveket lefoglalt a rendőrség, de az állam a nagyon jelentős bűnügyi költségekre mindet elvitte, és semmi nem maradt a túlélő családtagoknak, hiába ítélte meg a bíróság.

Javaslatunk volt arra, hogy legalább ezekben az esetekben a kielégítési sorrend megfordítható legyen, tehát az állam vár a sorára, a lefoglalt, nagy értékű javak elsősorban a bűncselekmények áldozatainak a kielégítését szolgálják. Sajnálatos módon az Országgyűlés előtt itt elutasították azt, hogy napirendre kerülhessen ez a javaslat.

(16.40)

És egyébként emlékeztetnék arra is, hogy a hatályos jogszabályok alapján a bűnügyi költségek elengedését is csak az elkövetők kérhetik, és az áldozat még úgy sem kérheti a bűnügyi költségek elengedését az államtól, hogy számára, ha elengedik azt az elkövetőnek, akkor a kielégítési alap megnyílhat. Ezt ő nem kérheti, csak az elkövető. Erre is tettünk törvénymódosító indítványt, ezt önök szintén elutasították.

És megtörténhet az, ahogy már a Cozma-ügyet említettem, de ez a Szögi-ügyre is igaz, hogy hiába a jogerős kártérítés, semmit nem látnak az áldozatok vagy az ő családjuk. És annál is fájóbb, hogy önök áldozat és áldozat között is különbséget tesznek. Annak idején a cigánygyilkosságok ügyében be sem várva azt, hogy polgári határozat, polgári ítélet születessen, önök egy kormányhatározatban fizettek az áldozatoknak, illetve a családtagjaiknak. És nem tőlük sajnálom a pénzt, félreértés ne essék! De hogy

lehet, hogy az egyik ügyben az állam rögtön fizet egy külön kormányhatározat alapján, a másik ügyben meg egy jogerős ítélet alapján sem juthatnak a sértettek a pénzükhöz, mert az állam a bűnügyi költségre elviszi ezeket az összegeket?

Olyan javaslatunk is volt a tavalyi költségvetéshez, hogy egy százmilliós alapot hozzunk létre, ami ezekben az esetekben, tudom, hogy első körben nem nagy összeg, de még ezt is elutasították, hogy ezekben az esetekben kielégítést nyerhessenek vagy legalább egy része a sértetteknek kielégítést nyerhessen. És azt kell mondjam önöknek, és látom, államtitkár úr reagálni szeretne - nagyon örülök neki -, hogy az állam felelős azért, hogy ezeket az embereket ilyen sérelem éri, hiszen önök itt az Országgyűlésben mindig maguknak vindikálták a jogot, hogy a kormány és az állam az egyedüli ura az önvédelemnek, és az erőszak monopóliumával és a rendvédelem monopóliumával az állam bír.

Ha viszont ezt nem teszi meg, és nem tudja megvédeni az állampolgárait, akkor az a minimum, hogy helyt kellene állni az ő vagy a túlélő hozzátartozók irányába, és azt szeretnénk, hogy a jövőben a megfelelő törvények megszülessenek. Be fogjuk ezeket a továbbiakban is terjeszteni, és bízom benne, hogy államtitkár úr is segíteni fog abban, hogy ezek a törvények az Országgyűlés elé kerülhessenek és elfogadásra kerülhessenek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 1999 óta Magyarországon minden évben február 22-én megemlékezünk a bűncselekmények áldozatairól. Az áldozatok védelmét, segítségét először hazánkban a civil szervezetek karolták fel, majd ezt követően a kormány is célul tűzte ki az áldozatok védelmét, melynek eredményeként elindult az a folyamat, amelynek eredményeként komoly segítség és komoly lépések történtek, hogy hazánk is csatlakozzon az Európában már jól bevált intézményekhez.

Bűncselekmény áldozataival való törődés, jogaik érvényre juttatása alapvető társadalmi érdek, valamennyi jogalkalmazó szerv kiemelt feladata, hogy a kompetenciájához mérten segítse azokat, akik személyekben, javaikban, jogaikban sérelmet szenvednek. A jogi normák is elkészültek a minisztérium kodifikációs munkáinak eredményeképpen. A jogalkotó fokozatosan erősödő fellépését jól mutatják az utóbbi évtizedben végrehajtott jogszabály-módosítások, például a pótmagánvád, illetve a közvetítői eljárás bevezetése vagy a polgári jogi igény elbírálására vonatkozó kötelezettség előírása esetében.

2015. november 1-jén fontos mérföldkőhöz érkezett a magyar jogrendszer az uniós áldozatvédelmi

irányelv átültetésével. Számos fejlesztésre került sor az intézményi háttérben; az idén öt éves, ingyenesen hívható áldozatsegítő telefonvonal is komoly vívmány. Tény azonban, hogy számtalan tennivaló maradt még. A büntetőeljárás elsődleges, a bűncselekmények elkövetőinek felelősségre vonásában megnyilvánuló rendeltetése mellett a tágabb értelemben vett büntetőjogi jogalkotás elfogadott és egyre jobban támogatott fejlődési irányát a sértettek érdekeinek egyre fokozottabb védelme határozza meg.

Az új büntetőeljárás kódexben ezért kiemelt hangsúlyt kell kapnia az áldozatokra vonatkozó jogok kialakításának; fontos célként kell kezelni a sértettek szempontjainak hatékonyabb érvényesítését. A jelenleg hatályos terminológia szerint sértett lehet minden állampolgár, akinek személyét vagy jogait, illetve jogos érdekeit az elkövetett bűncselekmény közvetlenül megsértette vagy veszélyeztette.

Ehhez képest az áldozatok kategóriája szélesebb spektrumon mozog, mivel abba beletartoznak a bűncselekmény által közvetlenül érintettek, például a közeli hozzátartozók. A tervek szerint az új kódex egységesen, sértettként kezel majd mindenkit, aki a bűncselekmény következményeként bármilyen jellegű hátrányt, fizikai vagy lelki sérülést, érzelmi megárazkodtatást, illetve vagyoni kárt szenvedett. Ez annyit jelent, hogy a sértett és az áldozat fogalma azonos lesz a büntetőeljárásban.

Jelentősen meg kívánjuk erősíteni a sértetti jogokat, az őket illető eljárási garanciákat. Terveink szerint a mostani szabályozással ellentétben a sértettek minden esetben eldönthetik majd, hogy az eljárásban sértettként részt kívánnak-e venni. A sértett ugyanis az őt érintő valamennyi eljárási cselekménynél jelen lehet, az őt érintő iratokat megtekintheti, ellentétben a korábbi áldozati státusszal.

Szándékunk szerint minden bűncselekmény esetén kötelező lesz a sértettek előzetes értesítése, ha az elkövető szabadlábra kerül vagy a büntetéséből szabadul. A sértettek számára lehetőséget kívánunk adni arra, hogy a tárgyaláson kinyilváníthassák azon akaratukat, hogy kéri-e az elkövető megbüntetését, és ezen felül a sértetteket is megilleti majd a fellebbezési jog.

Különös figyelemmel fordulunk a sérülékeny csoporthoz tartozók irányába, akik eljárásbeli pozíciójuktól függetlenül a jövőben minden segítséget megkapnak, ami jogaik gyakorlását előmozdíthatja: például támogató személy igénybevetését. Elképzeléseink szerint a 14. életévüket be nem töltött személyek kihallgatására minden esetben kizárólag nyomozási bíró előtt, gyermekmeghallgató szobában, szükség esetén szakértő jelenlétében kerülhet sor.

Tilos lenne a gyermekkorúak szembesítése. Sérülékeny csoporthoz tartozó személyek, illetve egyes speciális bűncselekmények, például nemi erőszak sértettjeinek szembesítésére is csak beleegyezésük esetén kerülhet sor. Az áldozatvédelem, az elesettek rehabilitálása olyan összetett feladatot jelent, amely-

nek teljesítéséhez nem elégségesek a jogalkotás lévén biztosítható keretek. A sértett szerepét hangsúlyozó, eljárási lehetőségeit bővítő jogi változásokat nagyon fontos, hogy kövesse a jogalkalmazók napi gyakorlatban megnyilvánuló szemléletváltása.

A sikerhez azonban széles körű társadalmi összefogásra is szükség van, ezért számítunk továbbra is az áldozatsegítésben a civil szervezetekre, az egy-

házakra és az önkéntesek hálójára. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

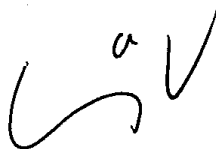
ELNÖK: Tisztelt jobbkios Képviseletársaim! Államtitkár Úr! Jegyző Úr! A **következő ülést** február 29-én fogjuk megtartani várhatóan. Ezzel az **ülést bezárom**. Köszönöm a munkájukat.

(Az ülés 16 óra 48 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)